

വെണ്മണികൃതികൾ

നാലാം ഭാഗം.

പ്രസാധകന്മാർ:—

എം. ഗോപകുമാരം കമ്പനി ലിമിറ്റഡ്,

തൃശ്ശിവപേരൂർ.

വെണ്മണിക്കൃതികൾ

നാലാം ഭാഗം.

പ്രസാധകന്മാർ
യോഗക്ഷേമം കമ്പനി ലിമിറ്റഡ്

പകർപ്പവകാശം വെണ്മണി പരമേശ്വരൻ
നമ്പൂതിരിപ്പാട്ടിലേക്ക്.

മംഗളോദയം പ്രസ്സ്
തൃശ്ശിവപേരൂർ

1106

കോപ്പി 1000]

[വില 1 0 0

വെണ്മണി പരമേശ്വരൻ നമ്പൂതിരിപ്പാട്ടിലെ മുദ്രയില്ലാത്ത പ
സ്യകങ്ങൾ വ്യാജനീതിതരംകൾ.

വെണ്മണി

നമ്പൂതിരിപ്പാടന്മാർ.

അവരുടെ ജീവചരിത്രവും കവിതകളും.

കൊല്ലവർഷം പതിനൊന്നാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ ആരംഭത്തിനുശേഷം ഭാഷാസാഹിത്യത്തിനു പലപ്രകാരത്തിലുള്ള അഭിവൃദ്ധികളുണ്ടായിട്ടുണ്ടെന്നുള്ളതു നിസ്സംശയമായ ഒരു സംഗതിയാകുന്നു. ഈ കാലഘട്ടത്തിൽ ഭാഷാസാഹിത്യത്തിന് ആകൃതിയിലും ഭംഗത്തിലും ആശാസ്വരമായ ഒരു മാറ്റം ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. മലയാളഭാഷയിൽ സംസ്കൃതഭാഷ നടത്തിവന്നിരുന്ന നിരങ്കുശമായ അധികാരത്തിന് ഒരു നിയന്ത്രണമുണ്ടായതു പ്രസ്തുതകാലത്താകുന്നു. ഭാഷാസംസ്കൃതയോഗമായ മണിപ്രവാളത്തിൽ 'മണി' എന്നു പറയുന്നതു സംസ്കൃതത്തെയാണല്ലോ. മണിപ്രവാളകവിതകളിൽ സംസ്കൃതപദങ്ങളെ സംസ്കൃതത്തിലെ വിഭക്തിപ്രത്യയങ്ങളോടുകൂടിത്തന്നെ പ്രയോഗിക്കുന്നതാണു ഭംഗി എന്നു മണിപ്രവാളത്തിന്റെ മൗലികങ്ങളു പ്രാചീനർ വിശ്വയിച്ചിരുന്നു. എന്നാൽ സംസ്കൃതവിഭക്തിപ്രത്യയങ്ങളോടുകൂടിയ സംസ്കൃതപദങ്ങളും തനിമലയാളപദങ്ങളും കൂട്ടിച്ചുത്തു പ്രയോഗിക്കുന്നതു ഭാഷാശാസ്ത്രസംസ്കൃതത്തോടുള്ള അഭിമതത്തിന്റെ സൂചകമായിട്ടുണ്ടു നവീനർ ഗണിക്കുന്നത്. ഈ അഭിമതത്തിൽനിന്നു മലയാളഭാഷാശാസ്ത്ര മോചനം സിദ്ധിച്ചതു കൊല്ലവർഷം പതിനൊന്നാം നൂറ്റാണ്ടിലാകുന്നു. പണ്ടത്തെ മണിപ്ര

വാളരീതിയിലുള്ള കാവ്യങ്ങൾക്കു പകരം പുതിയ രീതിയിലുള്ള മലയാളകാവ്യങ്ങൾ ഉണ്ടായിവന്നത് ഈ ഞാൻ ഞിലാകുന്നു. ഭാഷയുടെ ഈ മോചനപ്രാർത്ഥി വളരെ കൊല്ലങ്ങളെക്കൊണ്ടും വളരെക്കവികളുടെ പരിശ്രമംകൊണ്ടുമാണുണ്ടായിട്ടുള്ളത്. അപ്രകാരമുള്ള സ്വഭാഷാഭിമാനികളായ കവികളിൽ ഐയംബരി നമ്പൂതിരിപ്പാടന്മാരുടെ പേരുകൾ പ്രത്യേകം പ്രസ്താവ്യമാകുന്നു. മണിപ്രവാളത്തെ പരിസ്സരിപ്പിച്ചവരായ കവികളിൽ പ്രാധാന്യം വെണ്മണി നമ്പൂതിരിമാടന്മാർക്കു നൽകേണ്ടത്. അവർ ജീവിച്ചിരുന്ന കാലത്തു 'മണിപ്രവാള'രീതിയുടെ പക്ഷക്കാരും 'മലയാള'രീതിയുടെ കൂറുകാരും കവികളുടെ ഇടയിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു. കേരളവർമ്മ കോയിത്തമ്പുരാനെ 'മണിപ്രവാളശാക്തള'വും രാജരാജവർമ്മ കോയിത്തമ്പുരാനെ 'മലയാളശാക്തള'വും നോക്കിയാൽ ഈ രണ്ടു രീതികളുടേയും സാമ്യമെന്തെന്നു ഞാൻ ഏതാണ്ടു മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്. ഐയംബരി നമ്പൂതിരിപ്പാടന്മാരും അവരുടെ കൂട്ടുകാരും 'മലയാളരീതി'യുടെ ഉപയോഗത്തിൽ അവരുടെ കവിതകൾവഴിയായി ചെറു പ്രചരണവേലയുടെ ശക്തിയുണ്ടാകുന്നു' രാജരാജവർമ്മ കോയിത്തമ്പുരാനെ മണിപ്രവാളരീതി വിട്ടു മലയാളരീതിയെ ഇഷ്ടപ്പെടത്തക്കവിധമുള്ള ഒരു പൊതുജനാഭിപ്രായം ഉണ്ടായത്. മലയാളം സംസ്കൃതത്തിന്റെ അടിമയല്ലെന്നും, അതിന്നു സംസ്കൃതത്തിന്റെ കാലുകൾകൂടാതെ സ്വന്തം കാലുകളിൽത്തന്നെ നില്ക്കുവാൻ കഴിയുമെന്നും, അങ്ങിനെ നിന്നാൽ മലയാളത്തിന്നു തുലോം അന്തസ്സു കൂടുമെന്നും ഐയംബരിക്കവികളാണ് വെളിപ്പെടുത്തിയത്.

ഐയംബരിനമ്പൂതിരിപ്പാടന്മാരെപ്പറ്റി കേൾക്കുക

ജം അവർ വലിയ കവികളായിരുന്നുവെന്നു ധരിക്കുകയും ചെയ്യാത്തവരായിട്ട് അക്ഷരജ്ഞാനമുള്ള മലയാളികളിൽ അധികംപേരുണ്ടായിരിക്കുമെന്നു തോന്നുന്നില്ല. കൊച്ചിരാജ്യത്ത് അല്പവാപ്പഴയ്ക്കു സമീപമുള്ള വെള്ളാരപ്പിള്ളി എന്ന പ്രദേശത്താണ് വെണ്ണണി മനസ്ഥിതിചെയ്യുന്നത്. വെണ്ണാരിയ്ക്കൽ ഈ മനസ്സലെ ഒരു നന്മൂതിരിപ്പാട്ടിന്റേയ്ക്കു തൃശ്ശിപ്രാബുവ്റെപ്പോഴ് ഒരു യക്ഷിയെ അയ്യയായി ലഭിച്ചെന്നും, ആ യക്ഷിയുടെ അനുഗ്രഹത്താലാണ് വെണ്ണണിമനസ്സൽ കവികൾ ഉണ്ടായതെന്നും ഒരു മറ്റൊരു ചില ഐതിഹ്യങ്ങൾ പ്രസിദ്ധമായി കേട്ടിട്ടുണ്ട്. കണ്ടുകിട്ടാത്തവരാണ് തിരുമനസ്സിലെ “വെണ്ണണിയക്ഷി” എന്ന കവിതയിലും, ഐതിഹ്യസംഗ്രാഹകനായ കവിതാചക്രൻ കൊട്ടാരത്തിൽ ശങ്കുണ്ണി അവർകളുടെ “ഐതിഹ്യമാല”യിലും വ്യാഖ്യാനപരമ്പരാപ്രാപ്തമായ ഈ ഐതിഹ്യം വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്. യക്ഷിയുടെ അനുഗ്രഹത്തിന്നു പാത്രമായ വെണ്ണണിമനസ്സൽ ഉണ്ടായിട്ടുള്ള കവികളിൽവെച്ച് അധികം പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തപ്പെട്ടവർ മൂന്നു പേരാകുന്നു. അപ്പുൻനന്മൂതിരിപ്പാട്, മഹൻനന്മൂതിരിപ്പാട്, വിഷ്ണുനന്മൂതിരിപ്പാട് എന്നിവരാണ് ആ മൂന്നു പേർ. ആ മൂന്നു പേരുടേയും കവിതകൾ ഈ ‘വെണ്ണണിപ്പതിക’കളിൽ യഥാസ്ഥാനീയവരും ചേർക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെന്നു കാണാം.

മേല്പറഞ്ഞവരിൽവെച്ച് അപ്പുൻനന്മൂതിരിപ്പാട് കൊല്ലവർഷം ൯൯൨ മകരം ൨൨-ാംനു ജനിച്ചു, എഴുപതിൽചിലപാദം കൊല്ലം ജീവിച്ചിരുന്നു, ൧൦൬൬ വൃശ്ചികം ൧൩-ാംനു വരലോകപ്രാപ്തനായി. ഇദ്ദേഹം വെള്ളാങ്ങല്ലൂർ ഇളകുശ്ശിമനസ്സലെ മരുമഹനായിരുന്നു.

പെരുമ്പിള്ളിശ്ശേരി കിടങ്ങാട്ടുമൊയ്ക്കൽ സന്തതിയുണ്ടാവാത്തതാൽ സന്തത്യത്വമായി അനേകം വൈദികമന്ത്രങ്ങളും മറ്റു മന്ത്രങ്ങളും സംഖ്യ കഴിച്ചുകൊടുത്തതിനാൽ ഫലമായിട്ട് ഒരു പെണ്കിടാവും പിന്നീട് മന്ത്രശ്ലീകളും ഉണ്ടായി. ആ പെണ്കിടാവിന്നു കവിതയുണ്ടായിരുന്നു. സാഹിത്യഭേദിയാൽ ഉപലാളിതരായ ആ കന്യകയെ വെള്ളാങ്ങല്ലൂർ ഇളയകുറുപ്പിനെയ്ക്കുവേണ്ടി വിവാഹം കഴിച്ചുകൊടുത്തത്. അതിൽ രണ്ടുശ്ലീകളും ഒരു പെണ്കിടാമുണ്ടായി. ഉണ്ണികൾ രണ്ടുപേരും വലിയ ബുദ്ധിമാന്മാരും വിശിഷ്ടനായരായിരുന്നു. അവരിൽ രണ്ടാമനാണു കൊടുങ്ങല്ലൂർ വിദ്വാൻ ഇളയതമ്പുരാന്റെ ശിഷ്യനും ഏകസന്ധിഗ്രാഹിയായ രാമൻനമ്പൂതിരിപ്പാട്. സുപ്രസിദ്ധനായ ആ രാമൻനമ്പൂതിരിപ്പാട്ടിലെ സോദരിയെയാണു വെണ്ണന്നിനെയ്ക്കുവേണ്ടി വിവാഹം കഴിച്ചുകൊടുത്തത്. അതിലെ ഏകസന്തതിയാണു നമ്മുടെ അച്ഛൻ നമ്പൂതിരിപ്പാട്.

ഏകദേശം ൧൮൫൦-ൽ അച്ഛൻ നമ്പൂതിരിപ്പാട് കൊടുങ്ങല്ലൂർ പൊട്ടാക്കരമനയ്ക്കൽനിന്നു വിവാഹം ചെയ്തു. അതിലുണ്ടായ പുത്രനാണു വെണ്ണന്നി മഹാൻനമ്പൂതിരിപ്പാട് എന്നു പ്രസിദ്ധനായ കവി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പേര് കടംബൻ എന്നായിരുന്നു. ഈ മഹാനാഭാവന്റെ ജനനം ൧൮൫൧. ൦൧. ൦൧ നേടമംസം ൩൧-ാം നാളാണ്. ൧൮൯൮ മകരം ൧൨-ാം നാൾ രവേരി ഒരു മണിക്ക് ഇദ്ദേഹം കൊടുങ്ങല്ലൂർവെച്ചു വസുദൈവഗത്യാൽ പരലോകം പ്രാപിച്ചു. ഇദ്ദേഹത്തിന്നു പുത്രസന്താനം ഉണ്ടായിട്ടില്ല. ൧൯൦൧-ൽ ഇദ്ദേഹം മൂണ്ടയ തെക്കിനിയെടുത്തു മനയ്ക്കൽനിന്നു വിവാഹം ചെയ്തുവെങ്കിലും അതിൽ രണ്ടു പുത്രിമാർ മാത്രമേ

ഉണ്ടായുള്ളു. പുത്രിമാരിൽ ഒരാൾ മരിച്ചുപോയി. മറ്റൊരു പുത്രിയെ ആലത്തൂർ മനസ്സിലേക്കു വിവാഹം ചെയ്തുകൊടുത്തു. അതിൽ സന്തതിയുണ്ടായിട്ടുണ്ടു്.

വിണ്ണനമ്പൂതിരിപ്പാട് അച്ഛൻ നമ്പൂതിരിപ്പാട്ടിലെ അച്ഛനായിരുന്നു. “ഗുഹഗുഹസ്വനു കമ്പമാകം.” എന്ന വെണ്ണണിയക്ഷിയുടെ ശാപപ്രകാരം അച്ഛൻ നമ്പൂതിരിപ്പാട്ടിലെ അച്ഛനു കുറച്ചൊരു ബുദ്ധിമാന്ദ്യമുണ്ടായിരുന്നതുകൊണ്ട് അദ്ദേഹത്തിന്റെ അനുജൻ വിണ്ണനമ്പൂതിരിപ്പാടും വിവാഹം കഴിച്ചു. “കീർത്തിപ്പെടും കവികളാമൊടുവിൽ കലാശം” എന്നുള്ള യക്ഷിയുടെ ശാപമോക്ഷം അഥവാ അനുഗ്രഹമനുസരിച്ച് അദ്ദേഹം മുതൽക്കാണ് വെണ്ണണിക്കവികളുടെ ആരംഭം. ഈ വിണ്ണനമ്പൂതിരിപ്പാട്ടിലെ സന്താനപരമ്പരയാണ് ഇന്നത്തെ വെണ്ണണിനമ്പൂതിരിപ്പാടന്മാർ.

വെണ്ണണി നമ്പൂതിരിപ്പാടന്മാരുടെ ജീവചരിത്രം സംഭവബഹുലമായിട്ടുള്ളതല്ല. അച്ഛൻ നമ്പൂതിരിപ്പാട്ടിലെ ജീവിതം സ്വന്തം ഇല്ലത്തും കൊടുങ്ങല്ലൂർ കോവിലകത്തുമായിട്ടുതന്നെ കഴിഞ്ഞു. കൊടുങ്ങല്ലൂർ കോവിലകത്ത് ഇദ്ദേഹത്തിനു സംബന്ധമുണ്ടായിരുന്നു. അതിലാണു കഞ്ഞുക്കുട്ടൻ തമ്പുരാൻ, കഞ്ഞുണ്ണിത്തമ്പുരാൻ എന്ന രണ്ടു തമ്പുരാക്കന്മാരുടെ ജനനം. മഹാഭാരതം തജ്ജമകൊണ്ടു “കേരളപുരാണം” എന്ന പ്രസിദ്ധനാളീകൻ സരസ്വതകവിയായ കഞ്ഞുക്കുട്ടൻ തമ്പുരാണെപ്പാറി അറിയത്തക്ക ആരുമുണ്ടായിരിക്കയില്ല. കഞ്ഞുണ്ണിത്തമ്പുരാനും നല്ലൊരു കവിയായ്. അവിടേക്കു സംസ്കൃതത്തിലും മലയാളത്തിലും നല്ല വൃത്തപ്പത്തിയും കവിതാസാരമുൾപ്പെടുത്തിയ പുറമെ ഭാരതശാസ്ത്രത്തിലും നാട്ടുകലയി

ലും സവിശേഷമായ അറിവുണ്ട്. വിദ്വാൻ ഇളയതമ്പുരാന്റെ ചങ്ങാതിയും പരമസ്തോതിതനുമായിരുന്ന അച്ഛൻനമ്പൂതിരിപ്പാട് പ്രസിദ്ധഭാഷാകവിയായിരുന്ന പുത്തോട്ടത്തു നമ്പൂതിരിയോടൊപ്പം കൊടുങ്ങല്ലൂർ കളരിയിലെ കവിതാഭ്യാസത്തിന്റെ ആചാര്യനായിട്ട് അവിടെ വളരെക്കാലം താമസിച്ചു. ഇദ്ദേഹത്തിന്നു കവിതയിലെമ്പാനപോലെ കാവ്യവിചാരത്തിലും അറിവുണ്ടായിരുന്നു. ഇദ്ദേഹം ഇല്ലത്തെ കാര്യം നോക്കുവാൻ തുടങ്ങിയ കാലത്തു ബ്രഹ്മസംഗത്തിൽ ധനസംബന്ധമായ ബുദ്ധിമുട്ടുകൾ ധാരാളമുണ്ടായിരുന്നു. പോരാത്തതു മന തീവെത്തുപോകയും ചെയ്തു. എന്നാൽ അനേകം മഹാനാരുടെ സഹായമുണ്ടായിരുന്ന അച്ഛൻനമ്പൂതിരിപ്പാട് ഇല്ലം പുതുതായി പണിയിക്കയും, കടങ്ങളെല്ലാം തീർത്ത മുതൽ തെളിയിച്ച ബ്രഹ്മസംഗംകാര്യങ്ങൾ നല്ല നിലയിൽ കൊണ്ടുവരികയും ചെയ്തു.

മഹൻനമ്പൂതിരിപ്പാട്ടിലെ ജീവിതം ഇല്ലത്തും കൊടുങ്ങല്ലൂരും, ചിലപ്പോൾ ഏറണാകുളത്തും തൃപ്പൂണിത്തുറയും തൃശ്ശൂരും, ചിലപ്പോൾ അഡ്യംകുടത്തു ഭാവങ്കരരാജന്റെ വസതിയിലും, ചിലപ്പോൾ ചാലക്കുടി നടവത്തു മനയ്ക്കലും, ദില്ലിയിലും ചിലപ്പോൾ കോട്ടയത്തിന്നടുത്തു കൊടമാളുരുള്ള അമ്മാത്തുമായിട്ടുണ്ടു കഴിഞ്ഞത്. കൊടുങ്ങല്ലൂർകളരിയിലെ ആചാര്യനായിരുന്ന ഇദ്ദേഹം വളരെ കവിതകൾ നിർമ്മിക്കയും വളരെപ്പേരെ പ്രോത്സാഹിപ്പിച്ചു കവിതയിൽ പ്രവർത്തിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ഈ കളരിയിൽ പയറിയവരാണ് കൊച്ചുണ്ണിത്തമ്പുരൻ, കുഞ്ഞിക്കുട്ടൻതമ്പുരൻ, കാത്തുളളിൽ അച്യുതമേനോൻ, ഭാവങ്കര നീലകണ്ഠൻനമ്പൂതിരി (രാജാ) മുതലായവർ. മഹൻ

നമ്പൂതിരിപ്പാട് ഇല്ലത്തും കൊടുങ്ങല്ലൂരമല്ലാതെ മറ്റൊരോ സ്ഥലത്തു ചെന്നു താമസിക്കുമ്പോൾ കവിതയിൽ ഭ്രമമുള്ള പലരും അദ്ദേഹവുമായി സഹവസിക്കുകയും കവിതാവിനോദത്തിൽ ഏപ്പെടുകയും ചെയ്തുവന്നു. അങ്ങിനെ സഹവസിച്ചു വെണ്മണിപ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ മേൽ ഗ്രഹിച്ചവരാണ് കവിതാലകൻ കുണ്ടർ നാരായണമേനോൻ, ഒടുവിൽ കുഞ്ഞികൃഷ്ണമേനോൻ, കോടശ്ശേരി കുഞ്ഞൻതമ്പാൻ മുതലായവർ.

വിഷ്ണുനമ്പൂതിരിപ്പാട്ടിലെ സ്ഥിരതാമസം ഇല്ലത്തുതന്നെയായിരുന്നു. അദ്ദേഹം ലൌകികകാര്യങ്ങളേക്കാളധികം ആദ്ധ്യാത്മികകാര്യങ്ങളിൽ ശ്രദ്ധിച്ചിരുന്ന ഒരു ഭക്തനായിരുന്നു.

വെണ്മണിനമ്പൂതിരിപ്പാടന്മാരുടെ ബാല്യജീവിതത്തേയും വിദ്യാഭ്യാസത്തേയും കുറിച്ച് അധികമൊന്നും അറിഞ്ഞിട്ടില്ല. കറകളുത്തെ ലോകവൃത്തപത്തിയും അത്യാവശ്യം വേണ്ടിടത്തോളം ശാസ്ത്രജ്ഞാനവും അവർക്കുണ്ടായിരുന്നു. ഇതു ജന്മസിദ്ധമായ കവിതാവാസന വികസിച്ചു വളരുവാൻ ധാരാളം പര്യാപ്തമായിരുന്നു. പ്രസിദ്ധവൈയാകരണനായ വിദ്വാൻ ഏഴുതമ്പുരാന്റെയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശിഷ്യനായ കുറുങ്കോണം കൃഷ്ണശാസ്ത്രികളുടേയും സഹവാസംകൊണ്ട് അച്ഛൻനമ്പൂതിരിപ്പാട്ടിലേക്കു വ്യാകരണത്തിൽ നല്ല അറിവുണ്ടായിരുന്നു. മഹൻനമ്പൂതിരിപ്പാട്ടിലെ വകയായി കാണുന്ന ചില സംസ്കൃതശ്ലോകങ്ങളെക്കൊണ്ട് അദ്ദേഹത്തിനും വ്യാകരണത്തിന്റെ ജ്ഞാനമുണ്ടായിരുന്നുവെന്നു തെളിയുന്നുണ്ട്.

ഇനി വെണ്മണിനമ്പൂതിരിപ്പാടന്മാരുടെ കവിതാവാസനയും അവരാൽ നിർമ്മിക്കപ്പെട്ട കവിതകളുടെ സ്വ

ഭാവവും നോക്കും. അക്ലിഷ്ടമനോഹരമായ രചനയോടു കൂടി പണ്ഡിതപാത്രമാരെ ഒരുപോലെ രസിപ്പിക്കത്തക്ക പദ്യങ്ങൾ നിർമ്മിക്കുവാൻ വെണ്ണണിനന്യുതിരിപ്പാടന്മാർക്കുള്ള സാമത്ര്യാന്നു വേറെയായിരുന്നു. ബന്ധുരമായ ബന്ധവൈചിത്ര്യം, സമൃദ്ധസംവന്നമായ ശ്രവണസുഖം, അനുകരണാർഹമായ ആരോഹപരിപാടി എന്നിവ വെണ്ണണിനന്യുതിരിപ്പാടന്മാരുടെ രചനയിലുള്ള വിശേഷങ്ങളാകുന്നു. 'ഭൂതിഭൂഷചരിത'ത്തിൽ

കോളക്കാരൻകലാപം കളുരുചിരകളാൽ

യേശുലകാർവണ്ണിവരെ -

കാളും നിലിച്ചുരുണ്ടുത്തലകിമവിച്ചുരു -

ണ്ടുളളൊടുളളൊരുക്കേശം

കാളശ്രീചന്ദൻ കാന്തഞ്ജതുപെടുമവരതൻ

കാലടിക്കൽക്കുചിത്തുര -

കാളും മോദനേകുണ്ടൻഭൂവിപുലർപുകഴും

ഭൂതിമാൻ ഭൂതിഭൂഷൻ"

എന്നു തുടങ്ങിയുള്ള പദ്യങ്ങൾ ഇതിന്നുദാഹരണമാണ്.

മനോഹരമായ രൂപകാതിശയോക്തിക്കുദാഹരണമായ

"കാരിൻചോട്ടിൽകലേശപ്പാളിതിരുകരിമി -

നങ്ങൾതാഴത്തൊരളളിൻ -

താരംചെന്തൊണ്ടിമുക്താവലിമുകരദരം

വെണ്ണിലാവിനുബിംബം

മേരുക്കുന്നഭുമെന്നല്ലസിതഭജഗസോ -

പാനകൂപാമണൽത്തി -

ട്ടാരോമൽക്കുഞ്ചനത്തുണകളിവതളിരിൻ

മോളിലൊന്നെന്നുകാണം."

ഇത്യാദി പദ്യങ്ങൾ അലങ്കാരപ്രയോഗപാഠവത്തിനും രസസ്സത്തിലും തികച്ചും സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നവതാണ്.

“കവി വാക്കുകളെക്കൊണ്ടു ചിത്രം വരയ്ക്കുന്നു; ചിത്രകാരൻ തൂലികകൊണ്ടു കവിതയെഴുതുന്നു” എന്നു ഒരു മഹാൻ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. വാക്കുകളെക്കൊണ്ടുള്ള ഈ ചിത്രനിർമ്മാണം വെണ്മണിക്കു ധാരാളം വശമാണെന്ന് അദ്ദേഹത്തിന്റെ വക ചില മരയാശ്ശികളുടെ സ്വഭാവവണ്ണങ്ങളും വിളിച്ചുവരുത്തുന്നുണ്ട്. ‘പൂരപ്രബന്ധ’ത്തിൽ പൂരം കാണാൻ വന്ന ആവൃന്ദൻ, പട്ടന്മാർ, നമ്പൂരിമാർ, വൃദ്ധപിള്ളന്മാർ, നായ്ക്കന്മാർ, ഗോസായിമാർ, കാതിക്കുടിപ്പിള്ളന്മാർ, മേനോന്മാർ മുതലായവരെ വണ്ണിച്ചിട്ടുള്ളതു വായിക്കുമ്പോൾ അവരെല്ലാം നമ്മുടെ മുമ്പിൽ നില്ക്കുന്നുണ്ടോ എന്നു തോന്നും. ഇത്തരത്തിലുള്ള ചിത്രനിർമ്മാണപാടവം വാഗീശപരിയാൽ പ്രത്യേകം അനുഗ്രഹിതരായ ദില്ലിയിലും ചില കവികൾക്കു മാത്രമേ സിദ്ധിക്കുകയുള്ളൂ.

ശൃംഗാരവീരാദികളായ എന്തു രസങ്ങളേയും സന്ദർഭോചിതമായി പ്രയോജനപ്പെടുത്തുന്ന വിഷയത്തിൽ വെണ്മണി നമ്പൂതിരിപ്പാടന്മാർ മികച്ച നിൽക്കുന്നു. ഇതിനാലാണെന്നു ഹരണങ്ങൾ ഈ കൃതികളിൽ പലേടത്തും ധാരാളം കാണാവുന്നതാണ്. എന്നാൽ ശൃംഗാരത്തെ യാതൊരാലും നഷ്ടം കൂടാതെ പ്രയോഗിക്കുന്നതിൽ ഇവർക്കു തെല്ലും സങ്കോചമില്ല. ഇതിൽ അച്ഛൻ നമ്പൂതിരിപ്പാടു മഹന്റെ അച്ഛനും മഹൻനമ്പൂതിരിപ്പാടു അച്ഛന്റെ മഹനുംതന്നെയാണ്. ഇവരിരുവരുടേയും കൃതികളിൽ ഒരു പ്രധാനഭാഗം വഹിക്കുന്നത് ശൃംഗാരശ്ലോകങ്ങളാണ്. മഹൻനമ്പൂതിരിപ്പാട്ടിലെ പൂരപ്രബന്ധം, അർബോപദേശം മുതൽ

ലായ കൃതികളും ചിലശൃംഗാരശ്ലോകങ്ങളുംവായനക്കാർക്കു കൃത്യാകൃത്യോപദേശം ചെയ്യുക എന്നകവിതയുടെ ഉൽകൃഷ്ടഫലത്തിനുപകരിക്കുകയില്ലെന്നുപറയുന്നവർ ഉണ്ടാകും. എന്നാൽ ഒരുസംഗതിഅവരുംകാക്കേണ്ടതാണ്. വായനക്കാരെ കൃത്യങ്ങളിൽ പ്രവർത്തിപ്പിക്കുകയും അകൃത്യങ്ങളിൽനിന്നു നിവർത്തിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിന്നു കവികൾ നാനാ രീതികളെ അവലംബിക്കാറുണ്ട്. അനുകരണീയങ്ങളായ ഉത്തമാദിഗുണങ്ങളെ വർണ്ണിച്ചവായനക്കാരെകൃത്യങ്ങളിൽ പ്രവർത്തിപ്പിക്കുന്നതുപോലെ പരിഹരണാർത്ഥമായ അധമാദിഗുണങ്ങളെക്കാണിച്ച് അവരെ അകൃത്യങ്ങളിൽനിന്നു നിവർത്തിപ്പിക്കുന്നതും കവികളുടെ ധർമ്മമാണ്. ഇതിൽ രണ്ടാമതു പറഞ്ഞതിനെയാണ് വെണ്ണണി നന്മുതിരിപ്പാടന്മാർ സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ളത്. സ്ത്രീകൾ അർബോപദേശത്തിലെ 'മുത്തി'യുടെ ഉപദേശപോലെ നടക്കണമെന്നോ, പൂരപ്രബന്ധത്തിൽ പറഞ്ഞതുപോലെയുള്ള 'പച്ച' ശൃംഗാരങ്ങൾ ആരെങ്കിലും അനുസരിക്കണമെന്നോ അല്ല കവിയുടെ അഭിപ്രായം. നേരേ മരിച്ച്, വായനക്കാർ ആ നീചസമ്പ്രദായങ്ങളിൽ വിരക്തി തോന്നി അവയിൽനിന്നു നിവർത്തിക്കണമെന്നാണഭിപ്രായം. അർബോപദേശം, പൂരപ്രബന്ധം, അതിമോഹനാടകം എന്നിവ വാസ്തവത്തിൽ അക്കാലത്തെ സാമുദായികചിത്രങ്ങളാണ്. "കേണ്ണറ്റിരിലെന്നു പുകൾപൊങ്ങിയ വീട്ടിലെ" "തൊണ്ണറ്റിനാലര വയസ്സതികഞ്ഞ മുത്തി" തന്റെ മകളോടു പറഞ്ഞതുപോലെയുള്ള സംഗതികൾ അക്കാലത്തെ സമുദായങ്ങളിൽ നടപ്പുണ്ടായിരുന്നു. സമുദായത്തിലെ ആ ദുസ്സമ്പ്രദായങ്ങളെ കാര്യക്ഷമമായ വിധം ഒന്നു പരിഹരിക്കുകയാണ് കവിയുടെ ഉദ്ദേശം. സാമുദായികദോഷങ്ങളെ എടുത്തു കാട്ടുന്ന നോവലുകളുടേയും

പ്രാസനങ്ങളുടേയും ഉദ്ദേശം യാതൊന്നോ അതുതന്നെ
യാണു് “അമ്പോപദേശ”ത്തിന്റേയും ഉദ്ദേശം. ഈ
സംഗതി അമ്പോപദേശത്തിലെ

“അമ്പോപദേശാദിതന്നിൽ തിരിവിനതെരവിൽ
ക്ഷേപലംകേളിയാടി_

ടുമ്പോൾമെല്ലെന്നൊളിച്ചിട്ടൊരവളുടെപുരേ
ചെന്നവാനിന്നിവണ്ണം

വമ്പോടംബോപദേശംവടിവാഴുമുഴുവൻ
കേട്ടുസന്തുഷ്ടനായോ_

രംഭോജാക്ഷൻതരട്ടേതരമൊടുതരസാ
ഭക്തിയും മുക്തിയുംമേ.

1

മുക്കാലുംമുഡരാണിജഗതിബുധജനം
ദുർല്ലഭംനല്ലഭംഗ്രാ

തല്ലാലംകേട്ടുകൊണ്ടൊടുവതരികമഹാ_
മുഡരാണുഡരാഗം

ഇക്കാലത്തിമ്മരോക്ഷാതഴകിലിതുകൃതി
പിച്ഛപിച്ചുപുറം

തുകാലിൽതന്നെചെന്നിന്നിയുമണകതക
കാതെപ്പുൽക്കാതലേനീ!”

എന്ന ഉപക്രമോപസംഹാരപദ്യങ്ങളെക്കൊണ്ടു് കവി വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുണ്ടു്.

ഇതുപോലെതന്നെ പൂരപ്രബന്ധസമുഹം അന്നത്തെ
സാമുദായികസ്ഥിതിയുടെ ഒരു തന്മയചിത്രമാണു്. പൂര
പ്രബന്ധത്തിൽ വെണ്മണി വണ്ണിച്ചതുപോലെയുള്ള സംഭവങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കാലത്തു സുലഭമായി നടന്നിരുന്നുവെന്നു് ഇന്നും—ഈ പരിഷ്കൃതകാലത്തും—നടന്നുവരുന്ന പൂരത്തിന്റെ രീതിയിൽനന്നുതന്നെ തെളിയുന്നുണ്ടു്.

പൂരപ്രബന്ധത്തിൽ കവി സാഹിത്യത്തിന്റെ അലൗകികതപരസരിച്ച ഒരു മദ്ധ്യസ്ഥനായി തിരശ്ശീലത്തുള്ളിൽ മറഞ്ഞുനിൽക്കാതെ തന്റെ സ്വന്തരൂപത്തിൽ രംഗപ്രവേശംചെയ്തുകൊണ്ടു നോട്ടക്കുറവായിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ “മഹാൻനമ്പൂരിയെന്നുള്ളതഹംതന്നേധരിയ്ക്കുന്നീ” എന്നും മറ്റും പൂരപ്പറമ്പിൽവെച്ചു വെണ്മണിനമ്പൂരിപ്പാട് ചില സ്ത്രീകളോടു പറഞ്ഞതായിക്കാണുന്നതു കേവലം കല്പിതമാണ്. വാസ്തവത്തിൽ അദ്ദേഹം അക്കോല്ലത്തിൽ പൂരത്തിന്നു പോകതന്നെയുണ്ടായിട്ടില്ലെന്നും, വിദ്യാഭ്യാസവും സമുദായപരിഷ്കാരവും വളരെക്കുറവായിരുന്ന അക്കാലത്തു “മുക്കാലും മൃഡാരാ”യിരുന്ന ജനങ്ങളെ രസിപ്പിക്കുവാൻവേണ്ടി ഇങ്ങിനെയൊക്കെ പ്രയോഗിച്ചതാണെന്നുമാണു വെണ്മണി നമ്പൂതിരിപ്പാട്ടിലെ സ്വഭാവവും സ്ഥിതിയും അറിയുന്ന അഭിജ്ഞാൻ പറയുന്നത്. അതുകൊണ്ടു പൂരംസംബന്ധിച്ച് ഇങ്ങിനെ ഒരു പ്രബന്ധം നിർമ്മിച്ചത അന്നു പൂരക്കാലത്തു നടന്നിരുന്ന സാമുദായികഭോഷങ്ങൾ തീർന്നുകാണേണമെന്നുള്ള സദുദ്ദേശത്തോടുകൂടിയായിരിക്കണമെന്നേ വിചാരിപ്പാൻ വഴിയുള്ളൂ. ഇനി പൂരപ്രബന്ധത്തിലെ ശൃംഗാരം അധികം ‘പച്ച’യാകയാൽ ആസാദ്യമല്ലെന്നു വാദിക്കുന്നവരുണ്ടെങ്കിൽ അവർ ശുദ്ധശൃംഗാരവണ്ണനത്തിലും ഈ കവി അഭിപ്രീതിയനായിരുന്നവെന്നു സമാധാനിച്ചുകൊള്ളട്ടേ.

‘അതിമോഹംനാടകവും’ അക്കാലത്തു നടന്നുവന്നിരുന്ന ചില സാമുദായികഭോഷങ്ങളെ നീക്കുവാൻവേണ്ടി നിർമ്മിച്ചതാകുന്നു. ആ നാടകത്തിൽ,

“പാകിതു ഭഗവൽക്കുമയോ
 പരിചൊടു കാൽസ്ഥതാദിവൽകുമയോ”
 എന്നുള്ള നടിയുടെ ചോദ്യത്തിന്നു സൂത്രധാരനെക്കൊണ്ടു
 കവി,

“ഭരതേ! ഭഗവൽക്കുമയെ -
 ന്നാതേ! തോന്നിച്ചു കേൾക്കിലെന്നാലും
 കാൽമതാണൊടുവിളിതിൻ
 വീൽമതാമത്ഭമോക്കിലത്യത്ഥം”

എന്നും,

“അഹംഭാവജ്ഞ! കേളിമവാവനാക്കും സ്ഥിതിമറ
 ന്നഹംഭാവം പാരം പിശുനത ദുരന്തം ദുര പരം
 അഹങ്കാരം ദുഷ്ടാക്ഷപടമതിമോഹങ്ങളിവയ -
 നപരം കാഞ്ചാനേനല്ലരിവുഹൃദയേ ചേർക്കുമിതയേ”
 എന്നും പറയിച്ചിട്ടുള്ളതിൽനിന്നു കവിയുടെ സാന്നാളി
 കബോധവും ഉദ്ദേശശുദ്ധിയും വ്യക്തമാകുന്നുണ്ടു്.

പൂരപ്രബന്ധത്തിൽനിന്നും ചില ശൃംഗാരശ്ലോക
 ങ്ങളിൽനിന്നും ചിലർ ഉദ്ധരിക്കുന്നതുപോലെ— ഒരു കാല
 ത്തു് ഇതെഴുതുന്നതും അങ്ങിനെ വിചാരിച്ചിരുന്നു—വെ
 ണ്ണിനമ്പൂതിരിപ്പാടന്മാർ അസാന്നാളികളായ വി
 കാരങ്ങൾക്കടിമപ്പെട്ടവരോ സത്തപശ്ചണ്ണം കുറഞ്ഞവരോ
 അല്ല എന്ത് അവരുടെ കൃതികളെ സൂക്ഷ്മമായിപ്പരിശോ
 ധിച്ചാൽ അറിയാവുന്നതാണ്. വെണ്ണിനമ്പൂതിരികളിൽ
 ഒരു വലിയഭാഗം ഈശ്വരസ്തുതിപരങ്ങളാണ്.

“കോടക്കാർവണ്ണനോടകുഴലോടുകളിവി -
 ദോടിവന്നമ്മതന്റേ

മാടൊക്കും പോർമുലപ്പാലമിതരുചിഭുജി -
 ചാശപസിക്കും ദിശായാം

കാടികീഡിച്ചു വാടീടിനവദനകലാ-

നാഥഘമാമൃതത്തെ

ക്കുടക്കുടത്തുടയ്ക്കും സുതതനിധിയശോ-

ദാകരം കൈതൊഴുന്നേൻ”

എന്നും,

“വീലിക്കാർകൂന്തൽകെട്ടിച്ചഴകൊടുനിടിലേ

നല്ല ഗോരോചനംചേ-

ത്തലസ്സും പൊഞ്ചിച്ചമ്പും വളകളുമണിയി-

ച്ചമ്മതന്നകഭാഗേ

ലീലാഗോപാലവേഷത്തൊടു മുരളിയുമായ്

കാലി മേയ്ക്കുന്നകോലും

ചാലേ കയ്ക്കാണ്ടു മന്ദസ്തിതമാടുമരുവും

പൈതലേക്കൈതൊഴുന്നേൻ”

എന്നും മറ്റുമുള്ള ഭക്തിരസം വഴിഞ്ഞൊഴുകുന്ന സ്തോത്രങ്ങൾ നിർമ്മിച്ചു വെണ്മണി അർപ്പണവും മഹാഭാരതവും ഉദ്ദേശശുദ്ധിയും സദാചാരനിഷ്ഠയും ആർക്കും തക്കവിഷയമാകതന്നെയില്ലെന്നാണു തോന്നുന്നത്.

സ്വതന്ത്രകൃതികൾ നിർമ്മിക്കുന്നതിൽ മാത്രമല്ല തജ്ജമയിലും വെണ്മണിനമ്പൂതിരിപ്പാട്ടിലുടനീളം വിരതുണ്ടായിരുന്നു. മേപ്പത്തൂർഭട്ടതിരിയുടെ “സ്വാഹാസുധാകരം” പ്രബന്ധത്തിലെ രണ്ടു ശ്ലോകങ്ങളുടെ തജ്ജമ താഴെ ചേർക്കുന്നത് ഇതിന്നു തെളിവാണ്.

“ആമോദാലാമ്പലപ്പൊയ്ക്കയിലിളകുമിളം

കാറുമേരോറുവിനീ-

ടാമോദത്തോടൊരുനാൾ സുമധുരമധുവാ-

നത്തിനായത്വപായാൽ

ശ്രീമത്സത്യജ്ഞാനിൻനിർമ്മലവദനവികാ-

സംവിളങ്ങിടമെന്നോ-

ത്തോമൽ തീരപ്രദേശത്തേഴുമൊരുചെറുകാർ-

വണ്ടിനെക്കണ്ടിതോ നി?"

“ദിനകരനസ്തംഗതനായ്

പരിമതിയും വന്നുദിച്ചു കുമുദിനിയും

അനുപമകൃതിനിയാസ്ത-

ണ്ടിനിനയന്തിനിത്ര പാത്തുവാക്കുന്നു?"

ഇങ്ങനെയൊക്കെയാണെങ്കിലും ചെമ്മന്നി അച്ഛൻ നൃതിരിപ്പാടും മഹൻനൃതിരിപ്പാടും തങ്ങളുടെ കവിതാശക്തിയെ വല്ല മഹാഗ്രന്ഥങ്ങളുടേയും നിർമ്മാണത്തിൽ ഉപയോഗിക്കുകയോ തുടങ്ങിവെച്ച ചില ചിപ്പംകൃതികളെത്തന്നെ മുഴുവിക്കുകയോ ഉണ്ടായിട്ടില്ല. ഇതിനുകാരണം അവരുടെ സഹജമായ അമാന്തവും അവരെ ആവക സദാചര്യങ്ങളിലൂടെ പ്രേരിപ്പിക്കുവാനുള്ള ആളുകളുടെ വൈദ്യുതമല്ലാതെ മറ്റൊന്നല്ല.

വിഷ്ണുനൃതിരിപ്പാട്ടിലെ കവിത മറ്റു രണ്ടുപേരുടേതിൽനിന്നു വ്യത്യസ്തമാകുന്നു. ഇതിലെ നാലാംഭാഗത്തിൽ ചേർത്തിട്ടുള്ള ഗണപതിപ്രാതൽ, രഘുവംശം, സംസാരയുടെ പാരമ്പര്യം, വരിക കണികാണാൻ എന്നിവ വിഷ്ണുനൃതിരിപ്പാട്ടിലെ കൃതികളാകുന്നു. ഇവയിൽ നിറഞ്ഞുവഴിയുന്ന ഭക്തിമാസവും ആദ്ധ്യാത്മികതത്തലങ്ങളും സമുദയമുദയത്തെ ആഹ്ലാദിപ്പിക്കാതിരിയ്ക്കുകയും ചെയ്തു.

“ചുടാസ്തിൽത്തുളുസീദളം യമഭട-

ത്തല്ലിന്നു ചുടാസ്തിരം

പാടാസ്തിൽത്തീരുനാമമന്തകഭട-

നാരങ്ങപാടാസ്തിരം

കൂടാക്കിസ്സകൃതങ്ങൾ ചെപ്പതിനഹോ
 പാപങ്ങൾ കൂടായ്ക്കും
 വീടാക്കിത്തക്കമേവനും നരകമാം
 നാടങ്ങു വീടായ്ക്കും”

എന്ന പ്രസിദ്ധപദ്യം ഈ വിഷ്ണുനമ്പൂതിരിപ്പാട്ടിലെ വകയാണെന്നു കേട്ടിട്ടുണ്ട്.

വെണ്മണിനമ്പൂതിരിപ്പാടന്മാരുടെ കവിതയെക്കുറിച്ചു വിസ്തൃതമായ ഒരു നിരൂപണവും അവരുടെ കവിതാരചനയേയും ഫലിതരസികതയേയും കുറിച്ചുള്ള ഐതിഹ്യങ്ങളും കൂടി ഇവിടെ ചേർന്നതു രസകരമായിരിക്കുമെങ്കിലും പരിമിതമായ ഈ ഉപന്യാസത്തിൽ അതിന്നു തുനിയുന്നില്ല. അനശ്വരമായ കവിയശസ്സുനേടിയ വെണ്മണിനമ്പൂതിരിപ്പാടന്മാരുടെ കൃതികൾ വായിച്ചിട്ടാണു കവിതാമാഗ്ഗത്തിൽ പരിശ്രമിക്കുന്നവർ ആദ്യം കവിതകളെഴുതാറുള്ളതു്. മലയാളഭാഷയുള്ളേടത്തോളംകാലം അവരുടെ കൃതികൾ നിപനിലുക്കയും ചെയ്തും. അങ്ങിനെയുള്ള വെണ്മണിശൃതികൾ ഇങ്ങിനെ പരിഷ്കരിച്ചു പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുവാൻ കാരണമായവരെ അഭിനന്ദിച്ചുകൊണ്ടു തൽക്കാലം വിരമിക്കുന്നു.

എന്നു്

തൃശ്ശിവപേരൂർ } സഹൃദയസമുദായവിധേയൻ
 13—10—1106. } കെ. വി. എം.

വിഷയവിവരം.

1. കീർത്തനശ്ലോകങ്ങൾ - അച്ഛൻനമ്പൂതിരിപ്പാട്
2. സംഭാവനശ്ലോകങ്ങൾ
3. ഹരജിശ്ലോകങ്ങൾ
4. രാമേശ്വരയാത്ര
5. ഏഴത്തുകൾ
6. ശൃംഗാരശ്ലോകങ്ങൾ
7. പലവക
8. കീർത്തനശ്ലോകങ്ങൾ - മഹാൻനമ്പൂതിരിപ്പാട്
9. ശിവസ്തവം
10. കോടിനാഥേശ്വരീസ്തവം
11. സംഗമേശ്വരീസ്തവം
12. സംഭാവനശ്ലോകങ്ങൾ
13. മധുരപുരിചരിതം
14. ശൃംഗാരശ്ലോകങ്ങൾ
15. ഏഴത്തുകൾ
16. പലവക
17. ഗണപതിപ്രാതൽ - വാണിനമ്പൂതിരിപ്പാട്
18. രഘുവംശം
19. സംസാരിയുടെ പാരവശ്യം
20. വേദിക കണികാഞ്ചനം

കീർത്തനശ്ലോകങ്ങൾ.

കോടക്കൂർവണ്ണനോടടുപ്പമൊഴു കളിവി-

ദ്യോടിവന്നമ്മതന്റേറ

മാനൊക്കും പോർമുഖപ്പാലമിതരവി ഭൂമി-

മ്യാശ്വസിപ്പിക്കുംദശയോം

കാടി ക്രിഡിച്ചു വാടിടിന വദനകലാ-

നാഥമേന്മാമൃതത്തെ-

ക്കൂടെക്കൂടെത്തുടയ്ക്കും സുകൃതനിധിയശോ-

ദാകരം കൈതൊഴുന്നേൻ

മററക്കൊമ്പും തുളുവും കുളർകടവയരും

കൈകളിൽ കാന്തിതേടും

മററക്കൊമ്പും കരിമ്പന്നിവ പല മിഴിചി-

ന്നു ചിഹ്നങ്ങളോടും

തെരുന്നേറ്റം തെളിഞ്ഞുറക്കിപ്പൊട്സമിട -

പിള്ളിയുണിതണുശൻ

തൊറാണെങ്കല്ലടാസ്താൻ വിരവിൽ വിലസണം

മുത്താടൊന്നുതടാത്തേ

2

കാമാരിയായ ഭഗവാന്റെ പാതിഭോം

മോമാളിയായമതിരിട്ട പകഞ്ഞെടുത്തു

ആമോദമോടമതമടികമാരികേ! റിൻ

പൂമേനിതൻ പുതുമയെന്തു പുകൾത്തിട്ടേണ്ടു?

8

നൊടിയൊരു പരിപത്തക്കയ്യിലേന്തികൃതാന്ത -

ത്തടിയുടെ ഭടന്മാർ പാഞ്ഞെടുക്കും ദശായാം

പട്ടം.പ.ഴ മരുവീട്ടും ദേവിയല്ലാതെ മറി-
 ല്ലടിയെന്നൊരവലംബം പാർത്തുപോയതുകൊണ്ട് 4
 അല്ലാത്തപ്പോൾ മോശമല്ലേ മരുമടിയനെ
 പ്രാണനിയ്ക്കാണകാലേ
 തല്ലിപ്പാശേന ബന്ധിച്ച് മരുമടിയനെ
 കൊണ്ടുപോകുമിശായാം
 കല്ലിൽക്കല്ലാണമോടേ മരുമുഖിലലോ-
 കൈകനാഥേ! ശിഷ്യ! നിൻ
 ചില്ലിടപന്ദപങ്ങൾ കൊണ്ടൊന്നുഴിയണമതിനായ്
 നിൻപദം കമ്പിടുന്നേൻ 5
 ആരും ആശുതത്തിലേറിയ ജടാ-
 വാരും നിശാനായക-
 ക്കീറും കൂറുവെരുത്തഭൂതഗണവും
 കേരും പൃഷ്ഠാധിശരണം
 ചീറും ചാരുജംഗമാഭരണവും
 നേരോടിതാരും ദിന-
 നേതാരും കാറളമണ്ണഴും പശുപതേ!
 തോന്തിക്കു മന്മാനസേ 6
 മണ്ടുകയ്യിലുമുരുങ്ങു വെണ്ണയുമി-
 രുണ്ടു നീണ്ടകുചഭാരവും
 കണ്ണദേശമതിൽ വണ്ടണഞ്ഞ മലർ-
 കൊണ്ടു തീർത്ത വനമാലയും
 പൂണ്ടു പായസവുമുണ്ടുകൊണ്ടഴകി-
 ലുണ്ടർക്കോൻനദിയിലാണ്ടഴും

കൊണ്ടൽവണ്ണ! ജയ! മണ്ടവന്നു കുടി-

കൊണ്ടുകെൾക മനതേരി മേ.

7

തീക്കണ്ണിൽ താനെരിച്ചോരലർശരാകട്ടതി-

കുലംനാമീശപരൻ നീ

യാക്കും നേരെന്നു തോന്നാത്തൊരു മകനെ ജനി-

പ്പിച്ചു മല്ലാരിതന്നിൽ

മരണസ്ഥയായായം തീപ്പതിന്ന യമനെയും

കൊന്നുവോ ചത്തടക്കം

തീക്കണ്ണത്തിൽ കളിക്കും തവ മഹിമ മഹാ-

ചിത്രമലേന്ദുമെഴലേ!

8

അംഗം നേരെ നടപ്പൊളിച്ചുവരനാൽ

കല്പിക്കിലു കണ്ണട-

ച്ചുങ്ങുനേരെ വിഷം കുടിച്ചു ചുടല-

കുൾപ്പുകിതയീടിലും

അന്നാക്കുലനെ നിഗ്രഹിച്ചതു നിമി-

ത്തത്താലിനിച്ചുകയി-

ല്ലെന്നുൾപ്പവിൽ നിറയ്ക്കയോ മറ്റുമെന്നു-

ണ്ടാകയോ ദൈവമേ.

9

ആതകാപംമറ്റിരാജതനയാ-

കാന്തം കൃതാന്താന്തകം

മാതംഗാജിനവസേസം മതികലാ-

ചൂഡം മഹേന്ദ്രാർച്ചിതം

ചോതാജാന്തകരം ചരാചരഗുരും

മൃണ്ണീതട സംസ്ഥിതം

ഭൂതേശം തിരുവൈരകീലസു 2 ഹ _

പോപീശമീശം ഭജ.

10

ശ്യാമം ശാസ്ത്രധനുർഭരം ശശികലാ _

ലംകാരമന്യം പരം

സീമാതീതഗുണാലയം സകലസ _

ന്താനപ്രദം പാവനം

ഹേമംഭോജവിജ്യാചനം സുവദനം

സാക്ഷാൽ പരം ദൈവതം

ശ്രീമദ്ഭൂതപുരാധിനാഥമനീശം

ശ്രീപത്മനാഭം ഭജ.

11

തിങ്ങിപ്പൊങ്ങിപ്പരന്നിടിന പെരിയ ഭവാം _

ഭോനിധിപ്പള്ളിപ്പലനം

മുങ്ങിപ്പൊങ്ങിപ്പഴങ്ങിടിനൊരടിയനെ നീ _

യത്തൽ തീർത്താത്തമോദം

ഭംഗാകൂടാതപാംഗത്തരണിയിലണയ _

ചേർത്തുടൻ കാത്തിടണം

ചെങ്ങൽ തുംഗപ്രമോദാനപിതമടിയന്മുഖം

ശൈലകന്യേ! വദാമ്പ്യേ!

12

സംഭാവനശ്ലോകങ്ങൾ.

(ഇതു മന കുത്തിട്ട് നമ്പൂരിപ്പാട് 1063-ൽ തിരിച്ച
5 മഹാരാജാവിനു കൊടുത്ത ശ്ലോകമാകുന്നു.)

വത്തിപ്പും പുരവും മടിയമനവും

കുത്തിക്കുറിഞ്ഞിട്ടുഹോ

വൃത്തിക്കും പഴികണ്ടിടാഞ്ഞധികമം..

യുറ്റിച്ചു കണ്ണിച്ചു ഞാൻ
അത്മീകിനു സാദൃചായി വിലസു..

നൈന്മുരൻ തന്നോടി..

നാത്മീക്കനു കൃപാകടാക്ഷമുദയം..

ചെയ്യേണമെന്നിങ്ങനേ.

1

പൊൽത്താർമാതിൻ മണാളനടയൊരുകുരുണാം..

പൂരതൈലാഭിഷേകാൽ

നിത്യം നാടൊക്കുമിനും വിശദഗുണമെഴും

വർത്തിയാൽ സുപ്രസന്നം

ഉത്രംനാൾ വെച്ചുതിക്കുണ്ടുവിലജനമന..

സ്താപതാമിസ്രഹുത്താൽ

വാർത്തികുൽ കെടാതേ വിലസുക സുചിരം

വഞ്ചിമാന്താണുദിവം!!

2

ഹരജിശ്ലോകങ്ങൾ.

(ഇവ തോട്ടയ്ക്കുട്ട ശങ്കുണ്ണിമേനോൻ അവർകൾക്കു കൊടുത്ത 12 ഹരജിശ്ലോകങ്ങളിൽ കിട്ടിയവയാകുന്നു.)

ഭൂരിശ്രീ കലരും ദിവാനവർകൾത..

നാൾത്താരിലത്രുനമായ്

പൂരിച്ചോരു കൃപാകടാക്ഷമതിനാം..

ലൊന്നുള്ളിലെസ്സുകടം

നേരേ കേട്ടു തുണച്ചിടേണമതിനാ-
 യിട്ടിസ്സമേക്ഷത്തിൽ വ-
 ന്നോസ്സങ്കടമോടു ഞാൻ ഹരജീ വെ-
 ച്ചീടുന്നു പദ്യങ്ങളായ്.

1

വിശപത്തിൽ പുകൾ പൊങ്ങിടുന്നതിരുവ-
 ബ്രഹ്മൈപ്പിഷാരത്തുകാ-
 രിശ്രീഭൂതപുരത്തിൽ വന്നു കഴകം
 വാങ്ങിച്ചു പിന്നത്തതിൽ
 മെച്ചം ചേർന്നൊരു ചൊവ്വരൊവർ ഗമി-
 ച്ചന്നേ മുതൽക്കൊരൂയും
 മിശ്രം വന്നിവിടത്തിലായവർ നടത്തേ-
 ണ്ണുന്നതിന്നൊക്കയും

2

കൊല്ലം രണ്ടു കഴിഞ്ഞശേഷമവരോ-
 ടാധാരവും വെച്ചതിൽ
 ചെല്ലും ദ്രവ്യമശേഷവും തടടിതി വാ-
 ണിച്ചിലയെന്നാകിൽ ഞാൻ
 ചെല്ലും ജില്ലയിലെന്നു തന്നെ പല ഭാ-
 ഷണ്ണും പാഞ്ഞിട്ടതും
 തെല്ലും തന്നെ നടന്നതില്ലധികമായ്
 ശല്യം തുടങ്ങിടിനാൻ

3

പണ്ടത്തെപ്പതിവിൻ പ്രകാരമിവിടെ-
 പ്പാത്തിലയെന്നാൽ കഴ-
 ണ്ണൊ സമ്പ്രതി മാലകെട്ടു കഴകം
 പൊങ്ങിടുമെന്നിങ്ങനെ

രണ്ടാണ്ടായവരോടു ഫന്ത ഗുണഭോ-

ഷം ഞാനുരജ്ഞതെൻ

കുണ്ടാമണ്ടികളെന്നതന്നെ കരുതി-

ക്കൊണ്ടാടിയില്ലേതുമേ

4

കാണും പാറിയൊഴിഞ്ഞുപോയ കഴകം

പിന്നെബുലത്താൽ വരു-

ത്തേണം തങ്ങളുടെ കൈക്കലെന്നു കരുതി-

ച്ചിരമനം കിത്തനം

ഉണിന്നുള്ള ബുദ്ധിക്കൊണ്ടു പരനായ്

കല്പിച്ച ചോർ നിത്യവും

നാണം വിട്ടു കവർന്നിടുന്നു ചെറിയ-

നാക്കൊത്തു വയ്ക്കാത്തതും!

5

മുട്ടാളത്തരമുള്ള കത്തനനന്ദൻ

ചിരമനം കൂടിവ-

ന്നോട്ടേറൊത്തൊരി നിത്യവും കഠിനമായ്

കാട്ടുന്നതിൻകരണാൽ

മുട്ടായി മലർമാലകെട്ടു മുതലാ-

യിട്ടുള്ളതിസ്സുകടം

കേട്ടിലെന്നു വരുന്നതുകിലിനിമേൽ

മുട്ടയ്വരും പുഷ്പം

6

ചിരമൻ മുതലായ മൽപ്രതികളി-

ക്കായ്ക്കും കണക്കല്ലിനി-

ച്ചേരാത്താൽ ചില ദൃഢംവിനയമെ-

ന്നോത്തിശ്ശുതാൻ നിത്യവും

പാശ്ചാത്യന്മാർ രാജീവാനന്ദനായോ
 പാശ്ചാത്യന്മാരോടു
 നോക്കൽ വന്നു ശിവാരിശിഷ പലരും
 കൂടി ശ്രമിച്ചിരിക്കാൻ

രാമേശ്വരയാത്ര.

(ഈ യാത്രയെക്കുറിച്ച് വെണ്മണി അച്ഛൻ നമ്പൂരിപ്പാടും കോട്ടപ്പടിയിൽ ഗോപാലൻ തിരുപ്പാടും ഏതോത്ത നമ്പൂരിയുടേടി അഞ്ചു ഏകദേശം ഉണ്ടാക്കിയിട്ടുണ്ടത്ര. അവിടന്നും ഇവിടന്നും ആയി എന്തിക്കു് ആറു ഏകദേശം മാത്രമേ കിട്ടിയിട്ടുള്ളൂ. കഴിയുന്നവർ വെണ്മണി നമ്പൂരിപ്പാടന്മാരുടെ കൃതികളിൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളവയെ അയച്ചു തരികയും, ഇവിടെ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളവയിൽ ഏതെങ്കിലും ഉണ്ടായിരുന്നാൽ അവയെ കാണിച്ചു തരികയും ചെയ്യുമെന്നു ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു.)

പേരും വഴിയും മഴയും മഴയ്ക്കിടയിലും
 നല്ലൊരു തണുത്ത ജലവും കളവും പാലും
 കളയുംലേ പേണമവിചം കളമോഷിണി! കേ-
 ലിതുംകുറുക്കും വിചാരം പരമേശ്വരനും

1

യെതൊരു ലവലേശം പോലുമില്ലാത്ത ദേശം
 പരമീയ പരമേശ്വര പരമീയസ്വന്തമേശം
 പാകിൽ നാമി കലാശം നോക്കിലിന്നേകദേശം
 സുമുഖി! നരകദേശം തന്നെയുണപ്രദേശം

2

മധുരധരിമാർമണേ! മനോഹരേ!
 മധുരമണിമരം മഹാപ്രഭം
 വിധിനാ മമ കണ്ണിണി കാണാ-
 നമുതാ സംഗതിവന്നു സംഭവിച്ചു

3

ചൊൽക്കൊണ്ടോരു സുവണ്ണപുഷ്പരിണിയും
 വിനൈശ്ചിത്രവേലിപ്പും-
 സ്തംഭകൊണ്ടോരു സുവണ്ണകേതുഗുഹയും
 വൈചിത്ര്യചിത്രങ്ങളും
 കൽക്കണ്ടാധരിമാർമണേ! മണിയ-
 സ്തംഭങ്ങളും കണ്ടുക-

ണ്ടിക്കണ്ടാളുകളൊക്കെയും തലമുഖം
 കിടക്കൊണ്ടു കൊണ്ടാടിനാർ

4

ചൊല്ലാഞ്ഞൊരയിരം കാലയെ ഭണിമാരും-
 മണ്ഡപത്തിന്മേൽ
 ചൊല്ലാൻ നാവിനു രണ്ടായിരമഴമുരഗം-
 ധീരനും ക്ലേശമുണ്ടാം
 കല്പാതമാവായ പാണ്ഡ്യക്ഷിതിവതിയുടെ നൽ
 ക്ഷേത്രപ്പുഷ്പിത നേരം-
 കില്ലെന്നാകുന്നു തോന്നുന്നതു സുരപുരിയും
 സുകൃതതപം നിനച്ചാൽ

5

നന്നെവാടിചെയ്യുന്നേരം കന്നിവാടിയിലേവരും
 ചെന്നുകൂടി മഹാനന്ദം വന്നുകൂടി വരാനേ!

6

ഏഴത്തുകൾ.

സലീലം ഭവാനിങ്ങയച്ചോരു പത്രം
 സലാംചെയ്തു വാങ്ങിച്ചു വായിച്ചു നോക്കി
 കലേശാനന്തയുലാർ നിന്നിലൊരം
 കലശൊരു കാമോ കൊണ്ടാടി പാരം. 1

പരിചൊടു പതിനെട്ടാം തിരുതിക്കെത്തന്നേ
 വരികിലുമയനാപ്രസംഗസഞ്ചാരിണി! ഞാൻ
 അരികിലണയുമസ്സൽപ്രേമസങ്കേതമേ! നി
 കരുതതകതാരിൽ പ്രേമഭംഗം പ്രസംഗം 2

കണ്ണിനു ദിനമുണ്ണിക്കു, കണ്ണനുണ്ണിക്കു കണ്ണിനു
 സപ്തം കൊടുത്തയയ്ക്കുന്നു ഉണ്ണികൂടി ശ്രമിക്കണം

പാരേഴരങ്ങിലമരം പരപ്പുവാനി-
 മാരകവേ കഴൽതൊഴം മുളവിത്തുകാവിൽ
 * * * * * ശരിയാൽ നടിമാർ കലത്തി
 ലാരിനു പാരിലൊരു പാൽമൊഴി പാത്തുകണ്ടാൽ
 രംഗന്തന്മിലെഴും ജനങ്ങളെ മനോ-

രംഗം മയക്കിപ്പുവം
 തിങ്ങും നല്ല രസങ്ങളുണ്ടിനയി-
 ച്ചാടിപ്പിപ്പിപ്പിക്കുവാൻ
 എങ്ങും ഞാനിതുപോലെ മറ്റൊരുവളെ-
 ച്ചൊയ്യല്ലമോ കണ്ടതി.

പ്രശ്നനായതറിഞ്ഞിരിക്കണമതി-

നായിക്കിടന്നു ഞാൻ

5

കൊതുശ്ശിലയൊന്നിങ്കലത്രാശ്രമം മേ-

കൊതിശ്ശിലമെന്നൊന്നു തോന്നൊല്ല ചിത്തേ

കൊതുശ്ശലുമെല്ലാമൊഴിഞ്ഞീടുവാനി-

ന്നിതിൽ പാശചാല്യരണ്ടാം പന്ത്രണ്ടാൽ 6

പടരുകപത്തിരണ്ടു പാശി-

ക്കൊടുത്തയസ്സാമിതി ചൊന്ന വാക്യം

കിടപ്പതില്ല മനതാരിലിപ്പോ-

ളുടത്തു കായസ്സു ഹിന്ദുരാം മേ 7

മടിക്കയോ മറ്റൊരു കാർഷ്വരളിൽ

കിടക്കുകൊണ്ടോ കിടയൊക്കുകൊണ്ടോ

തിടക്കമില്ലെന്നു നിനച്ചാണോ

പിടിക്കുകൊണ്ടോ പറയേണമെല്ലാം 8

എന്നാത്തേവാരിയായിച്ചുകൊടു പനയിൽ

പാഴിയുത്രശിഭവൻ

തന്നെച്ചെന്നു ധരിപ്പിപ്പതിനു സിതമണി-

കണ്ഠസ്പോൻ ഭൂരിമോദാൽ

ഇന്നോലക്കളിലൊന്നങ്ങഴുതിയതതിമോ

ഭേദ വായിച്ചുകേട്ടി-

ഒട്ടനാലത്താരിൽ ധരിപ്പിച്ചതിനൊരു മറുപ

ത്രത്തെക്കൊണ്ടിപ്പിടേണം 9

ശ്രീമാരാരിസുതാഖിലാസമിയലും
 ശ്രീകോടിവിംഗാലയേ
 സിമാതിതരസം കലനൊരു മഹാ-
 താലപ്പൊലിപ്രാഭം
 കാണാനാശ തവാരയത്തിലുയര-
 നെങ്കിൽ ഭവാദനാടു ചേ-
 റ്റാമോദെത്താടു ഹോകവാനഭിലാസി
 ചിട്ടന്നു നാമെത്രയും.

10

മൂന്നു കാണാത്തതുളളോരഭിനവനയനാ
 നന്ദമാമുത്സവം ക-
 ണ്ണൊന്നിച്ചിങ്ങോട്ടുപാരാമിതി കരുതിയും-
 ജ്ഞ മഹാനമല്ല
 കന്ദർപ്പഭേഷിതൻറെ തന്യയെ വഴിപോ
 ലൊന്നു വന്ദിച്ചുപോന്നാൽ
 പിന്നെസ്സന്തോഷമല്ലാതിനിയൊരു ദിവസം
 പോലുമുണ്ടാകയില്ല.

11

കോടിവിംഗനിലയത്തിലുൾപ്രമേ-
 മോടിണങ്ങിയൊരുകാളിതൻ
 മോടിതേടിയ മഹോത്സവം വടിവി-
 നോടു കണ്ടുനെ പോരുവാൻ
 കേടകന്ന തവ ചിത്തതാരിലിട
 കൂടിയാടി രസമെന്നുവ-
 ന്നിടിലെന്നയെ വാങ്ങിതം സഫല
 മായിടാനിടവതം ദ്രവം.

12

മുനം മുശേന്ദുചുഡൻ തിരുവടിയുടെ നൽ

തീക്കനൽക്കട്ട വൊട്ടി-

ചിന്നം നെറ്റിത്തടത്തിനലറിയവതരി

ചോര കാളീപദാഞ്ചം

വന്ദിപ്പനും തദീയോത്സവമനുഭവവും

കണ്ടു നന്ദിക്കുവാനും

നന്നിപ്പൊളെന്നറിഞ്ഞീടുകിളിനിയതേ

ചഞ്ചലം ടെന്നിലേതും.

13

ഇമ്മാസമങ്ങിരുവതിൽ പാമഞ്ചുചെന്നാൽ

സമ്മോദമാനന്തിനു പോകണമെന്നിവണ്ണം

മന്നാനന്ദം കരുതിയിങ്ങമരുന്നിതയോ-

ല്ലന്മേഷമോടയി ഭവാനിര വന്നിടേണം.

14

ഉപ്പും കൊള്ളാമുരുതരമുദാ വിടുന്ന വാവും കുളിക്കാ...

മുറപ്പാടങ്ങായവരുടെ പഴഞ്ചൊല്ലിനുണ്ടോ വികല്പം?

ചൊല്ലൊങ്ങീടും സരസകവിതാവരിരാശേ! ഭവാനോ-

ടൊപ്പം മേളിപ്പതിനു പലരും കൂട്ടമപ്പൊരിടത്തിൽ.

15

ശ്രംഗാരശ്ലോകങ്ങൾ.

ആറാടം പുഴതന്നിലായതമുദാ

പൂമാവലോകത്തിനാ-

യാറാടം കുതുകേന ചെന്നസമയ

ത്തൊരാളിനംഗമന്തയാ

കാരോടും കളമേണി! കെഴുതുകമഴും
നിന്മേനി കണ്ടുതൊ-

ട്ടാരാട്ടനു പയോജബാണവിശിഖാം
ഭോധൈവിശാലേക്ഷണേ!

1

ചാരിടണം ചട്ടലചാരുകടാക്ഷമെന്നിൽ
ചാരിടണം ചട്ടലവാണി! കൃപാരസംതേ
മാരിടലോ മതിമാക്ഷിലമന്റെ നല്ല
നാഭിജനങ്ങളുണിയും നവരത്നമാലേ!

2

കത്തിപ്പൊഴെന്നു രത്നമാണമല്ലയെന്നാൽ-
ക്ഷത്തിപ്പൊളിക്കുമിഹ കന്ദശരൻ മനം മേ
കത്തിക്കുളുപ്രഭവെടും മണിത്താതു മിന്നി-
ത്തത്തിക്കുളിക്കുമൊരു ബാലശിരീഷമാലേ!

3

(പൂന്തോട്ടം)

കന്ദപ്പായോധനത്തിന്നുളിർ ചി പെരുകി-
ട്ടങ്ങുചെല്ലുന്നനേരം
കന്നൽക്കാവ്വേണിതാനും കണവനുമാരുമി
മുങ്ങു വാഴുന്ന കാണാം

(അമ്മൻ)

എന്തേവൈവയ്യമെന്നിട്ടിതിബതകയതി
ട്ടിങ്ങു പോന്നിട്ടു പിന്നെ
ച്ചെന്നാലും കാണുമച്ചിക്കൊതിയനെ നിധികാ
കുന്ന ഭൂതംകണ്ടുകേ.

4

വണ്ണം കണ്ടതു വാരിയില്ല മരിമാൻ
കണ്ണാൾക്കു ചെറൊരുകിലും

വണ്ണം കണ്ടതു പറയുമെന്നു പലരും

വണ്ണിച്ചു കേൾപ്പുണ്ടു ഞാൻ
മാരോണ്ടെന്ന ജനങ്ങളിങ്ങുനിന്നും

മാരാതകിണ്ടെപ്പൊഴും
മാറിടുമ്പാൾ മാറിടാതെ മറയ

ല്ലിവണ്ണമോതിടുവാൻ

5

അല്ലിത്താർബാണചിപ്പിൽ ചതുരതയകലെ

ത്തല്ലിനീക്കുന്ന ചിപ്പി..

തെല്ലിനുല്ലാസമാകെന്നൊരു വരവിശിഖം

കൊണ്ടു മല്ലെന്നു വിശ്വം

തല്ലിച്ചൊല്ലും മഴിക്കുണ്ടുകൊടു വിവശി

കൃത്യ വഴുന്ന നിന്നെ

ച്ചൊല്ലിക്കല്ലെന്നിതെന്നെ പ്രണയിനി വഴുത

ന്നെ വില്ലാളിവിമൻ.

6

ബറേണം ബാധകനായ ഭരണനരമോ

കൈക്കൊണ്ടുകൊണ്ടിന്നക..

പ്രാണം പൂണകലാപകേശിനി വലി

ചെയ്യുന്നു പൊയ്യല്ലമേ

മേണം നിൻകനിവിടപ്പാഴുണ്ടുഴറിനൽ

കേണം വിളങ്ങും മിഴി

കോണം ദൃഢമല്ലയെങ്കിൽ വരുമെൻ

പ്രാണപ്രയാണം പ്രിയേ!

7

വീണല്ലോ കൊങ്കരണ്ടും വയറതു വലുതായ്

വേണിപൊട്ടിപ്പൊടിഞ്ഞി..

ട്രാണല്ലോ മുലുനി നിൽക്കുന്നതു മുഖമുടലും
 ചോരവാനിച്ചുളിഞ്ഞു
 താണല്ലോ കണ്ണുരണ്ടും രദിതയിരുകഥോ
 തേഞ്ഞുകാണുന്നു വല്ലാ-
 താണല്ലോയീരംഗിക്കലേതിലിനിയും
 തള്ളലെന്നുള്ളതുണ്ടോ? 8

പൊന്നിൻകേശകിടാവിൻ കഴലതൊരു വെര
 സ്വാന്യ മനം വിഴുങ്ങി...
 തിന്നുമ്പോൾ കേണനോക്കും മിഴിയിലിഴകേ-
 റുന്ന ലോലായതാക്ഷീ!
 മിന്നും പൂണ്ണേന്ദുവിബ്രവ്രഭയതിലലിയും
 ചന്ദ്രകാന്തംകണക്കെ...
 ചിന്നും നിൻചാരുമനസ്സിൽമതിലലിയു
 നെന്നെ വീ കാത്തിടേണം. 9

വദനസ്തുതിയല്ല വല്ലഭേനിൻ
 വദനത്തിങ്കൾ മറഞ്ഞുപോകുമ്പോൾ
 മദമത്തമതംഗജപ്രയംഭേ!
 മദനത്തിയെരിയുന്നു മാനസേ മേ 10

നിലത്തഴക്കുലിമാരണിയും പ്രിയേനിൻ
 പാലൊത്ത വാക്കുകതാരലിയുന്ന നോക്കും
 ചേലൊത്ത കൊങ്കകുളാമോത്തുകുന്നു ചിത്തം
 വെൽപത്തുവെച്ചു പുതുവെണ്ണയതെന്നപോലെ 11

നില്ലെന്നും വേടി മല്ലീശരണമെരിക്കേ
 ചെല്ലുചെല്ലെന്നുമിപ്പോ-

ഉല്ലാസം നാണമല്ലേ കിമപി പാകയെ...

നേവമശാകദംബം

വല്ലാതേ ഞാനിവണ്ണം വലിയൊരു വിഷമം

ത്തികല്പമുണ്ടല്ലോയെ...

നല്ലാതെത്താനും ചൊല്ലുന്നതിനൊരു കഴിവു

ണ്ടാവുമോജീവനാഥേ!

12

ഇന്നസ്തമിച്ചവിടെ വന്നു വിളിച്ചിടം ഞാ-

നിന്ദപ്രസന്നമുഖിമാർമുടിമുശമാലേ!

അന്നേരമാരുമറിയാതെ വെളിച്ചം

മന്ദം തുറന്നു തുറന്നു തുറന്നു തുറന്നു!

13

മൽപ്രവൃത്തിശരിയല്ല, ശങ്കയി-

ല്ലല്ലവൃത്തികാവുണ്ടതെങ്കിലും,

അപ്പോഴത്തെ വഴി കണ്ടു ചെയ്തതി

നപ്രിയത്തിനിടയില്ല മൽപ്രിയ!

14

മകമാർകലമലകരിക്കുമ്പി

തകലൻ മണിതങ്കമ!

* * നിന്നകിലുകൾ മം തുറന്നു

തങ്കിടുന്ന കുളർകൊങ്കയും

തിങ്കളോട് സദശം കലൻ മുഖ

പങ്കും സപദി കാൺകയാൽ

പങ്കജാസ്രശരസംഖമോദ പാ

മകരിച്ച ഏദി സങ്കടം

15

വാമന്തത്തുടതന്തിലാത്തകുങ്കം

വാണിടമേന്നാക്കിയെ...

കാണാതേ വല്ല ഗംഗയപ്പരമരൻ
പുല്ലീട്ടമാറില്ലയോ?

നാണക്കേടുകൊണ്ടു ലോകജനനി
കില്ലെന്നു കേൾപ്പുണ്ടു ഞാൻ
മാനേലുംമിഴിമെല്ലിമാലകൾമണേ!
വേദം വെടിഞ്ഞീടു നീ

16

ഇന്ദിനിനുമുഖിജ്ഞതെല്ലു കൃപയു
ണ്ടായിട്ടുമെന്തെങ്കാടി
ചെന്നുവം നിരപിച്ചു കുന്ദശരമേ
ഗറിനും വസിക്കുന്നു ഞാൻ
ഇന്ദിനിനുമുഖീമ നിന്നരികിൽ ഞാൻ
മിന്നുന്ന താമ്രാധരം
തന്നിന്നെയെടുത്തുമാരസമരേ
ഇന്ദിനിരാഭാഗമേ!

17

തങ്കക്കുപ്പം തരംചേന്നൊരു തരിവളയും
തോടയും നാസികാഗ്രം
ത്തിങ്കൽ ചേരുന്നനസോമണിയുമടന്നി
ഞ്ഞാളിമാരോടിണങ്ങി
തിങ്കൾക്കൊക്കും മുഖം നൽപരിമുദുമസിതം
കൊണ്ടുമോ മുഗ്ദ്ധമാകി
കൊക്കുകന്നും തുളുമ്പിച്ചൊരു തരുണി വരു
ന്നുണ്ടോ കണ്ടുകൊൾക
മോടിക്കൊത്തൊരു നിന്റെ ഗുഡപുരുഷൻ
ഞാനെന്നു നാടൊക്കയും

18

പാടിപ്പാടി നടന്നിടുന്നവർക്കുളേ -

പ്പാടില്ല പാടാക്കുവൻ
 ഏടത്താർശരനാടകക്കളരിയിൽ
 പ്രേസമെപ്പട്ടം ദീപരം
 കോടക്കരണി:വണി! മന്ത കളിയാം -
 രീറൻ ചുമക്കുന്നു ഞാൻ

19

മത്സ്യം മത്സ്യനാത്ര! മനസി കരുതലോ
 ദൃസ്സാമം വാക്സമൃതം -
 പ്രോത്സാഹം നിസ്സരിപ്പിച്ചതിനൊരു പുരുഷൻ
 മത്സ്യൻ നാസ്തി ലോകേ
 നിസ്സാരമാരിലാഗ്രസരനിതികരതി
 ചെറുപ്പ കേളാതിവണ്ണം
 ദൃസ്സാമത്വം തുടർവാലത്തുചൊഴുതറിയാം -
 മെന്റർ വേഷപ്പകർച്ച

20

കുട്ടിമുണ്ടടിയിൽ മുട്ടമേരുമടി
 വിട്ടുടുത്തുനിലവിട്ടുനീ
 കോട്ടമൊരുവരുപൊട്ടുതൊട്ടുപല
 പാട്ടുപടി പരിതൃഷ്ണനായ്
 മുട്ടിയനു വിളികൂട്ടിടേണ്ട പുര
 വട്ടമോട്ടുപലവട്ടവും
 പിട്ടുകൊണ്ടുറവമൊട്ടുമില്ല മുല
 കിട്ടണെങ്കിൽ വിലകിട്ടണം.

21

കടക്കു പുറത്താതു വേണ്ടാത്തശാഗ്രം
 പിടിക്കേണ്ടതോ താൻ നടക്കില്ലകാര്യം

മിടക്കുണ്ടുവെച്ചിട്ടുതീങ്ങു പുത്തൻ
മടിക്കാതെ തന്നെ മടിക്കുത്തഴിക്കൂ. 22

വിചശ്ശിത്ര ശാഘം പിടിക്കേണ്ടിതൊന്നും
നടക്കുപ്പു നമ്മോടു മല്ലേക്കുണ്ണേ! കേൾ
നിചയ്ക്കുതത മോഹം നിനച്ചിങ്ങിടത്തൊ
പുലയ്ക്കുതെ കൂടാണെന്നിക്കെന്തു ചേതം? 23

പെരുതായൊരുപൊരുന്നൊപ്പുവസ്ത്രം -
കുറിയാമോവിചരംപരംനിനച്ചാൽ,
പരയംപറയുന്നവർക്കാരം
അറിയുന്നോകുറിയാമനംഗതാപം 24

മാനന്തുനാശുചിഴും മഴയൊടുസമമാം
മാരബാണാതരമൂലം -
ദ്രീനത്താൽ ഞാൻ വലഞ്ഞൻ മതിമുഖി! മടി
യെന്തിത്ര കൂടി നിനക്കു?
ചീനത്തെപ്പുഞ്ചസാരയ്ക്കുകതളിരിലമോ
നാണമുണ്ടായിടംനിൻ
തേനൊത്തുള്ളോരുചുണ്ടിൽ മധുരതയറിവാ
നെന്നുഞാൻവന്നിടേണ്ടു? 25

കുളിർത്തചെന്താമരതന്നകത്തെ -
ദൂളത്തിനൊക്കുംമിഴിമാർമണേ! കേൾ,
തളത്തിൽനിന്നുങ്ങനെതന്നെനേരം
വെളുത്തുപോമെന്നിഹതോന്നിടുന്നു 26
ആവിമോദനസാകംത്രിഭുവനമവനം
ചെയ്യുമോശ്ശികരംബം -

കാവിൽ കല്പ്യണമുൾക്കൊണ്ടുനിനമമരം

ദേവിതൻപാദപത്മം

സേവിപ്പാനായുടൻചെന്നണയുമൊരളവിൽ

കേവലം നിൻമുഖാഞ്ജം

രവിച്ചേരുന്നരാകശശിയാടുസമമാ

യ്ക്കുണ്ടു ഞാൻ പണ്ടൊരുനാൾ.

27

അന്നതൊട്ടിനവരെയുമിന്ദുബിംബസമാനനേ!

കന്ദമാണാസ്രമേരോ റാം വിന്നനായുരുവുണ്ടു ഞാൻ.

ശുദ്ധപട്ടമിതു മൂന്നുമോക്ഷണം ശുദ്ധമാക്കിടരുതേരതിപ്രി

[യേ!

പ്രേരണമത്തഗജകംഘസന്നിഭപ്രേരണിവൃത്തകചകംഭ

[യുഗമേ!

29

വഴക്കെന്തിനേവം സുമുഖി! തവപോർക്കൊക്കുപണരാ

തൊഴിക്കിപ്പുതുംഞാൻമധുമൊഴി! മിഴിക്കേണ്ടവെരുതേ

കഴക്കുണ്ടിക്കായ്പലരുമരികിൽ പാരമതിനാൽ

മഴക്കാർവേണീ! നിൻമതിയതിലിരികുണമഖിലം-

കോടക്കാറണിപ്പണി! നിൻകുളർമുലക്കുന്തിങ്ങുകിട്ടായ്ക്ക

[യാൽ

കൂടക്കൂടവരുനൊരേടലർശരച്ചുടാൽവലഞ്ഞെന്നമം,

ഏടത്താർ ശരനാടകകുളരിയിൽ പ്രേരണിപ്പെടും ദീപ

[മേ!

പ്രേരണസ്ത്രീമണി! ലാടവൈദ്യമുരചെയ്തെന്നെച്ചതിച്ചി

[ടൊലാ.

31

അംഭോദം കലരുന്ന ബാലശശിയും
 ബാണാസനത്തോടടു-
 ത്തമ്പോടങ്ങുകുളിച്ചിടുന്ന കുരിമി-
 നും നല്ലകണ്ണാടിയും
 ജംബീരദൃമസുനവും പുതുനിലാ-
 വും മുത്തുചിത്രാദിയാ-
 യംഭോജത്തിനകത്തു രാത്രിയിലഹം
 കണ്ടെന്നൊരതുളുതം
 നേരിട്ടോരനരാഗമകലിയല്ല-
 നില്ലെന്നതും കണ്ടുഞാൻ
 വേറിട്ടനഹമിനതൊടുചെരുത
 വേണ്ടാവിചാസോദയം
 കാർകണ്ടാലരിയാം കുറുത്തതുമഴ-
 യ്ക്കുനല്ലന്ന മല്ലേക്കുന്നേ!
 വേർകണ്ടാലരിയുന്നവക്കിലപരി-
 ച്ചാമന്ത കാട്ടേണമോ?
 കൂറുളളാളുകൾ പിൻബലം കരുതുവര-
 നണ്ടെങ്കിലും കീരമലം?
 കുറുളളപ്പൊഴുതുളളവൈലിനധികം
 മുട്ടുണ്ടതോത്തീടണം
 ചിറുപാമ്പിനു പാൽകൊടുക്കിലതിനാൽ
 വൈരം മുഴുത്തിട്ടമോ-
 ക്ഷീരനാദകിനകൈക്കുതന്നെ കുടിച്ചു-
 ടിട്ടും കലേശാനനേ!

32

33

പലവിധം

വലിപ്പം നടിച്ച് മേലോട്ടുനോക്കി
 പലപ്പാക്കാര്യം നടക്കും ദശാധാരം
 വെലിക്കുപുതട്ടിത്തടഞ്ഞൊറ്റു വീണാൻ
 പുലകാരശേഷം വിഷാദിച്ചിതപ്പോൾ

1

(ചെമ്പേരെ ഉത്സവം)

മുത്തിനത്തൽപെരുത്തു ചിത്തമതില...

ങ്ങെത്തിച്ചിട്ടും ചേരതിൻ

മലേയുത്തമിയന്നുത്തരിയരം

വത്തിപ്പൂം കണ്ടുതാൻ

മിത്രൻപോയി മറഞ്ഞിടുന്ന സമയ

ത്തത്താരജാലങ്ങളിൽ

പത്തത്ത മുശശങ്കമിബമൊരുമി...

ചെത്തുന്നപോലേ സഖേ!

2

ദന്തിപ്രദേശൻറെ ഭന്തത്താട്ടു പടപൊരുതും

നേത്രവാഴപ്പഴം ന...

പുത്തമ്മേക്കേന ചണ്ഡിച്ചടന്നെരുവചി

പുത്തന്നക്കത്തരംഗേ

സന്തോഷംചിത്തമാറങ്ങിലയിലഥവിള...

വുന്നതാഴ്ന്നകണ്ടാ...

ലന്തചൊൽവാനനന്തുന്നിയിലുമേളത...

പുസ്തനായ് ചിന്തിരിക്കും.

3

(ഇതും ആ പട്ടി കരയുന്നതിനെ കുറിച്ചൊരു
ശ്ലോകമുണ്ടാകൂ എന്നു പറഞ്ഞു കഴിഞ്ഞതോടുകൂടി ചൊ-
ല്ലിത്തുടങ്ങി, ഉടൻ അവസാനിപ്പിച്ചു പദ്യമാണിത്.)

അരാകുളത്തിന്റെ കിഴക്കുഭാഗം-
ത്തൊരലുനിലുന്നതിനപ്പുറത്തു
പൊകേലചിതക്കുന്ന കശിടെ വീടി-
ന്റെകായിലിപ്പട്ടികുളിച്ചിതിപ്പോൾ.

4

പട്ടിക്കുവാരമുടനൊട്ടുകഴിഞ്ഞതോർത്തി
ഞാളുംപൊരാഞ്ഞിടമനാബഹുരാഖമേടേ
പെട്ടന്നുവീഴടമയ്ക്കുവരുന്തുകിൽ
കാട്ടിത്തമാം പട്ടതടയന്നുവിളിച്ചു ചൊന്നാൻ. 5

(ചരമശ്ലോകം).

വമ്പേറും പട്ടത്തോൾ ദിഷേന്ദ്രനതിവി-
ദപാൻ കൊല്ലുമോരായിരം-
ത്തയ്യവത്താരതിൽ മേടമാസമിതപ-
ത്താരാകുമാത്തിയതി
കമ്പത്തെക്കുരുതാതെ ഗാഢസുധിതാം
ദിച്ചുൻ കലിപ്രാഭവം
ജ്യോതിഷം ക്ഷിതി കൈവെടിഞ്ഞു സുരലോ-
കത്തികളെത്തിടിനാൻ.

6

- (പൂന്തോട്ടം) വലയുന്നപുരമിട്ടനേകലോകം
 വലയുന്നപുരമിട്ട പുഷ്പതോഷം
 (അച്ഛൻ) വരവാണികൾ പൂരവേലകാണാൻ
 വരവാണീശ്വതിയെന്നുതോന്നിട്ടു 7

മുറച്ചനായ കമലോത്ഭവനെന്റെദേഹം
 സൃഷ്ടിച്ചമണ്ണിലധികം മഷികൂട്ടിപ്പോൻ
 കഷ്ടനമുക്കുതനിമിത്തമതായ് രഹസ്യം
 കൂട്ടാക്കുവാൻതരുണിമാർ പെരുത്തുദണ്ഡം. 8

അട്ടവന്നുകടിച്ചപ്പോൾ കുട്ടനെന്നുവിരമിച്ചോയ്
 അട്ടയംകുട്ടനുംകൂടിപ്പൊട്ടുന്നേരം കളിച്ചുപോൽ. 9

(മാക്കുഴി ന.) ഇരുട്ടത്തെണ്ണമേലൊക്കെ
 പറ്റാൻദൂഷലടംസഭവ!
 (വെ. അച്ഛൻ) വരട്ടെ തേക്കുവാൻ വെട്ടും
 വരട്ടേ, വെമ്പലെന്തിന? 10

കറുത്തകഴവെച്ചോരു ചെറുതാലിക്കുതുല്യമായ്
 ഇരിക്കുമിസ്തിശീട്ടെന്നു ധരിച്ചിടേണമവരും. 11

ഭദ്രാസനേപ്രതിഷ്ഠിച്ച തദ്ദലിംഗംകണക്കിനെ
 മറിടുംകൂടാതെകാണുന്നതുഭദ്രശാൽക്യവരാജ്യം.
 അധികംപുതുതായുള്ള തധിരത്തിന്റെ വണ്ണമേയ്
 ചതുരക്കോണമാജ്ഞാനതു ധൈര്യമനതായ്ക്കും. 12

പാരാതെത്തെളിവാട്ടിച്ചു പോരാലിചയൊടൊപ്പമേ
പാരം ചമന്നകണ്ടിടനോരുശിട്ടാഡ്യനാസ്തരം. 14

നട്ടച്ചനേരമെരിയുന്നൊരുവെച്ചുമുള്ളം
തെളിച്ചിടം വലിയകാരുമയോ പദാർത്ഥം
പൊട്ടിച്ചിടന്നചരലും ബത വെള്ളിമുള്ളം
സ്താഴിച്ചവന്റെ വികടം പ്രകടിച്ചുകൂടാ. 15

പട്ടുതമുള്ളതിൽപാരം നടിക്കൊല്ല മഹാമതേ!
അടിയതറീടിൽവീണിടം തടിച്ചഗജരാജനം 16

പള്ളിഞ്ചോട്ടുബ്രഹ്മേന്ദ്രതരനിലയമുടൻ
ചെന്നനേരം ജനാനം -
മുള്ളിൽപൊട്ടിച്ചൊല്ലൊട്ടൊരുക്കുകമതി -
നോതിടനോരുനേരം
വെള്ളപ്പൊക്കമത്തയാകും സുരനുടെ ജനകൻ
മാധവൻ വീണറങ്ങും
പള്ളിപ്പൊക്കമത്തയാകും ഫണിഗണചരനും
സങ്കടം സംഘടിക്കും. 17

കുറുംമുപ്പതിനക്കുറുള്ളവില്ല -
ഉളഞ്ചൊമണികിപ്പും
ജംഭേപഷിസമാനനായിമരുവും
ശ്രീമാടഭൂവല്ലഭൻ
ജംഭിച്ചിടിനമോദമോടുകടിലാ -
ഗാരസ്ഥനാംഗോദികാ -

ഡിംഭൂരിപദപങ്കജം പണിയുവാൻ
പാദാതേഴുനളിനാൻ.

18

രജ ഉത്സവവണ്ണന.

കൊട്ടംമേളവുമെട്ടിടുകലം
ഞെട്ടം പ്രകാരംവെടി-
ക്കെട്ടം വാരണപംക്തികൾക്കുതലയിൽ,
കെട്ടാ തഴക്കുട്ടവും
പൊട്ടംതൊട്ടുവുമത്തിൽനിന്നുപുറം
പെട്ടോരു മല്ലാക്ഷിമാർ
മട്ടംമത്സരവംകുറിക്കിലുടനേ
മട്ടം ഫണിശ്രേഷ്ഠനും.

19

കൊട്ടംതളലുഴെപ്പിക്കുകകുട്ടം
കമ്പത്തിലേറിട്ടു-
ത്താട്ടം ചാട്ടവുമൊട്ടവും തെരുതെരെ
പ്പിമ്പേലമുറമ്പുംപ്രിയ!
വാട്ടംവിട്ടുമരിച്ചിലും വളയതിൽ
ചാട്ടങ്ങമുമാനമാ-
മാട്ടംപാട്ടുമതിന്റെ കൊട്ടുമതിശം
തന്നേ നിശേശാനനേ!

20

സമസ്താപൂരണം.

ഉത്സംഗത്തേലിരുത്തിപ്പുകഴൽതിരുകി
കൊട്ടംതൊട്ടെൻകരം കൊ-

ഞെഴൽസുകൃത്തോടമർദ്ദിച്ചധരമധനകുടം

നാണനേ മന്ദമന്ദം

ഉത്സാഹിക്കുംദിശായാമഹമുണരുകയം

ലുളളതല്ലെന്നുവന്നോ

തരസ്സന്തരം സമിപ്പാനിവനിതവേനിതാ

തേമേ! യതാമയി.

21

കീർത്തനശ്ലോകങ്ങൾ

ഉഗ്രൻ ലാവണ്യപൂണ്ണോദസനരിയമരി

ചൂാദിസംസേവ്യനങ്ങൾ

വ്യഗ്രൻ ബ്രഹ്മാണധക്ഷിസ്ഥലമതു നിറവോൻ

ഭക്തമോദിപ്രദായി

ദിഗ്ഗൻ ദിഷ്ടകുമോ നൽകുരുചിതുചിദ്ര

കൊത്തമല്ലീശരാരി

ശ്യാംവ്യൻ കാളോപരിസ്ഥൻവിലസതു സതു സാം

ബാറനെന്നുള്ളിലെന്നം

1

കണ്ണാടിക്കൊത്തൊരോമൽക്കവിളിലണിമുല

പ്പാലൊലിപ്പിച്ചു കൊങ്ക

കണ്ണം കൈകൊണ്ടു നെക്കിജനനിയുടെ മുല

പ്പത്തു മെല്ലെപ്പിതുകി

കണ്ണൻകൊഞ്ചിക്കുഴഞ്ഞങ്ങവൾ മടിയിലൊതു

ങ്ങിക്കിടന്നല്ലമോട്ട

കണ്ണെല്ലിക്കും നറമ്പാൽക്കുടമതിനു കണ്

ക്കെന്നിയ കൈതൊഴുന്നേൻ

2

നോയിട്ടുഴിയെല്ലാമുടനിമബഹുഭാ-

രേണതാണീടുമേനോ-

തുത്താതിട്ടല്ലസിക്കും നിഗമപുരപതേ!

പണ്ടു വേദങ്ങളെല്ലാം

നോയിക്കട്ടെത്രാധിപനുടെ നിധന-

ത്തിന്നു കൈക്കൊണ്ടയുഷ്ഠൽ

ധന്യശ്രീ മന്യത്രൂപം മമ കഴിവതുമോ

കാണുവാൻ കൈടഭാരോ!

3

പാമോജാസ്യന്റെ പാവക്കുളികളിലിളകാ

വേഷമാകുന്നു വേശ്വര-

യ്യമോപായാപ്തിപാവക്കുളികളിലിളകി-

ത്തത്തിടാതസ്സുകൾ

പാമോജാക്ഷാദികൾക്കും പരിചിനൊടഭയ-

ത്തെക്കൊടുക്കും വടക്കും-

നാമോപാന്തം പ്രവേശിക്കുക മമമനമേ!

സതപരം സത്തതാണേ

4

മത്തേനോൽമൊഴി നന്നുചന്റെ മുഖധാ-

മത്തേലണിഞ്ഞീടുമു-

മ്മത്തേഭേദഗതേ! മറക്കുവെഴും

മത്തേഭരാജാനനേ!

പത്തേറൊപ്പണിയും നമുക്കു ഗുണസ-

മ്പത്തേകിവണ്ണാദിസ-

മ്പത്തേ! പാഹി നിരസ്തഭക്തനിവിലാ-

പത്തേ! പവിത്രാകൃതേ!

5

ചോറ്റും ചോരത്തിളപ്പും ചൊക്കചൊക്കവിലസി-
 തത്തുത്തമത്തകൃതക-
 കോറ്റും കൊണ്ടൽ കുറുപ്പുള്ളണികഴലുമണി-
 ത്തികളും തിങ്ങുതോറ്റം
 വാറ്റും മുന്തും പടുപ്പിട്ടിവെടുമിളമാൻ
 കയർതൻ മെയിനുളളോ-
 മേപ്പുല്ലംസാലുലഞ്ഞെന്തുകമലരിലല-
 തെന്താലത്തേന്താലാലോ

6

ക്രിഡിച്ചും കീരവാണീമണികളൊടിടയിൽ
 കയ്യിൽ നൈവാലിതെല്ലാം
 മേടിച്ചും കട്ടശിച്ചും പ്രണതരിലലിവിൻ
 നീർതുളിച്ചും തുണച്ചും
 കൂടിച്ചും പാണ്ഡവക്കുന്തരികുന്തരിയെ-
 ത്തക്കമോത്തങ്ങുകണ്ടിൽ-
 ചൂടിച്ചും വാണ ഗോപീജനസുകൃതസുഖ-
 കാതലേക്കൈതൊഴുന്നേൻ

7

താഴുന്നേൻ താഴവാറാന്നിധിയതിലടിയൻ
 ദിനമീനങ്ങൾ കൊത്തി-
 കോഴുന്നേൻ കാഴ്ചയോ മുളുരപി മടവാർ
 ഗർഭഭാജനാനേതേ
 നൂഴുന്നേനാവതല്ല ജനിതൃതിയൊഴിവാൻ
 തക്കേൻ തൃക്കിടങ്ങൂർ
 വാഴുന്നേനാത്തബന്ധോ! വരണമടിയനിൽ
 തപസ്കുമാ ചക്രവാണി!

8

വഞ്ചാട്ടം വഴിയാത്തൊരൊൻ കൃതികളി-

നെല്ലാമിതെല്ലാമിലും

മുമ്പിട്ടൊന്നു കളിപ്പതിന്നു കവിമാ-

താവേ! കൃപാവേണി! റി

കുമ്പിട്ടങ്ങടി കൂപ്പുമെന്നുടെ മനോ-

രംഗത്തിലങ്ങത്തിന-

ല്ലമ്പോടെന്നിലുടൻ വിളഞ്ഞു വിളയാ-

ടേണം വിരിഞ്ചപ്രിയേ!

9

ഏല്ലാപ്പോഴും കളിപ്പാൻ ചുടലവിഷമമോ!

ഭക്ഷണത്തിന്നുമെന്ന-

ല്ലല്ലാസത്തോടുമെയ്യഭരണമരവര-

ണിങ്ങനേ തീൻകാന്തൻ

ചൊല്ലേറും മക്കളാനത്ത്വവനൊരു മകൻ

ഷൺമുഖൻ വിസ്തരിച്ചി-

നെല്ലാം നോക്കുന്ന നേരം തവമലമകളേ!

ജാതകം ജാതിതന്നെ!

10

കണ്ണാ! ചാടിക്കളിച്ചാലൊരു തവി നറുനെ

തന്നിടാം പാടിവണ്ണം

വണ്ണിച്ചാലുണ്ടരിപ്പാലൊരു കരിയൊരു കൊ-

ച്ചുമയമ്മയ്ക്കു തന്നാൽ

മണ്ണിറുക്കുണ്ടേകാം പുരമധു പൊളിയ-

ല്ലെന്നു മാതാവുമുചാൽ

തിണ്ണം ചാടാത്തുടങ്ങും കൊതിയുടെ നിധി സാ-

പ്പാട്ടുരമൻ സമായം.

11

വന്മൊട്ടും വഴിയാഞ്ഞൊരൻ കൃതികളി-

നെല്ലാമിതെല്ലാമരിലും

മുമ്പിട്ടൊന്നു കളിപ്പതിന്നു കവിമാ-

താവേ! കൃപാവേണി! റീ

കമ്പിട്ടങ്ങി കൂപ്പുമെന്നുടെ മനോ-

രംഗത്തിലങ്ങെത്തിന-

ല്ലമ്പോടെന്നിലുടൻ വിളഞ്ഞു വിളയാ-

ടേണം വിരിഞ്ചപ്രിയേ!

9

എല്ലാശ്ലോഘം കളിപ്പാൻ ചുടലവിഷമമോ!

ഭക്ഷണത്തിന്നുമെന്ത-

ല്ലല്ലാസത്തോടുമെയ്യഭരണമരവര-

ണിങ്ങനേ-തിന്നുകാഞ്ഞൻ

ചൊല്ലേറ്റും മകുളാനുത്ഥവനൊരു മകൻ

ഷൺമുഖൻ വിസ്തരിച്ചി-

ന്നെല്ലാം നോക്കുന്ന നേരം തവമലമകളേ!

ജാതകം ജാതിതന്നേ!

10

കണ്ണാ! ചാടിക്കളിച്ചാലൊരു തവി നറുനെ

തനിടാം പാടിവണ്ണം

വണ്ണിച്ചാലുണ്ടരിപ്പാലൊരു കുറിയൊരു കൊ-

ച്ചമ്മയമ്മയ്ക്കു തന്നാൽ

മണ്ണിയ്ക്കുകേണ്ടമേകാം പുരുമധു പൊളിയ-

ല്ലെന്നു മാതാവുമച്ചാൽ

തിണ്ണം ചാടാത്തുടങ്ങും കൊതിയുടെ നിധി സാ-

പ്പാട്ടുരാമൻ സഹായം.

11

ഭൂതപ്രേതങ്ങളൊപ്പം സുരമസുരരും
 ബ്രഹ്മദേവർമ്മരും
 ജാതപ്രേമം വിശേഷിച്ചു മര മുതലാ -
 യോര തിങ്ങിത്തീർന്നിടം,
 പാമോജാക്ഷൻ മൃദംഗം, പാ ബലിതനയൻ,
 വിണവാണി, വടക്കും
 നാഥൻ നട്ടു മുറുക്കിത്തന്നെ തുടരുമതിൻ
 ഭംഗിഭംഗംതാഴേ.

15

(കോടിനാഥേശ്വരീസ്തവം.)

പോരാടിപ്പണ്ടുപോത്താടിനജനകൈടു -
 ബോധകോരിക്കടിച്ച്
 ഞ്ഞാടിത്തച്ചുകിടന്നുവെളിച്ചനി
 ഞ്ഞാത്തുകൊണ്ടാഞ്ഞമോദം
 പാരിൽശ്രീകോടിചിഹ്നാലയമടിയരുളും
 ഭദ്രതൻ ഭദ്രമേകം
 പാരിശ്രീചവടിത്താരകതളിരിലണ -
 ചുയമ്പിടത്താൻ കമ്പിടന്നേൻ.
 അയ്യോനല്ലൊരരണത്തെഭിനയ -
 ത്തിട നാത്തകാലോചിത -
 കയ്യോരാനുതടന്നല്ലനടന്നെ -
 നാപ്തേതകേൾപ്പാനഹം
 വിയ്യോനുകലാകലാവതനയേ!
 ഭക്തപ്രിയേ! നിൻകുവാ

16

വീര്യവർത്തിനുകൈതാഴുന്നുജഗദാ-

ലംബേ! കുന്ദംബേശ്വരീ!

17

അടങ്ങാതന്തിക്കുലർശരദിപുസപാമിനടന്നു
തുടങ്ങുമ്പോൾ നോക്കിപ്പുതതമതുകൊണ്ടാടമവളേ!
മുടങ്ങാതപ്പോഴും നവസമരമലിക്കുന്നമിഴിയാൽ
കൊടുങ്ങല്ലാംബേ! കുശലമടിയത്തരക്കുതരണേ!

നീലകന്ദോ നിലാവു നിമുടയനിശാ-

നാമനം നിസ്തുലശ്രീ

ബാലാക്ഷാരുണമൊത്തുള്ളടലുമമലസ-

മുത്തുമുളളാത്തമുത്തം

കോലും കാരുണ്യസന്ദം പലതിരവിചസ്യം

വാമദേവൻറവാമാ-

കാലകാരം കനിഞ്ഞെൻ കാളിലിരമകളി-

ച്ചിടണം കാന്തിയോടും

സംഗമേശാഷ്ടകം.

(ഛാന്ദനൻ, കോട്ടയത്തുനിന്നു വന്നുകൊണ്ടു് അ
വർകളോടുചുടി ഇരിക്കാലക്കുടേക്കു പോയി അവിടെ കു
റച്ചു പിടയം താങ്ങിക്കൊണ്ടു്, 'സംഗമേശാഷ്ടകം' മുത
ലായി ചില ഇശ്വരസ്മാരങ്ങൾ അവിടെവെച്ചു് ഉ
ണ്ടാക്കുകയും ചെയ്തു. അവനിൽ ചിലതു കേട്ടിട്ടുള്ളവനെ
ഇവിടെ ചേർക്കുന്നു.)

തികൾക്കൊക്കും മുഖം തിളപ്പാറിയൊളിമണിസം

ഘോഷിതപ്പൊൻകിട്രി

തകപ്പുമാല തങ്കെത്തരിവള മണിമാ.

യുരുകേയുരമാമാ

ശംഖം ചക്രഞ്ജുപീതംനരമികളുഴം

നിന്റെ പൂമേനി ഹൃൽപ്പ-

വികൽ കണ്ണായഭരണം സതതമായി രമാ-

സംഗ മേ സംഗമേശ!

20

കാണിക്കും കള്ളമല്ലീട്ടുരിതവിഷമിറ-

ങ്ങാൻ മരുണന്നു സവ്-

പ്രാണിക്കും നാഥനായിട്ടുടയൊരു വേദാ-

ലോകമാണായതിനാൽ

മാണിക്യകല്ലുചിന്നം തിരുവുടലുടനീ-

യെന്നിലൽമ്പോടൊരിക്കൽ

കാണിക്കണം കിളയാമലസുഷമ! രമാ-

സംഗ! മേ സംഗമേശ!

21

വേഗം വേദാന്തസാരപ്പെരുമുരിയവോ

നെങ്കൽ വല്ലാതെകാളം

രോഗം വേദോടടുത്തൊൻ കെട്ടതിയതു കെട്ട-

ത്തായിരത്താണ്ടു കലോ

രോഗം പൂണ്ടുഴിവാഴി ചൂടുവിലടിഞ്ഞു

പ്രേമപൂർവ്വം ഭയത്വം-

യോഗം തന്നിടണം നീ വരവരദ! രമാ-

സംഗ! മേ! സംഗമേശ!

22

ചെന്താർമാതിരിൻ ചെന്താർമുക്കുളമൊളിമുഖ-

ക്കുന്നു ചെമ്മുഖപ്പുണ്ണാൻ-

മുറിഞ്ഞാൽ ഞാൻ സഹിഷ്ണുതയെന്നതിൽ
 പള്ളിക്കുള്ളും പരാത്ഥൻ!
 എന്താണങ്ങയ്ക്കു പാഞ്ഞാലൊരു വിഷമമേ...
 കണ്മഴിച്ചൊന്നു നോക്കി...
 ഏതൊരും തീർത്തു കാത്തിടുക രസഭൂതി രമാ...
 സംഗ! മേ സംഗമേശ!

23

ഹന്താനദസപരൂപിൻ! ഗളമണിമണിമാ...
 ണികൃമംഗലശോഭാ
 സന്താനശ്രീനിവാസ! ശ്രീതജനഹിതസ
 സ്വാന്തരാനന്തരശാഖിൻ!
 സ്വന്താനന്തരഹിതപ്രസ്ഥിത! സകലജഗ...
 ന്നാഥ! നന്ദിമുഖമേതേ
 സന്താനം തന്നെ രക്ഷിച്ചുയർത്തി രമാ...
 സംഗ! മേ സംഗമേശ!

24

പ്രായശ്ചിത്തപ്രമാദാൽ പലവക ദുരിതം
 ലോകർ ചെയ്തൊന്നിന്നാ
 പ്രായശ്ചിത്തങ്ങളും നിൻപദനതിഭേദം...
 ദൃഷ്ടം ചെയ്യാതിതയ്ക്കേ!
 * സായുജ്യാവാസമിച്ഛിപ്പതു കറിനമെനി
 കേവലമല്ലിന്നു യുദ്ധം...
 സായുജ്യാവാസമാണത്രേ ഹമരിക രമാ...
 സംഗ! മേ സംഗമേശ!

25

പല്ലം പല്ലാതിറുക്കിപ്പരിവെമുടനിള-
 കിളിത്താഴത്തിൽ ഞെക്കി-
 തല്ലിപ്പാശം മുക്കിത്തരണിജഭടരെ-
 നെല്ലതെല്ലാം നറുക്കി
 കല്ലം മുളളം നിറഞ്ഞുള്ളിട വഴിയിലിഴ-
 ജ്ജമ്പോൾ നീഞ്ചുന്നിയേ മ-
 റിലാഭം പിൻതുണക്കേന്തയുമഥന! രമാ-
 സംഗമേ സംഗമേശ! 26
 ദാരിദ്ര്യപ്രാധിഭണ്ഡോൽക്കടതരമദമാ-
 സർവ്വമിത്യാദി പോക്കി-
 ദാരിദ്ര്യപ്രാധികാരമജവിപ്ലവതരാ-
 യസ്സമായിസ്സവിച്ഛ-
 പാരിൽ ദിപ്രാത്യദാരാഞ്ചിതപുകഴൊടുമീ-
 യെന്നെ വാഴിച്ചൊടുക്കം
 പാരിൽ ദിപ്രാപ്തിലാഭത്തെയുമതൾക രമാ-
 സംഗമേ സംഗമേശ! 27

അൻപോഴു സംഗമവരാഷ്ട്രകമിന്നിത്തുള്ളിൽ
 സംപൂർണ്ണഭക്തിയൊടുചിസ്സിപ്പുരപ്പവക്?
 സമ്പത്തുസന്തതിയശസ്സവയസ്സുവാദി
 ജ്ജ്വലിക്കുമങ്ങമുതവും ചരമേ ലഭിക്കും 28

കണ്ണിൽ രീയുണ്ടു കാമാന്തക! തിരുമകനാ-
 ണഗിഭൂവതുതം തീ-
 ക്ഷണ്ഡത്തേലാണു നൃത്തം തവ പുറാരാല-
 ശാഭ ശാന്തിക്കുമുണ്ടു

തിണ്ണെന്നെനിട്ടമത്യാശ്രിതനടിയനില്പി-

യഗ്നിമാന്യം വരുത്തി-

ദൃഢധിപ്പിക്കുന്നതെന്തിങ്ങനെ? പലവകയായ്

തീയ തൃക്കുയിലില്ലേ?

29

പാരാതേ രണ്ടുപൊൻപൂവടിയിൽ നടുവിൽ മൂ-

ലത്തടം പിന്നെമോളിൽ

പ്പോരാടും രണ്ടുപൂമൊട്ടതിനുപരി ലസൽ-

പുല്ലവത്തെല്ലിതെല്ലാം

താരണ്യത്താലുൽ കൈക്കൊണ്ടുനന്നുചെയ്യാട-

സ്ഥാനെവിൽ ചുറ്റിമിന്നും

കാരണ്യശ്രീമഹാവിസ്മയമഹിതലതേ!

പാഹിനീ മോഹിനീയേ!

30

(ഒരു ശിവരാത്രികാലത്തു്, ആദ്യവാമണപ്പുറത്തു വെച്ചു പല കവികളുംകൂടി ശിവപരമായി പല ശ്ലോകങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കിയ കൂട്ടത്തിൽ നമ്പൂരിപ്പാടുണ്ടാക്കിയതാണിതു്. ഈ ശ്ലോകംകൊണ്ടുതന്നെ പാശികളിക്കാരൻ ഒരു നമ്പൂതിരിയുടെ വണ്ണനയും കഴിച്ചിട്ടുണ്ടു്.)

പാരം പാശിതടങ്ങിയുള്ളവരിൽ വെ-

ച്ചാനാമപാണോരമാ-

കാരം പാണുരമാണു തെണ്ടി നടയാ-

ണയ്ക്കിക്കരിയ്ക്കിച്ചമോ

പാരാതെ പരമേശ്വരാരവയന്നതാ-

നേല്ലേ ഭവാനിന്നു ക-

നൂരാനോക്കുകിലല്ലയോ വദ മഹാ-
സന്നദ്ധമെന്നപ്രഭോ!

പഞ്ചപ്പെക്ഷിതന്നെപ്പരിചിനൊടു വിടി-
ച്ചന്തിനീക്കീട്ടു തള്ള-
പ്പയ്യിൻ കാക്കുടണഞ്ഞിട്ടവിടവിടവിടെ
ത്താൻ പതുക്കെത്തലോടി
തെരുവായ് മുട്ടുകുത്തിത്തലോ മുഖമുയ-
ത്തിച്ചുരത്തും നറുമ്പാ-
ലയ്യാ! മുട്ടിക്കുടിക്കു പശുപതിശുപദം
കേവലം മേവലംബം.

സംഭാവനശ്ലോകങ്ങൾ

(തീപ്പെട്ട കൊച്ചി വലിയ തമ്പുരാൻ തിരുമൊഴിപ്പേർ)

1

പൊട്ടിപ്പൊങ്ങിത്തുടങ്ങി തവ പുകഴ്ത്തുകൊ..
ണ്ടിന്ന ശ്ലോകർ ചിത്തം
മട്ടിപ്പൊങ്ങിത്തുടങ്ങി തവ മഹിമകൾ കേ..
ട്ടുസന്ദായനമെന്യേ
തട്ടിക്കുറുത്തുടങ്ങി സുരപതി സമീയാ-
ഞ്ഞിപ്പൊഴാകല്പവൃക്ഷം
വെട്ടിക്കുറുത്തുടങ്ങി വിരവൊടു വിറകിന്നി-
ങ്ങലോടങ്ങുകോറും

ജ്ഞേമിച്ഛീടിനദാനമിന്നു സഫിതാ-
 ന്നേനത്തനായ്തവി-
 ട്വേദാദണ്ഡമരാലയത്തിലഥ ചൈ-
 ന്നർപ്പെട്ട കല്പദ്രുമം
 ഗഭീരാരവമിട്ടു താവകയശഃ-
 കഭീന്ദ്രനെൻ കംഭിനീ-
 ജംഭാരേ! കളയുന്നകണ്ടിഥ കല-
 പ്തന്നു നിവിന്ധാധിപൻ

2

മാടശ്രീഭൂവ!യുഷ്മൽപ്രചരവിതരണം
 പ്രീണനായ് വീണതനിൽ-
 പ്ലാടി ശ്രീനാരദാഖ്യൻ മുനി സുരപുരിയിൽ
 ചെന്നുപോലെന്നമൃഗം
 വാടി വാനോർമരക്കൂട്ടവുമഥ വലഭി-
 ദപത്രരും വള്ളിവെട്ടി-
 ചോടി തൽക്കാലമന്നസ്സുരപുരിസുരഭി-
 പ്തയുമയ്യോ മഹാത്മൻ!

3

ഏതാനും ദിവസങ്ങൾ കൊണ്ടയി ഭവാ-
 നക്കണ്ട ഹേമാദ്രിതൻ
 ഓതാവായിടമന്നതൊട്ടു ദിവസാ-
 ഭാവം മുടങ്ങും ദൃഢം
 ചേതസ്സികലിവണ്ണമോത്തനദിനം
 ചൂതായുധായോധന-
 പ്രീതാ സബ്രതി ചക്രവാകയുഗജ്!
 വാഴുന്നിതുഴീവതേ!

4

2

പരിചൊടു ബഹുമാനഭീതിശങ്കാ-
 പരവശനായഹമൊന്നുണർത്തിടന്നേൻ
 പരമിവനവിവേകിയെന്നു തോന്നീ-
 ടരുതരുതേ ഹൃദി തേ നൃപാലമൗലേ!
 ലോകപ്രഖ്യാത! ലോകോത്തരഗുണവസതേ!

5

ഭൂപതേ! പുണ്യരാശേ!
 ലോകപ്രത്യക്ഷവാനോർകലവരവിടവിൻ!
 നിസ്തപനീനിസ്സഹായൻ
 ശോകത്താൽ ശുഭരത്നദിജനഹമിവിടെ-
 കാഴ്ചവെച്ചുപുതക്ക-
 ള്ളോകത്തിൽ ചേർന്നിരിപ്പുണ്ടകമണയുമഭി-
 പ്രായമൊന്നായവണ്ണം
 തൻഭാഷാതനപിയെക്കേരളമനുജർ വെടി-
 ണ്ഞൊട്ടുമുക്കാലമിപ്പോൾ
 വമ്പാളും ള്ളണഭാഷാവനിതയെ വശമാ-
 കുന്നതോത്തത്തലോടെ

6

എൻപാശ്ചേപവന്ന മുൻചൊന്നവളശരണയാ-
 യാശ്രയിച്ചോരുമുലം
 ജംഭാരിപ്രഖ്യാ! ഞാനിന്നതിനെനന്തര-
 ശ്രീകര! സ്വീകരിച്ചേൻ
 നൽക്കോപ്പിപ്പുതുക്കൊണ്ടു മഞ്ജുളതരാ-
 ലങ്കാരഹാരാദിചേ-
 ത്തിക്കാലത്തിവളെപ്പരം നരവതേ!
 നന്നായ് നടത്തിടവാൻ

7

കുക്കന്നിപ്പിഫണാൻ നിനയ്ക്കിലവിട-
 നല്ലം കടാക്ഷിക്കില-
 ഞാക്കെപ്രേഡിയതാകുമന്നിതു ജഗ-
 ഞാക്കെജയിച്ചിട്ടമേ

8

സുബ്രഹ്മണ്യം കലനീടിന സുകൃതിമഹാ-
 വൈദ്യവംശേന്ദ്രനാകും
 സുബ്രഹ്മണ്യപ്രശാന്തിദിജനകിൽ മരു-
 ന്നാകയും മനിയന്തേ
 ഇബ്രഹം കണ്ടെഴും മൽക്കരത്തിവെഴുതി-
 തന്നു സന്തോഷമായെ-

നിബ്രഹ്മണ്യന്തരാലംകൃതവിമലയശോ
 രാജ! ഹേ രാജമെലേ!

9

പക്ഷേ മരുന്നവകൾ വാങ്ങിയടൻ ചൊടിച്ചു
 ഭക്ഷിച്ചിടേണ്ട വിധമാകുക ഞാൻ നിനച്ചാൽ
 മൽക്ഷാപതേ! ബഹുതൈക്കമതെൻറ കാൽ-
 മക്ഷീണവിക്രമ! നിതാന്തമമാന്തമാൺ

10

ധന്യാത്മൻ! ധരണീതലത്തിലിവിട-
 നുണ്ടേകനല്ലാതക-

ണ്ടന്യാലംബനമില്ലനിക്കു മമ ഭാ-
 രത്തെബുവാന്തുകൽ ഞാൻ

ഒന്നായൊക്കെയുമാശ്രയത്തൊടു സമ-
 പ്തിച്ചേനിനിസ്സുവ്വം

നന്ദാകല്പനപോലെ കാൽമവനീ
 വൃത്താന്ത വൃത്രാന്തക!

11

3

പാരിൽ കീർത്തിയെന്നു മാടനപതേ!

പാരിൽ ഭവദാനനീ-

രാറായ്ക്കുത്തിയൊലിച്ചു ചാടമൊരൊഴു-

ക്കത്തിൽപ്പൊറുത്തിടവാൻ

പാരം ദണ്ഡമൊടങ്ങുപോയ്ക്കരകര

സ്ഥാനത്തു പററുനവൻ

ദാരിദ്ര്യംകടനകൃമിമിമ ജഗ-

ത്തിങ്കൽ ജനോപദ്രവം

12

(76-ാടുത്തു മുമ്പിൽ തീപ്പെട്ട സാമൂതിരിപ്പാട്ടിന്നു

എഴുത്തുരായിരിക്കുമ്പോൾ കൊടുത്ത ശ്ലോകങ്ങൾ.)

കരുണകരുതാതിപ്പാരുപാലിച്ചു വേട്ട-

യ്ക്കൊരുമകന്റെ കാരണത്താടിനാർത്തടാനേ

സുരചിരസുഖപൂർവ്വം വാണിടും തപൽക്കടാക്കും

വിരവൊടു വിളയാടിതെങ്കലും തങ്കിടേണം

13

ദൈവാനുഗ്രഹവും ദയാദ്രുതയുമി-

ന്നനാദി ദാനങ്ങളെ-

ചെയ്യാനാഗ്രഹവും വിവേകവിപുല-

ശ്രീ വിപ്രവിശ്വാസവും

ഭൂവാനോർ വരനായിടുന്നൊരു ഭവാ-

നോപ്പോലെ മറാക്കിനി-

ചൊൽവാനോക്കുകിലാക്കുമില്ല മഹിത-

ശ്രീമൻ! മഹീമണ്ഡലേ

14

പ്രേമശ്രീവിചകാദി സ്തുതിലതകളേ-

റും ദ്രുമങ്ങൾക്കതൊന്നും

കൂടിശ്രീ കൂടുമെന്നിങ്ങനെ കവികൾ കഥി-

ക്കുന്നതും കള്ളമത്രേ

കൂടിടം കൂരദാരിദ്ര്യമൊടമരുമവ-

ക്കുള്ള കേമദൂമത്തെ-

പ്ലാടേ ചുരിക്കരിക്കുന്നിതു തവകരുണാ-

സാരസാരസ്വവല്ലീ

13

കുത്തിടം തപൽപ്രതാപോൽക്കടശിവിയിലെമി-

ണേതാരു ശത്രുക്കളൊന്നി-

ചെത്തി നാകത്തിലപ്പോഴമരുവതിനിടം

തെല്ലവക്കിലിതിന്നാൽ

നിത്യം നിത്യം നിരത്തിപ്പരകൾ പണികയാ-

ണില ദാരിദ്ര്യമെന്താ-

ണത്രത്തിൽക്കാലതാണെൻ നുവര! സുരവെര-

ന്തച്ചനും തച്ചുകൂടി

14

പാരാം പാത്രത്തിലുൾപ്പെട്ടെഴുമരികളുടെ

തപൽപ്രതാപാഗ്നിതട്ടി-

പ്ലാരതേ വെണ്ണതൽപ്പതികൾ പരമതിനാൽ

കണ്ണറീക്കഞ്ഞി കഷ്ടം

പാരം വാക്കുന്നു ചോറായതു ചില ചവല-

പ്രേതഭൂതാദികൾക്കു

കൂരനാക്കോണമാണിയുടെ വയർനിയെ-

സ്താപ്താം വീപ്പിടാതെ

15

ഉണ്ടെന്നും വിബുധദിജാദികൾ സമീ-

പേ ദാനശീലതപവും

രണ്ടാൾക്കും ശരി ശൈലസിന്ധുവരനും
 ഞാനും സമാനം വരും
 ഉണ്ടേവം സുരദാരുവിന്നു തവ ക-
 ല്ലഭാന്തിതൽക്കാരണം
 കൊണ്ടോ കല്പകവൃക്ഷമെന്നതിന്നു പേര്
 ചൊല്ലുന്നതെല്ലാവരും

18

ഇന്നാരാണിവിടേക്കു നേരയിടവ-
 ദ്വാനപ്രഭാവങ്ങൾകൊ-
 ണിനാരാമമതികലതലികൾ കട-
 ക്കുന്നില്ലതെന്നല്ലാമാ
 ചെന്നാരു പെരുമാറിടാഞ്ഞവിടെ വ-
 സ്വാരും പുലിക്കൂട്ടമേ-
 യ്മനാരാപ്രമദങ്ങളോ ബത! പുഴ-
 ക്കത്തിത്തൊഴുകുത്തിതേ

19

വിദ്യാസാരവിചാരവിസ്തൃതര-
 പ്രജ്ഞാവിശേഷത്തിനാൽ
 വിദ്വാന്മാരുടെ കോപ്പറിഞ്ഞു ബഹുമാ-
 നിപ്പാനതിപ്പാരിടേ
 ഉദ്യോഗത്തൊടൊരാളുമില്ല യുവശൈ-
 ലാഞ്ചിശ്ശനപ്പോലെയെ-
 ന്നദിക്കുകയലച്ചിടുന്നിതു തവ-
 ശ്ലോകം വിശ്ലോകം വിഭോ!

20

കല്യാണം കളിയാടിടുന്നൊരു ഭവാ-
 നിപ്പോൾ കഴിപ്പിച്ചൊരി-

കല്യാണോത്സവമെത്രകേമമിതുപോ-

ലന്യൻ വദന്യപ്രഭോ!

കല്യതപംകതതിശ്രമിക്കുകിലമ്പ-

ലം തുശിയിന്മേൽ തവ-

സ്സുലാസത്തൊടുചെഴ്ത്തിലും ബത ഫലി-

മുദ്രിതമലച്ചിട്ടുതേ.

21

കാളീതൃക്കണ്ണാരുസാദാവിതാ-

പാംഗാളി ഭംഗാവനി

കാളീടം കളകാന്തി ചേർന്നൊരു മല-

കാവാരം ഭവന്മാരിടം

കാളംകൊതുക്മോടു കാത്തു വളരെ-

കാലം വലാരതിയെ

കാളംകല്യതയോടിവണ്ണമിനിയും

ക്ഷോണീശ! കാത്തിടണം.

22

(എടുപ്പിച്ചിത്തമ്പുരാൻ തിരുമനസ്സിലേക്കു)

പെട്ടീടം പ്രമദത്തൊടുങ്ങയി ഭവാ-

നോരോന്നിനായിപ്പാ-

പ്പെട്ടീടമ്പൊരു വഴിക്കുവിഷ്ണുമയമാം

ചണ്ടിത്തമുണ്ടാകിലോ

അട്ടീടംചെവികൊണ്ടിമുതുകള-

ഞ്ഞൊമൽപ്രസാദമൃതം

നീട്ടീട്ടാത്തുതളിച്ചു പൃത്തികൾ വര-

ത്തിടട്ടെ വിഷ്ണുശരൻ.

23

ഭാഗ്യം, ബ്രാഹ്മണഭക്തി, നീതി, വിനയം,
 ദൈവാനുഷ്ഠ്യം, നൃപ-
 ഞ്ഞാപ്യതം, ശുഭദാനകൃത്യം, മതി സ-
 ത്വൈചിത്ര്യനിത്യാദയം
 പാഷ്ട്വോഭീവ പാവനാശയ! ഭവാ-
 നെപ്പോലെ വേറിട്ടൊരാൾ
 കാക്കാണിന്റെ ദാഴ്ശ്വത്തിൽ പുകൾപൂല-
 നിട്ടന പുണ്യാംബുധേ?

24

സുധർമ്മാശേഷതം, സുഗുണസു-
 ഭഗതം, വിബുധരിൽ
 പ്രാധാന്യം, മരണം, കൊടി, കൊടി-
 യവജ്ജ്വലംകരകരം
 സുധാരാജസൗധം പലതുമിവ-
 കൊണ്ടുണ്ടാക്കിയായ്
 സുധാമൻ! തുല്യതം സരസത-
 പതേ! സാനുകൃപ! തേ.

25

സദൃശം, സൽക്കലാപുണ്യം, ഹരിവർണ്ണം-
 സേവ, സർവ്വജ്ഞമുധാ-
 സദൃശതം, യശസ്വതിക, സകലാപുണ്യം-
 ഹൃദയോദയപ്രദതം
 ഹൃദയസദൃശാധിപരത, കവലയേ-
 ശതചിത്രാഭിപാത്തം-
 ലഭ്യശ്രീകൊണ്ടരാകാശശിഖാഭി! ഭവാൻ
 തന്നെമില്ലാക്കുമല്ലോ.

26

ഭൂമിപ്രാതം, പൂരശ്രീഭജഗസുവലയം,
 രാജഭൂഷാമണിത്വം,
 ഭൂതാനന്ദപ്രഭേജീരസ, മലയശ-
 ശ്വാതകൈലാസശൈലം,
 പ്രീതിക്കുഞ്ഞികത്തിൽ ഗണപതിയുടെ സാ-
 ക്രീഡയിന്നേവമോരോ-
 ന്നോതുന്വോഴ്ത്തേഭേദം പാശുക ഭവാനം
 ഭാഗ്യവാനാം ഭവാനാം?

27

കണ്ഠസംസ്ഥിതകൗസ്തുഭം, കരമതിൽ
 ചക്രം, യശസ്സനുപേർ
 കൊണ്ടേന്തുന്നവയഃപയോവിധി, തവ
 ശ്രീവാസുദേവാർഹവ്യം
 ഉണ്ടേപിന്നെ, വിനായകൻ, നിജസമീ-
 പേ ലക്ഷ്മിയെന്നിത്തരം
 കൊണ്ടേതെങ്കിലുമന്യനല്ല ഹരിയ-
 ഞാണെന്നു കാണുന്നുഞാൻ.

28

പാത്ത്രിയിൽ പലവണ്ണമുള്ള സുമഹ-
 ദ്രന്തങ്ങൾ ചേർന്നുപൊഴം
 പാത്ത്രിയിന്നു ഭവൽകൃപാഖ്യ കിളിവാ-
 ണിത്തൈകളിച്ചങ്ങനേ
 പാത്ത്രിട്ടുമണികൾക്കിടയ്ക്കുടനൊരി-
 ക്കൽപോലുമില്ലാത്തതരം
 പാത്ത്രിവെണ്മണിയോടുമാത്രമെന്നയാ-
 ഞ്ഞൊന്നൊന്നാപതേ!

29

ഇന്ദ്രാഗാരമൊടിന്നു ഹർമ്യമിതമോ
 തോരസ്തോരീടകി-
 ഛേന്നാലും വിജയാപ്തികൊണ്ടതുവരം
 മുഖെന്നതുവെന്നിയേ
 മന്ദനാരുചെയ്തിരുന്നതു കര-
 ചീകുണ്ണരാപ്പാതന്നോ-
 സ്സന്നിങ്ങാടിവിളക്കുകൊണ്ടതൊരുവൻ
 മിണ്ടാതകണ്ടാക്കിഭോ! 30
 ഈശാനപുത്രകരുണാദ്രകടാക്ഷവാസ-
 ദേശായിതാശയയശോമയപാൽപയോധേ!
 ആശാപതേ! തവകൃപാംഗനവെന്നനിക്കു
 ഉജാശാമകൾക്കുസഖിയാവുകിലെന്താഭാഗ്യം. 31
 മങ്ങാതങ്ങമതംഗജാസ്യകരുണാ-
 പാംഗാബ്രമത്താമൽ
 ഭൂഗാരാമമതായിവണ്ണമിനിയും
 ഭംഗ്യാദയാവാരിധേ!
 അങ്ങാലംബനമാം ജനത്തിനൊരുമാൽ
 തിങ്ങാതെ രക്ഷിച്ചു ഭൂ-
 രംഗാന്തേ സുഖമായ്ക്കുസിക്കു സുചിരം
 തുംഗാനഭാവൻ ഭവാൻ. 32

(പാലിയത്തു നാടുനീങ്ങിയ ഒരു വലിയച്ചന്നു കൊടുത്തു
 ശ്ലോകങ്ങൾ.)

ഭൂസന്താനദ്രവാമങ്ങുകിനാടു കഴി-
 പിച്ചൊരിപ്പന്തിരങ്ങാം

മാസം സമോദിപുരം ഗണപതി ഭരണ-
 പ്രാഭവപ്രസാദിതോദേ
 ഭൂസന്താപംപുലത്തും വെച്ചിവിച പരിചിൽ
 പാർക്കിൽ പന്തിനന്ദം

മാസംപോലേമവി പൂ; തവ പുകഴതിനാ-
 ലൊന്നുകൂടി പലി

33

സന്മാർഗ്ഗം, സജ്ജനാധാരം നന്മ, മരിയകട-
 കാരം, നെനാലുപിടാ
 രന്മാ; രാസ്ഥാദിവനീൽ പെട്ടമൊരുവിഭവം,
 സദ്യശസ്സദ്യപിന്നേ;
 സമോദാലത്രവാക്യങ്ങൾകവിവചനകോ-

ലാഹലം പൂണ്ടെഴുത്ത
 സമ്മാനത്തോടറിനീമഹിതമുണമഹാ-
 വാസഭൂമസഭുവൻ.

34

ഇച്ചൊല്ലാന്നോരുമാസം നീയ കൃഷികനോ
 കാക്കകാലപ്രധാനീ

സേപമാസഞ്ചാരിയോ സമ്പ്രതി പലനവയ്യ-
 ത്താദിക്കെത്താരിലുണ്ടു

കച്ചോടക്കാരനോ മേ വാക പലചര-
 ക്കണ്ടിതൊന്നും സഖേ! ശ-

ങ്കിച്ചോതീടേണ്ട പാരില്ലിതു പൊഴുതിലൂര-
 പ്ലാനിരപ്പാജിയല്ലൊ.

35

(ചെറുവത്തുരു നമ്പൂരികു കൊടുത്ത ശ്ലോകം.)

പാരാതുണ്ടുഭവാനുരാജഭവനേ

വാസം; നമുക്കും; ക്ഷമാ-

ധാരാവസ്ഥയുമോക്കിലുണ്ടപകടം

രണ്ടാൾക്കു മുണ്ടോറവും;

നേരങ്ങളുമെറിക്കുമില്ല; വിമല-

ശ്ലോകങ്ങളുണ്ടേവമാ-

യോരോന്നോക്കിലെത്തുഭേദമധുനാ-

ഞാനും ഭവാനും സമം.

36

മധുരവരിചരിതം.

(ഇതു മുഴുവനാക്കിയില്ല. കറച്ചുണ്ടാക്കി, ശേഷം തീർന്നതിന്നു കൊച്ചുനമ്പൂരിയ്ക്ക് അയച്ചു കൊടുത്തു കിട്ടിയ ശ്ലോകങ്ങൾ താഴെ ചേർന്നു.)

ഷീരത്തിൽ സിതചന്തപോലെ മധുരി-

ച്ചീടുന്ന പദ്യങ്ങളെ

ച്ചാരുതപത്തെടുത്തതിടം കവികളിൽ

കാണോരതാകം ഭവാനു

ഏറത്തന്നെ മനസ്സിരുത്തി മുഴുവൻ

തീക്കേണമെന്നെങ്കിലും

വാരിൽത്തേ കിടയായിടം കവിയെവൻ

ചേർത്തൊത്തു തീർത്തിടവാൻ.

1.

കൊച്ചുനമ്പൂരിയ്ക്കായിക്കൊച്ചുനാലെവണ്മണിചിഹ്നം

വിച്ചുകൊണ്ടുകരിച്ചിന്നേർപ്പിച്ചിടുന്നേനിതാക്കയും.

2.

നോരംപാതിരയായി നിറയിനിയും

വന്നില്ലിത്തെന്നാകിൽ ഞാൻ

നേരംപോക്കിനുസാരമായൊരു കഥാ-

ലേശം കലേശാനന്ദേ!

പാരംപ്രീതികലനുകൊണ്ടൊരുവിധം

ചൊല്ലാമതെല്ലാം പ്രിയേ!

നേരം പോരിന് വിസ്തരിച്ചു പാവം-

നെന്നാലുമൊന്നോതിടാം.

3

കേൾക്കേണമിന്നു മധുരപുരിയെന്നരാജ്യ-

ത്തുകേരിടുന്ന മധുരേശ്വരനെന്നരാജാ

കേൾക്കേണമിന്ദുവദനേ! നിജകാന്തയോടു

സൗഖ്യംകലനം നിവസിച്ച് പൂരാ കൃശാംഗി!

4

അമ്പത്താറുമഹീശങ്കളുളവരിൽവെ-

ച്ചൊന്നാമനായവൻ

സമ്പത്താദികൾകൊണ്ടു വൈശ്രവണൻ

നോക്കേണ്ട തോൽക്കുംപ്രിയേ!

വമ്പതപംകലരുന്ന കംസനെതിരി-

ല്ലെന്നോജസാതേജസാ

ചെമ്പാൽത്താർശരണം മടങ്ങുമവനെ

ക്കാണാമ്പൊളേണേക്ഷണേ!

5

വഴിയമ്പലപ്പുറത്തീർത്തു വഴിവെട്ടിത്തെളിച്ചുടൻ

വഴിയുടും തുടങ്ങിച്ച് വഴിപോലെന്നരാധിപൻ.

6

അമ്പലങ്ങൾ പണിപ്പിച്ചു കുഭമാസത്തിലുത്സവം

അമ്പിനോടുതുടങ്ങിച്ച് വമ്പനാം നരപാലകൻ.

7

സേവനാക്കൊരുമിച്ചുകൂടി; വഴിപോ-

ക്കുളുട്ടിലാണീശ്വര-

സ്തേവക്കുഷ്മാന്തിലും പ്രതിദിനം
 പുത്ഥീശനത്യാദരം
 ഏവം തത്ര നടത്തിടുന്ന പതിവി-
 ന്നേതാനുമോതീടുവാൻ
 നാവിന്നില്ല പടുതമെങ്കിലുമു-
 ച്ചീടാം ധരിച്ചീടനി.

5

കേട്ടാലും പുനരൂതിലും വലിയ കൈ-
 ട്വാർത്തിലും ഭക്ഷണ-
 ക്കൂട്ടത്തിൽ കുറവാട്ടുമില്ല പാവം-
 നിച്ചൊന്നതിൽ സന്ദർശി!
 ആവൃന്താക്കാര ഭേദമുണ്ടതുമു-
 ച്ചീടാം ധരിച്ചീടണം
 വാട്ടിക്കീഴിലയിട്ടാവക്കുമിലയം
 മാറിച്ചു മാന്യസ്ഥലേ.

6

കോയിക്കൽത്തന്നെ വേറിട്ടൊരുദിശി മറവും
 തീർത്തു പാപ്പിച്ചു ശാസ്ത്രം
 വായിപ്പിച്ചീടുവാനായനവധി പണവും
 ശമ്പളം വെച്ചുസംഖ്യം
 സ്ഥായിക്കോരോരുശാസ്ത്രിദിവിജകലവരെ
 സൈപരമിസ്തുളിലെല്ലാം
 മായനാരേയുമേവം പതിവൊരു നഗരം
 തന്നിലി. ലൂനമിന്നം

10

കച്ചോടം ചെങ്കിടുന്നാസ്ഥലവുമതിലെഴും
 വിത്തവും പാത്തുകണ്ടാൽ

കൊച്ചിലങ്ങാടി നാണിച്ചയിസുമുഖി! സലാം
 വെക്കണം തങ്കമില്ല
 മെച്ചത്തിൽ തത്ര ലക്ഷ്യഭഗവതി പരമാ
 നന്ദമുൾക്കൊണ്ട നൃത്തം
 വെച്ചിടുന്നുണ്ടു ജായേ! പുനരതിലധികം
 ചൊൽവതെന്നോമലേ! ഞാൻ

11

ശ്രംഗാരശ്ലോകങ്ങൾ.

ആകാശത്തു പിറന്നമേയകുതുകം
 കൈക്കൊണ്ടുവാഴും മഹാ-
 രാകാശാരഭശ്ചരീശവദനേ!
 വൈഷ്ണവമുണ്ടെങ്കിലും
 ഏകേണം മധുരധരാമൃതമെനി
 ക്കല്ലെങ്കിലൊളൊന്നാടൻ
 പോകേണം പുലയായവസ്തുതഗുഹ
 ത്തിങ്കൽ ഗ്രഹിപ്പിക്കുവാൻ

1

വിലസ്തിത്രശാഗ്വം പിടിക്കേണ്ടിതൊന്നും
 ഫലിക്കില്ലനമ്മോടു പത്മേഷ്വരേ! കേൾ
 നിലജ്ഞാത്തമോഹം നിനച്ചുനിടഞ്ഞാ-
 ലുലക്കേടെമുടാണെന്നിങ്ങൊതുചേതം?

2

പറഞ്ഞൊടൊത്തകചത്തടത്തൊടിചേ
 ഞ്ഞൻതന്നി! ദന്താംബര-

പ്രണേനാത്തകതുഫലത്തോടധുനാ
നന്ദിച്ചുതന്നിന്നു

എന്താപത്തെയകറ്റിമല്ലനയനേ!
പാലിക്കുമേലാൽക്കുമെ -

ങ്ങേന്താപത്തുവേിച്ചുവെങ്കിലുമൊഴി
പ്രാറിന്നുണാനില്ലയോ? 3

അന്യന്മാരറിയാതെ റിന്നരികിൽ വ
ന്നമ്പിൽ കളർമ്പിപ്പരം

ചിന്നം മാണിമുത്തണിസ്സനമണ
ച്ചുറ്റത്താരിലാത്താദരം

മനഃമാരവിനോദമൊന്നുപൊടിവാ
രിച്ചാശുപുമൈതള -

ന്നിന്നെൻമാറിൽ മയങ്ങിനിന്നൊരിശയിൽ
കാണാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടുമോ? 4

ചിട്ടല്ലേ പറയുന്നു പൂണ്ണകുതുകം
നിന്നെപ്പുണർന്നിട്ടുവാ -

നൊട്ടല്ലേമനതാരിലാഗ്രഹമതി
കാലം കലേശാനനേ!

മട്ടല്ലേമനമെങ്കലേണനയനേ!
മാന്താർശരൻ നല്ലക -

മ്മട്ടല്ലേ പടവില്ലെടുത്തിഹ കല
സ്സനുകലസ്തിന്നമേ 5

ചെന്താർബാണൻറെ വില്ലും ചെറുതിരയുമൊളി
ക്കുന്നനിൻ ചില്ലിവില്ലും

ചെന്തൊണ്ടിക്കായവെല്ലും ചൊടിയമഴകിനോ

ടുല്ലസിക്കുന്നപല്ലം

മന്താരമ്പൻ മല്ലം മനുജതതിമയ

ങ്ങുന്ന നല്ലോരുചൊല്ലും

ചിന്തിച്ചാലിന്നു തെല്ലും തവ ശരിയൊരുചെ-

ണ്ണിപ്പതിന്നിപ്പകിപ്പും

6

തണ്ടാർമാനിനിതാനമിന്നു തലതാ

ഴ്ന്നുതകുച്ചുതേ!

തണ്ടാർസായകതാഡയം തരണി! നി

യ്യാനിച്ചു ചേന്നാടുവാൻ

ഉണ്ടായിടണമുറക്കുരുനിലിഖ്വിൽ

കാരുണ്യമമ്പോടു കാർ-

വണ്ടാർപൂങ്കുഴലാൾകലങ്ങുണിയും

പൊന്നാലമാണിക്യമേ!

7

ഹാഹാ! ഹൈയംഗവീരോപമമുദുളതനോ!

രാത്രിയും നിദ്രയില്ലെ-

ന്നാഹാരത്തിന്നുമില്ലാരുചിപ്പനരതമ-

ല്ലാടലാൽ വാടിമെയ്യും

സ്വാഹാജാരപ്രസന്നാഞ്ചിതമുഖി! മുതിയാം

മുന്നിലിന്നെന്നിലല്ലം

സ്നേഹത്തോടൊന്നിളക്കിടുകചടുലമിഴി

ഞ്ഞല്ലൂരി തെല്ലുപോലും

8

വമ്പനായമലരമ്പനെയ്യുവിടുമവി

നാലെയിവനമ്പിടും

മുമ്പിലാശുതമേന്മിനൊടുകിലാമ്പ
 ലേശമുഖി! സാമ്പ്രതം
 കംഭിരാജനുടെ കുഭമോടെതുകലമ്പി
 നിന്നിരതുള്ളുമിടം
 നിമ്പയോധരഭരംപതിച്ചുകരുചമ്പ
 കാംഗി! പരിരേണേ

9

ക്രിസ്തുമസ്സാൽക്കരണേക്കുതുകമൊടുവിടി
 ചിട്ടുകാശാലനയോ
 ചാടിക്കുവണ്ണമെന്നൊപ്പമിരവഴതേ
 പാത്തുചാടിച്ചിടാതേ
 മാടൊക്കും കൊങ്കമാറിൽസുമുഖി! സുഖമണ
 ജ്ഞാപുണ്ടാമബലം
 കോടക്കുവേണി! വല്ലാതലർശരവിശിഖ
 ഞാർമിഴിത്തയലാലേ!

10

മല്ലോനോരുമല്ലിവിശിഖനിപ്പുചൊരി
 ഞയല്ലമല്ലിപ്പൊഴെന്നൊ
 കൊല്ലാരായ്ക്കൊന്നൊല്ലാർ കലമകടമണേ
 നിയ്യതൊന്നോത്തിടാജ്ഞിൽ
 കല്ലേ! കേരക്കേണമെന്നൊക്കറിനമിരവൃഥാ
 കൊന്നുവിയ്യുന്നിവണ്ണം
 ചൊല്ലാകംചാരിൽവല്ലാതലർശരവിശിഖ
 ഞാർമിഴിത്തയലാലേ!

11

ചാകുമുമ്പേ നമുക്കൊൻചട്ടമിഴി! മനോ
 രാജ്യമൊപ്പിച്ചുമാറാ-

രാകിലല്ലന്നാണു തോന്നുന്നതു തലയിലെഴു
ത്താണിതൊന്നിതന്നേ

(രാജാവു)

ചോകിലല്ലങ്ങും പുറത്തേക്കൊരു പൊഴുതഥവാ
പോകുവാൻ കയ്യുവന്നാൽ
ചോകുംമുമ്പേവരും നിൻപതിയതു പതിവാ
ണിടാടം ദൃഢപദം തേ

12

ചുതേലും കൊങ്കയാളേ! ചുണായഴമരവി
നായുധൻ-വന്നുണഞ്ഞ
ബെങ്കോലും പിന്നെ മറുളളവർ പാശുകിലും
പാറുവാൻ മറൊരുത്തൻ
പെങ്കോലും പ്രീതികൈക്കൊണ്ടൊരു സമയമേവോ
നിന്നെത്തോളിഷ്ടകം
ചെങ്കോലും ചൊറുമുറക്കുവിളകരുതിളമാൻ
കണ്ണിമാർമൗലിമാലേ!

13

കൊണ്ടാടിക്കൊണ്ടു കൊണ്ടൽപ്പരികഴലതിടം
കയ്യിനാൽ വേർപെടുത്തും-
കൊണ്ടാടിക്കൊണ്ടുതൊണ്ടിപ്പഴമിടയുമണി-
ച്ചുണ്ടരണ്ടും നനച്ചു
മുണ്ടാലേ മുടിയിട്ടുള്ളൊരു മുലകൾ തുള-
മ്പിച്ചു മന്ദം വരുമ്പി-
ത്തണ്ടാർബാണത്തിടമ്പായ് വിലസിട്ടമിവളേ-
താണ്ടോടാ താനറിഞ്ഞോ?

14

നന്നല്ലാതെയെങ്കിലും പ്രകൃതിയും
 ബോധിച്ചതില്ലെങ്കിലും
 വിവിധകുണ്ടവനൊരിക്കലും വിവിധവും
 ദോഷങ്ങളാണെങ്കിലും
 കന്ദുപ്പുള്ളിയല്ലയോ? കറിനാമാന്ദ്
 വന്നങ്ങിരുന്നില്ലയോ?
 പിന്നെബ്രാഹ്മണനല്ലയോ? വിവിധവും
 ചിന്തിച്ചുനോക്കേണ്ടയോ?

15

**കള്ളശരൻ കിടന്നു കിളിതാ _
 മോദം കളിക്കുന്ന പൂ _
 കാവേ! കൈതവമല്ല കൈതവ കന്ദ _
 ത്തിടം കണ്ടുകാഷ്ഠ ഞാൻ
 ശ്രീവേദായിവരാതെ രത്നവലയ _
 ചാത്തീടുവൻ നീയണി _
 ശ്രീവേദേഷണ കനിഞ്ഞൊരിക്കലൊളിവാ _
 യെന്നെപ്പണന്നീടണം

16

നീക്കല്ലേ നിസ്സുലാഭേ! ദിവസമിനിയുമി _
 ചൊല്ലിടം വാക്കു നേരം _
 പോക്കല്ലേ പോരിളംകൊക്കുകൾ പുണരവതി _
 നാശയുണ്ടാശയാന്തേ
 കൊക്കല്ലേ ചൊറുദാസീനത മമത മര _
 നെന്നെ നീയിന്നു കാറ _
 ത്താക്കല്ലേ താർവെറും തേനൊളിമുഴുമൊഴിമാർ _
 തങ്കലത്തങ്കമാലേ!

17

വേദാക്കാലത്തു വെന്തിടിന മണലിലുഴ-
 ണ്ണൊട്ടുമുട്ടാതെകണ്ടീ
 ഞാനിഹാലം ജഗന്മോഹിനി! തവ സവിധ
 വനചൊല്ലുനകാര്യം
 മറന്നിടാത്തതാൽ മഹാസങ്കടമൊത്തലകു
 ഞ്ഞൊന്നിളം കലർന്നീ-
 യൊന്നാൽ കയ്യിലൊന്നാണ്ടതു സത്തമെനി
 ശ്വേദവരോകിടൊല്ലേ

18

മറഞ്ഞു 'മേട'സമീത കേ'ളിടവ'ദ'മി'മുനം'
 പ്ലിക്കുനൽ'കക്കിടാ'ഗ്രം
 തന്നേനിനുള്ള 'സിംഹോ'ദരി കവലയളൽ
 'കന്യകേ' നി'സ്സലാ'ഭേ
 ഇന്നേകീടെൻ 'ധനു' ഭൂകടി 'മകര'മിഴി
 ത്തപൽക്കുചസ്സ'കുന്ദം'
 ധന്വേ 'മീന'ലപജാസ്രാമയമിവനിതൊരാ-
 ണ്ണായി കൊണ്ടാടിട്ടനു

19

വണ്ടോടൊത്തവരാകുകേ! തവ ചൊടി
 ചെന്തൊണ്ടിയും മറവില-
 ണ്ണൊന്നാം പാൽക്കുടവും പരം മുട്ടുമൊഴി
 കൊഞ്ചായപഞ്ചാരയും
 കണ്ണത്തിൽ പലഹാരവും ഹൃദി നിന
 ച്ചയ്ക്കോലഭിക്കാതിനി-
 ക്കണ്ടുംകൊണ്ടുകഴിപ്പതെങ്ങനെമനോ
 ജാത്യഗ്നി കത്തുന്നുമേ

20

അന്തരായമിഹ ചിന്തചെപ്പുതിനുബന്ധ
 മെന്തഹമ! സന്തതം
 ചിന്തതന്നിലിഹ ചിന്തമെന്നുടെ ദുരന്ത
 മോഹമത്ര കന്തമോ
 പന്തിനോടു പരിപന്ഥിയാം തവ കചാന്ത
 രത്തിലണവാൻ തരം
 പന്തിയാക്കുക പണന്തരാം വെറുതെയെന്തി
 നോ തജ്ജിരിളന്തനോ!

21

(വിരഹപഞ്ചകം)

കൂടും പേടികലനം കാണാൻ
 കോപ്പെട്ടു വാരം വലം
 നേത്താടുമ്പോൾ മൃഗചഞ്ചലാഞ്ചിതമിഴി
 കോക്കും മിഴിത്തയ്യലേ!
 ഏടത്താർശരനാണു വൻപുലിയെ ഞാ
 നാലിംഗനം ചെയ്തിടാം
 പാടാകില്ല നമുക്കു നിന്റെ വിരഹം
 നീലാളിമാലാളകേ!

22

പൊയ്യല്ലേ തിന്മിൽ നിൽക്കാം കരിവരഗമനേ!
 കാളകൂടം ഭുജിക്കാം
 മയ്യാണ്ടു ഞം തൃജിക്കാമമൃതകിരണനെ
 കയ്യിലാക്കിപ്പൊടിക്കാം
 ചെയ്യാം ഞാൻ രാജസുയം-അമൃതമരപുരേ
 ചെന്നുകൊണ്ടിങ്ങുപോരാം

മയ്യേലും കണ്ണിയാളേ! തവവിരഹമെന്നി

ക്കാവതല്ലേ പൊറുക്കാൻ

28

ഏറെക്കല്പതയുള്ളൊരാൾപ്പിതൊടൊ

തേകണ്ടു ചാടാം കരി.

മ്പാക്കല്ലുകിട്ടി ഞാൻ പൊടിതര

ബാക്കം കരംഗേക്കുണ്ണേ!

പോരാ വല്ല ഗൗരവം മടിച്ചവതക

ന്നേരം തടുക്കാംപ്രിയേ!

പാടാകില്ലനമുക്കറിന്റെ വിരഹം

വിലാളിമാലാളകേ!

24

തകല്ലുവണിചിത്രപീഠത്തിൽ വാ

ണാമോദിമാലേയമാ.

തന്തൻകൈത്താരതുകൊണ്ടുടുത്തു മുക്കം

ചാത്താത്തകൈത്തുരലം

തികൾക്കീരണി വൊടിമേൽ തിലകമി

ന്നേരം തൊടുനോരവൽ

ത്തകത്താർതരളാക്ഷിയാകമിവളി

ന്നേതോരു ശാന്തോദി?

25

പെൺമൃഗാമണി! കേൾക്കുവീഴുപരമി

ട്ടെന്നെഭമിപ്പിച്ചുവാ-

ലഞ്ചുഴം കബളിച്ചതാട്ടെയിവിനെ

ന്നാലും വഴക്കെന്നിയേ

പൊഞ്ചുതോടെതിർപോർ മുലത്തടമതിൽ

ചേഞ്ഞൊന്നു കെട്ടിപ്പുണ

ഞെഞ്ചു തായുധസങ്കടം സകലവും
തെറ്റൊന്നുകാരിടുമോ?

26

വാരങ്ങെന്നതുപോലെ വന്നു കറിനാ
വാച്ചോരുവെരംകല-
നോരാണ്ടായൊഴിയാതെ പിമുക്കുരൻ
പിന്നാലെ കൂടിടുമേ
കൂറ്റുണ്ടെങ്കലതെങ്കിലിന്നു കതുകം
കൈക്കൊണ്ടു നോംതങ്ങളിൽ
ചേരണ്ടുവഴി ചിന്തചെയ്തു ചെറുതേൻ
നേർപാണിമാർമാലികേ!

27

പുത്തൻപൂമെത്തയിൽ ചേന്നുലർശരസമര
ത്തിന്റെ പൂവ്വംഗമൊട്ടൊ-
ട്ടെത്തിക്കുമ്പോൾ കരഞ്ഞാൻ കറിനതവെരകം
കോഴിതാൻ കോഴവിട്ടു
അത്തവിൽ കണ്ണസംശ്ലേഷണകവടമൊടൊ-
ബ്ബാളുകൊണ്ടെന്റെ കണ്ണം
പൊത്തിപ്പോർകൊങ്കചേന്തോരലസമിഴിയെ ഞാ-
നിന്നുമോക്കുന്നു ചിത്തേ

28

കൂറൊട്ടുണ്ടു കശംശയാക്ഷി! ഭവതി-
ക്കുന്നെക്കുറിച്ചെങ്കിലും-
ത്താരൊട്ടും തജരാതെ താർശരരണം
ചെയ്യാശു വൈകാതെ നീ
വേറിട്ടാരു മറിഞ്ഞിടാവിടവരു-
ത്തില്ലിന്നു വല്ലെങ്കിലും

തീരതേയിടവാടിതെന്നൊരു മന-

സ്സുകെട്ടെ പോകട്ടെ ഞാൻ

29

പന്തിരാണ്ടായി പൈന്തേഡൊളിമുഴുമാഴി! നിൻ

കോട്ടമറുളള കൊങ്ക-

പ്പന്തിരണ്ടും കൊതിച്ചുംഗജശരവിരകൊ-

ണ്ടാത്തനായ് പാത്തിടുന്ന

എന്തിയേളുൻ കിടന്നൊരൊ പാവതിതെ-

നോത്തുപോയൊലാംഗ-

മെന്തിയേറൊന്റെ ചെന്താർദളമിഴി! യിഹ ഞാൻ

വെന്തുവെണ്ണിടിക്കും

30

സല്ലാപത്തിനു സാരസാക്ഷി! സഖിയേ

വന്നപ്പൊഴുനിളൊഴൊ-

നില്ലാപത്തിനു പാപമെന്നു കരുതി-

സ്സുസ്യക്ഷ സന്ധിച്ചു ഞാൻ

അല്ലാതില്ലതിനുള്ള കാലമവതൻ

ചങ്ങാതി വീങ്ങതെക-

ണ്ടെല്ലാറേരവുമുണ്ടിച്ചിത്രനകല-

പ്പോകില്ല ചാകുമവരേ

31

പുത്തൻ തേൻ പൊഴിയും തപദിയുമൊഴിയും

പൊൻതാർദളത്തിനുമു-

തിത്തിടും മിഴിയും വികാരവഴിയും

ഭ്രംശസവും ഹാസവും

ഉത്തംഗസ്തനവും സദാ സകലവും

പ്രത്യേകമോത്തോത്തു മൽ-

ചിത്തത്തിൽ ചിതറുന്ന ചിത്തജശര-
തങ്കം ശശാങ്കാനവോ!

82

മുന്നം കൂടിയിരുന്ന മുല്ലവിശിഖ-
ക്ലേശത്തിനേക്കാളെനി-
ക്കൊന്നുംകൂടി മനസ്സിലേന്തി മദനാ-
തങ്കം മൃഗാങ്കാനവോ!

എന്നും കൂടിവരുന്നതല്ല കഴിയി-
ല്ലിക്കായ്മമെന്നോത്തിടാ-
തിന്നുംകൂടി വരുന്നതിന്നു തരമു-
ണ്ടാക്കിത്തരേണം പ്രിയേ!

83

ശ്ലോകംകൊണ്ടു ജഗത്തു ശുഭനിദാ-
ക്കീടംനിറക്കിപ്പൊഴി
ശ്ലോകം കണ്ടു രസപ്രതിന്നു വിയതു-
ണ്ടല്ലോ വിശ്വലോകനേ!
ശ്ലോകംകൊണ്ടിഹ മേവിട്ടനിതു മുഖ-
ശ്രീനിദിതോദ്യത്സ്സധാ-
ശ്ലോകംകൊണ്ടുഴകോട്ടു കണ്ടുരസരി-
ക്കേന്നോടു പൊന്നോമലേ!

84

കരിമ്പിൻകോൽവീല്പുള്ളവനുടെ
പെരുമ്പോരിതഴകോ
ടേയ്യെമ്പെട്ടാലും നീ പുനരിതു
പുറത്തെങ്ങുചെന്നാ
തരിമ്പും സന്ധാരം തരണി! വ-
രികില്ലെന്നു വിയതം

നരമ്പാൽ തോരിടം മൃദുളമൊ-

ഴിമാർമഞ്ജളമണേ!

35

ആവാമെന്നാകിലുണ്ടിന്നവസാമിനിമേ-

ലിത്ര നല്ലോരു ലാക്ഷ-

ണ്ടാവാണെന്നാണു യോഗം വരുമതു റിരുവി-

ച്ചത്രനാളത്ര നാഥേ!

മേവാമെന്നാകിലയ്യോ കുറിനമതുമിതൊ-

ന്നിപ്പൊളൊപ്പിച്ചു മാറി-

പ്പോവാറിനാശു പൂന്തേൻമാഴിയായ വഴിയു-

ണ്ടാക്കുവാൻ നോക്കിടണം

36

കരരായി കാന്തൻ കപടമതികാരോടനധുനാ

വരരായി വന്നാലരിക പണിതീക്കും പട്ടമതേ!

കരരായി മാസം തടവവനു നമെത്തൊടുകിലാ-

പ്പരരായി വാസം പകലിരവു പിന്നെഞ്ചുസുഖം37

സ്തനങ്ങൾ ചോഞ്ഞാനു തരത്തിലായു-

ജനങ്ങളിന്നാരുമറിഞ്ഞിടാതെ

അനംഗനൃത്തത്തിനു ചേരണം നിൻ

മനം ഗജേന്ദ്രപ്രഥിതപ്രയാണേ!

38

ഏറ്റുമാരിവന്നെന്നിരിക്കിലും

ആകാമുടനാചരിക്കിലും

കൂറുചൊറു കുറയായ്ക്കു ഹന്ത പൊൻ-

താരുപൊരമധുവാണി! മൽപ്രിയേ

39

മിന്നുന്ന രാജമുഖി! രാഗമെന്നിഷ നിങ്ക-

ലന്നു രാപ്പകൽ വളന്നു കിളിനിടന്നു

ഇന്നിനിരാതമജമരോത്സവമാടുവാനാ-

യിനിനിരാഞ്ചിതകലേ! കനിവെങ്കൽ വേണം 40

രണ്ടെങ്കിലും രതിയതിന്നിഹ വേണമെന്നു

രണ്ടെങ്കിലും വരവിടയ്ക്കുമവാ വരാംഗീ!

കണ്ടെങ്കിലും ചപലനാമവനോടു രണ്ടു

കൊണ്ടെങ്കിലും കവലയാക്കി! കലുക്കമില്ലാ 41

ഭാഗ്യം ഭേസിനടനുവന്ന ചാമിക-

നാർ വന്നുകേരീടിലും

തിണ്ണം * * കഴിച്ചു വിട്ടൊരാറിധം

കാലം കഴിക്കുന്നു ഡീ,

കണ്ണിൽക്കണ്ടവർചൊല്ലു കേട്ടു കലഹി-

ച്ചാലിങ്ങു കൂട്ടാക്കുമോ?

മണ്ണാങ്കട്ട നമുക്കു മല്ലമിഴിമാർ

ആണ്ടു കൂറുള്ളവർ

42

ശ്യാമേ! ശാരദചന്ദ്രനോർമുഖി! ശിരോ-

ജാധഃകൃതാഭാവപി-

ശ്യാമേ! ശസ്രമെടുത്തു ശത്രുമദൊൻ

മന്മാരിലാമ്മാറോ

രാമേ! രാപ്പകവെങ്കിടുന്നിതു മഹാ-

ലക്ഷ്മീസുതോദഞ്ചിതാ-

രാമേ! രാജമരാജരാജിതഗതേ!

മാം പാഹി തേൻഭാഷിണി!

43

സന്തോഷത്തോടു സാക്ഷാൽസ്സരസരതമതി-

നില്ല ലാക്കിപ്പൊളെന്നാൽ

വിത്തൊളത്തിട്ടിരിക്കും വിതവമതമി കൈ-
 കൊണ്ടൊരീ മുണ്ടുവീക്ഷി
 വന്നോടൊക്കും കചം ചേർത്തധരസമെന്തി-
 കൊന്നു തന്നീടണം വീ,
 ഏനോ ഏതോ തിരക്കാണിവിടെയരികയി-
 ല്ലാതമാരോമലാളേ!

44

സാരസാക്ഷി! തവ സാരമായിട്ടും
 ഗീര കേട്ടുളവു കീരഭാഷിണി!
 ശ്രീരഭാവമൊഴ കൂറുവിട്ടു ചേർ
 ലോ ഹന്ത കഴുവരി മന്ദഗന്ധൻ
 ഇടക്കിപ്പോൾ പോയ് ഞാറിവിടെ വ-
 ടിപ്പോടെത്തിട്ടമതി-
 നിടക്കൊന്നീ മട്ടിനിളകുടി-
 ലിളന്താരൊളിതനോ!
 നടക്കും വിന്നേ വിട്ടുഹമിത-
 റിയാതീവിധമെട്ട-
 ഞ്ഞാടുകും വിജയനോടിടയത-
 തിളക്കോകിലതതേ!

45

46

കൊന്നിടുന്നതിനു മന്ദമെന്നിരിക്കിലിന്നു
 കന്ദശരണെന്നവൻ
 വന്നനിന്നിഷ്ട വിട്ടന്നു വന്നിത വളന്നു
 റന്നെ വലയന്നു ഞാൻ
 സുന്ദരോമുഖി! നന്ദിചേർന്നു ബത മന്ദ-
 മെണ്ണു മമ സന്നിധൗ

വന്നുചേന്നുധരമൊന്നുതന്നു പുണരുന്ന-

തെന്നു ഗുണമന്ദിരേ?

47

മാരവീരമണിമന്ദിരേ! മന്ദിതകൊങ്ക-

യുഗജിതമന്ദിരേ!

ചാരുബിംബാരദനാഞ്ചരേ! ശൃണു കടിപ്ര-

ദേശവിജിതാഞ്ചരേ!

സാരസാക്ഷി! ഗുണസാഗരേ! സരസവക്ത്ര-

വിന്ദിതവിശാകരേ!

വൈരാമന്തു മയി ബന്ധുരേ! വദ വശീകൃ-

താഖിലവസുന്ധരേ!

48

അംഭോജനോർമുഖികൾ സമ്പ്രതി കമ്പിടുന്ന

രംഭോരു! നിന്നടെയഡംഭകളൊക്കയും ഞാൻ

അമ്പോട്ട തീർത്തു തവ ഗോഷ്ഠികളിന്നു നല്ല

കമ്പോളദിക്കുകളിലൊക്കെ വെളിപ്പെടുത്തും

49

ഞാൻ പൊയ്യിന്നു കഥിക്കയല്ല കവിതാ-

ടോപേറാ കാമൻ കയ-

ത്തമ്പെയ്യന്നു കുടത്ത മാരിചൊരിയും-

മാരെന്റെ മാറത്തമോ

തേമ്പെയ്യന്നു തവാധരം തരിക മൽ-

പ്രാണൻ കിടപ്പാനക-

ക്കാമ്പിഞ്ചുകലുദിച്ചിടേണമധുനാ

ചൈന്തേൻമൊഴിപ്പെതലേ!

50

കണ്ണിൽക്കണ്ടോരശേഷം കമനികലമണേ!

വന്നുപോകുന്നതെല്ലാ-

മെണ്ണിക്കൊണ്ടിപ്പാത്തിങ്ങനെ ശയനമെന്നി-
 ക്കൊന്നാർ വേണമെന്നും
 വണ്ഡിച്ചോതേണമുണ്ടോ ഫലമുടനികൊ-
 ളെന്നുതും കേൾക്കണം ഞാൻ
 ദണ്ഡിച്ചീടുന്നു വല്ലാതലർശരവിശിഖ-
 ഞാർമിഴിത്തയ്ക്കാലോ!

51

പോകുന്നോരാമറിഞ്ഞു മന്ദരദനോ!
 ചാമന്ദനോരവേ മനം
 മാഴ്കുന്ന മധുവാണി! കണ്ണുമധുരം
 നൽകുന്ന വാക്കല്ല മേ,
 മാകനായുധനാശു വന്നു വിശിഖം
 തൂകുന്നു പൊയ്ക്കല്ല നി-
 യാകുന്ന ശരണം നമുക്കുണ്ടിന്നും
 വൈകാതെ വന്നിടുവൻ

52

സാന്നിധ്യം ചന്ദ്രശാലാപന്തരമതിൽ വില്പനും
 പുവുണിക്കട്ടിലേറി-
 ഞ്ഞൊടുക്കുന്നോരു താമ്രാധരമധുരരസം
 തമ്മിലയ്യോസ്സരാഗം
 പാറമെചെങ്കും പുണന്നും പ്രണയപരവശം
 കൊണ്ടു പൂമെ തളന്നും
 മാനയ്ക്കുകണ്ണിയാളേ! മരുവിന്ദ സുഖമെ-
 ന്നോമലാർക്കൊർ യുണ്ടോ

53

വാണീഭേവി തുടങ്ങിയുള്ള വനിതാ-
 രത്നങ്ങളെക്കാട്ടിലും

കാണാൻ കൌതുകമുള്ളൊരേണമിഴിമാർ

മുട്ടുനാ വൈഡ ജ്യോ!

വീണാലാപിനി! നിന്റെ വീണ മൂല ചേ-

ത്തീടും സുഖത്തെക്കഴി-

ഞ്ഞു നോക്കും സുഖമൊന്നിനും പാവതി-

ന്നിളെന്തെൻ മല്ലേയണേ!

54

വണ്ണിച്ചപ്പോഴുമാതും വന്നുശരമൊ-

സാരസാരസ്വരത-

സ്വണ്ണച്ചപ്പോ! രാമസ്വപ്രകടികൾ പതിവി-

ല്ലെന്തിതോ നന്നിത്താത്താൽ,

എണ്ണിച്ചുകുളുക്കോരം പൊലിമയൊടു പൊലി-

ച്ചിട്ടെന്തേനേരെ ഹാക്കി

ഖണ്ഡിച്ചേവം കഥിച്ചിടരുതതു വളരെ-

സ്തകടം പെങ്കിടാവേ!

55

അന്തേയേപ്പോരിനാ വിജ്യാഴിഞ്ഞു

ചന്തത്തിലില്ലിനൊരു പെണ്ണതെന്നോ

എന്തോ കഥിക്കുന്നത്? നീയ്ക്കിടത്തൊ-

ലെന്നതാണു തേങ്ങാക്കുലയാണെവിട്?

56

മരൊരോ നാരിമാരുണ്ടവരിലൊരു മന-

സ്സിളെവിടക്കൊക്കെ നിങ്കൽ

പാരിപ്പോയെന്നതോത്താലിവിയതു തിരികെ-

പ്പോകുവാനും പ്രയാസം

കരാക്കാർവേണി! നീതാഹാര ശരണമെവി-

ക്കില്ല മരാരമിന്നെ-

നേരം കാമാർത്തിയോടങ്ങിമലർ പണിയു..

ന്നെന്ന നീ കൈവിടൊല്ലേ. 57

മാലതീശരണരാചമാലതീയോടു തുല്യമായ്

മാലതീവ വളർത്തുന്ന മാലതീകാംഗി! വഞ്ചയ. 58

സംശയിക്കാരതകർചേന്ദ്ര സംശയിക്കുന്നതിന്നു തേ
കിംഗുതുകാധരി! സന്ദേഹം കിംഗുതുകാലാപിനിമണേ?

റൊക്കം തികഞ്ഞതല രൂപയില്ലെന്നഴിച്ചു
വെക്കേണമെൻകരമതിൽ പുണരേണമെങ്കിൽ

ഉൾക്കാമ്പിലിന്നുമടിയുണ്ടതിനൊകിൽ വേഗം
പൊയ്ക്കാൾകവിനവെറുതേ കഷണിച്ചിടേണ്ട. 60

ചാലപ്പാളിയടുത്തൊരോമനയതാ-

യോടിക്കൂടിക്കുന്ന നിൻ-

ബാലപ്രായമതിന്നലഞ്ഞയതുപോ-

ലിന്നൊന്നു തോന്നുന്നുമേ

നീലാംഭോജമുഖക്കി! നിൻ പ്രസവമ-

ഞ്ചെയ്തതോ കഷ്ടമേ!

കാലംപോയൊരുപോക്കനോക്കിൽ മുതലി-

ല്ലാലോലനീലാളകേ!

61

ബാലേ! ബാധവമാരുമില്ലാരുപുമാൻ

പോകുന്ന കാരോല്പിപി-

ക്കാലേ നിൻ വയർ വീർത്തുപോകുമൊളിവിൽ

കാട്ടൊല്ലൊരേട്ടത്തവും

കാലേ ഞാൻ പറയാം കലേശവദനേ!

കാഷ്ടം കടുങ്ങം ലസ-

നീലേന്ദ്രീവരനിത്യവൈരിവദനേ!

തെല്ലോത്തു കൂത്താടണം.

62

ചന്ദ്രൻ മന്ദിച്ചലിഞ്ഞുത്തമയസര-

സ്സാകുമെന്നാൽ കളങ്കം

ചിന്നിച്ചിന്തിക്കരിച്ചുവളറികരവുമാ-

യ്ക്കുനുപോമെന്നു നൂനം,

എന്നാൽ ചെന്നാസ്സരസ്സിൽ കുതുകമാടു കളി-

ച്ചംഗമെല്ലാം തണുപ്പി-

ച്ചിന്നം കുറയുധാത്വതക്കടരവാമമാ-

മാലു മാറായിരുന്നു.

63

മൂലം ചേതസി ചിന്തിയാതെ മുതലി-

ന്നാകത്തുച്ചയ്ബൊടി-

ക്കാലം ചന്തമിയന്നു വിനൂലവിന-

ലേകീടുമെന്നാകിലും

കാലം ചൂതശിലീമുഖന്നു കിടയാ-

ണെന്നാലുമെമ്പൈതലാം

പാലഞ്ചുംമുദുവാണി! കള്ളുകടിയ-

ന്മാരെപ്പണന്നീടൊലാ.

64

ഇന്നിന്നെന്നുപറഞ്ഞു സുന്ദരിമനേ!

കുന്ദേന്ദുമന്ദസ്സീതേ!

അന്നെന്നെന്നെ നടത്തിടുന്നതധികം

നെന്നെന്നുതോന്നുന്നിതോ?

ചന്നംനിന്നമിരുന്നമിന്നു സമയം

നന്നിന്നിതെന്നം നിന-

ചെമ്പന്നെ വലയന്നു സുന്ദരി! തരം
തന്നിടകിടന്നകിലും.

65

മുനം ഞാൻ മുഖനല്ലേ, മകിൽകഴലി! വരൻ
തന്നെ വഞ്ചിച്ചു വന്നി-
യെന്നേപ്പൽകാരുമില്ലേ, വരമതു വാകെ-
ന്നോമനക്കോർമ്മയില്ലേ?
ഇന്നും പാറായല്ലേ, പതിയുടെ മുഖവും
കൂടിനോക്കേണ്ടിയില്ലേ?
വന്നില്ലേ, കയ്യുമല്ലേ, വിധിമതമതിനെ-
ന്നാവതിന്നാവതില്ലേ?

66

കുനൽക്കണ്ണികളായ നാൽപ്പതിയര-
തെഴുപ്പങ്ങളാൽ ചേർത്തുകോ-
ത്തുന്നിടാ കലൻ മലയിൽ നട-
ക്കല്ലായി മിന്നും പ്രിയേ!
ധന്വേ! നിൻ മധുരധരാമൃതാസം
നന്നായ് നുകന്നി മുല-
ക്കുനീൽത്തന്നെ കിടന്നു മന്ദ്ര കഴിയിൽ
ചോയെന്നുവന്നിടമോ?

67

ഇന്നാളീശ്വരപിള്ളതന്റെ കളി കാ-
ണമ്പോളി കോരവും
മന്ദം കൊഞ്ചിയടുത്തു വന്നൊരു കൊടി-
ച്ചിത്തം നദിച്ചങ്ങനേ
അന്നാക്കൊട്ടകഴിഞ്ഞതൊട്ടമറിയാ-
തുച്ചത്തിലുച്ചയ്ക്കതെ-

നന്നെന്നോടോറുപറഞ്ഞൊരേണമിഴിയാൾ

നന്നോ മാനോ ഭവാൻ?

68

വല്ലാതുള്ളിലൊരാശയുള്ളതിവിടെ-

ചൊല്ലുന്നതെന്തിന്നതി-

നല്ലാം നീയറിയാത്തതെന്നു വരികി-

ല്ലെന്നൊന്നടങ്ങുന്നു ഞാൻ

നല്ലാരിന്നെന്നി! നല്ല വസ്തുവിനുമോ

വാളെരിച്ചിരിക്കുന്നു കേ-

ള്ളല്ലാമിശ്ചരകല്പിതം ഫലമതെ-

ന്നല്ലോ ജഗൽസമ്മതം.

69

കല്പേ! കേൾക്ക കഴിഞ്ഞുകൊല്ലമൊരു കാ-

യ്ക്കുത്തക്കുറിപ്പോഷ ഞാൻ

തെല്ലൊത്തെളിവോടു തന്ന സരസ്-

ശ്ലോകങ്ങളാകുംവിധം

അല്ലേ! നിയ്യുകോടു കണ്ടു പുനരാ-

ക്കായ്ക്കും നടത്താത്തൊ-

ണ്ടില്ലേതും സുഖമെന്നെയിട്ടിഹ കഴ-

ക്കല്ലേ കുരംഗേക്ഷണേ!

70

രാമേ! രാമേശ്വരം തൊട്ടുവിലദിശി പരം

കേളികേട്ടോരു മാരാ-

രാമേ! രാമേഷ്വരായയെന്തുതന്മലതികേ!

നാണമെന്നൊന്നിവണ്ണം

കിഴ്ചേലിമേടയൊന്നങ്ങിളകിമറിയുമാ-

റൊന്നെന്നിക്കിന്നു ചേണം

വാമേ! വാ മേ സമീപേ സമശരസമരം

ചെയ്യവാൻ നീയു വേഗം.

71

നാണിച്ചു കത്തൊളിവിലാക്കുളർകൊക്കുകൊണ്ട് -

ദ്രാണങ്ങളുഷണമഹോ! മദനാത്തിയോടേ

ചേണൊന്നാരേണമിഴിയാളുടെ നല്ലപൂമെ.

കാണാഞ്ഞുകാഞ്ഞുകരിയുന്നിതു കായമിപ്പോൾ. 72

ഷീണാത്തനായുഴിനടന്നിവിടേക്കുവന്നി-

ട്ടേണീവിലോലനയനഞ്ജാര കൂസലിപ്പാ

ചേണൊന്നാരേണമിഴി നിന്നനരാഗമെന്നിൽ

കാണാഞ്ഞുകാഞ്ഞുകരിയുന്നിതു കായമിപ്പോൾ 73

പൂവോളം മുദ്രവായ മെയ്യമിളക്കം

പോർകൊക്കരണ്ടും മന-

സ്സാവോളം കുളിരുന്ന പുഞ്ചിരിയതും

ചഞ്ചൽകടാക്ഷങ്ങളും

ഭൂവോളം ഷമയം പുകഴ്ന്നൊരഴകം

കൈക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നൊരി-

ക്കാവോളം ഗുണമുള്ള കാതരമിഴി-

ത്തയ്യില്ല പൊയല്ല മേ.

74

നിന്നെക്കണ്ടിനൊതുടങ്ങി മദനൻ

പൂബാണമേല്പിക്കയാ-

ലെന്നെക്കൊല്ലവതിന്നു നല്ലതരമെ-

ന്നോത്തങ്ങു പാർക്കുന്നിതാ

എന്നല്ലെന്നുടെ ഭാഗ്യദാഷമതിനാ-

ലിന്നീവിധം വന്നതാ-

ണന്നോ നിന്നകതാരിലുള്ളഭിമതം

മല്ലാക്ഷി! ചൊല്ലീടണം.

75

ആണിപ്പിട്ടുള്ള തങ്കപ്പൊടിയൊടു പടവെ-

ട്ടുന്ന ഗാത്രാഭയം ന-

ല്ലേണക്കൂട്ടം മയങ്ങും മിഴിയുമുരസിജ-

ക്കുന്നുമെന്നെന്നുവേണ്ടോ

നാനിഷ്ടിഷ്ടചേരും ഗുണഗണമഖിലം .

വാഴ് വാനോത്തുകണ്ടാൽ

വാണിക്കൊട്ടും മിടുകില്ലാമികലവരനും

പിന്നെ ഞാനെന്തു ചെയ്വു?

76

മാരിപ്പോയോ മടുത്താർശരണനരികേ

നിന്നതോ തപൽസ്വഭാവം

മാരിപ്പോയോ മടുത്തേൻമൊഴി! ധനമധികം

നേടിയോ പേടിയോ മാം

കേരിപ്പോയോ വലിപ്പം തരുണിമണി!

കുലിക്കാവതോ നിന്നു**

കീരിപ്പോയോ മടിപ്പാൻ മടിയിലൊരു മടി-

ശ്ശീലകാണായ്ക്കൊണ്ടോ?

77

കോലം പൊന്നണിയിക്കിലും കുലഗുണം

കൂടുണൊരാളെങ്കിലും

മേലാൽക്കും ചിലവിനുവേണ്ടതഖിലം

നൽകീടുമെന്നാകിലും

കാലേതന്നെ പാഞ്ഞിടാമിതു നിന-

ച്ചിടാതെ വല്ലപ്പൊഴും

പാലഞ്ചുമുറ്റുവാണി! പാലുകടിയ-

ന്നാരെപ്പണന്നിടൊലാ.

73

എന്തെന്നേതുമറിഞ്ഞിടാതിനിയമി-

ക്കായ്ക്കത്തിലോരോന്നു ഞാ-

നെന്നിന്നായെഴുതുന്നതിനുവദനേ!

ചിന്തിച്ചു കാണുംവിധം

പന്തിന്നാമയമേകിടും കുളർമുല-

ക്കുംഭം കൊതിച്ചിയെടെ-

ക്കനം നേടിയ ഭോഷരിൽ പ്രഥമനാ-

മെന്നുള്ളതു വന്നുമേ.

74

തലയും മുലയും കണ്ടാലുപകിൽ പരസമ്മതം

വില്പകൊണ്ടിടയുന്നേരം തലമണ്ട പൊളിഞ്ഞുപോം.

എഴുത്തുകൾ .

(കൊടുങ്ങല്ലൂർ കുഞ്ഞിക്കുട്ടൻതമ്പുരാൻ തിരുമനസ്സിപ്പേക്ഷ.)

എ.

മട്ടാത്തുള്ള മനോരമപ്രതികളി-

ങ്ങഞ്ചും ഭവാനന്തൻ ക-

മ്മട്ടായുള്ളൊരു ദിവ്യപദ്യവിവര-

ക്കത്തും സഖേ! കണ്ടു ഞാൻ;

കിട്ടാൻതാമസമെടുപത്തുദിവസം

പോരാ, വഴിക്കഞ്ചലി-

മട്ടാണെങ്കിലെഴുത്തുകത്തുകൾ നട-

ത്തിടാൻ നമുക്കെങ്ങനെ?

1

മാസംതോറുമതീമനോരമ രസി-

ച്ചിടുന്നതിന്നായതി-

പ്രാസം കത്തിനിറച്ച സൽകൃതികളോ

സാധാരണശ്ലോകമോ

കൂസാതാശു കുറിച്ചു ഞാൻ വിരവിൽ ചി-

ട്ടിടേണ്ട? ചൊല്ലിടണം

മേ സാരസ്വതവീര്യകൈരവശര-

ദ്രാകാനിശാകാമക!

2

ഇപ്പോളെങ്ങനെയെന്നതിന്റെ വിവരം

കിട്ടിട്ടുതില്ലായ്ക്കാൽ

കെല്ലോടൊന്നെഴുതുന്നതില്ലതിനെയും

രൂളുകവേ മേ-കവേ!

ഉൾപ്പെയ്ത്താത്തതെളിഞ്ഞെനിക്കെഴുതിവി-

ട്ടാലാവിധം മേലിൽ ഞാ-

നൊപ്പിക്കാമിഹ ഹാജരാനതിനുള്ള-

ക്കില്ലേതുമില്ലേ സഖേ!

3

കൊശ്ശോകങ്ങളോ വേണ്ടതൊരുക്രമവിടി-

ച്ചുള്ളതോ വേണ്ടതെന്നും

തെറ്റാനാങ്ങുതായിട്ടെഴുതുകിൽ മതിയോ-

യെന്നമെന്നല്ലതിന്റെ

മാറുജ്ഞാസ്സപ്രദായങ്ങളുമവിടെയെഴും

വർത്തമാനങ്ങളും തേ

നെറൊരൊലുന്ന പദ്യപ്പടി മുറുവടിയെ.

ത്തിക്കണം സൽഗുണാബ്ലേ!

4

നമ്മ്മിതികുലപോട്ടെ

ചെമ്മേഞ്ഞാൻകാൽമൊന്നുപായട്ടെ

നമ്മുടെജനകനുദണ്ഡമൊ-

രെന്നൊകാണിക്കുമില്ലൊരാശ്വാസം.

5

കെല്ലേറുന്നൊരു കേരളീയകവിത-

ക്കാർമെഴുലിമാണിക്യമാൽ

മുപ്പാതം വിളികേട്ടുകൊണ്ടു വിലസും

താതന്റെ വാതാമയം

ഇപ്പോയോരിടവത്തിലാദ്യമതു നാം

കണ്ടോതിയോരക്കണ്-

ക്കിപ്പോഴും മരുവുന്നു ഭേദഗതിയി-

ല്ലിന്നോളമെന്നോക്കണം

6

മാറുന്നില്ല മഹാഗദം ജനകനിൽ

സ്നേഹം വെടിഞ്ഞീശ്വര-

നാരു മാന്വികളായ വൈദ്യതിലക-

നാരു മാനുഷനെ

മാറിടുന്നു മനോവിഷാദമതിനാൽ

ഞങ്ങൾക്കുമപ്പുറമി-

ങ്ങേറിടുന്നു നിവൃത്തിയെന്തു നുവതേ!

ദുഷ്ടോഗവീഷ്ടോദയം

7

ഇങ്ങനെയൊക്കെ സ്ഥിതികള-

തിങ്ങിനിവേറിട്ടിട്ടില്ലൊരു വിശേഷം

അങ്ങിഹതാതനുകാഞ്ചരി_

നിങ്ങനോ വന്നുവെങ്കിലതിതോഷം

8

വെറൊരു വെലവരുമപ്പോൾ

തൊന്നിങ്ങോട്ടു താങ്കളുണ്ടെന്ന്

ഏറ്റുപാഞ്ഞതു കബളം

ചൊരിച്ചതു പാക്കിലത്ര നന്നായോ?

9

കതുകമോടിച്ചു കഞ്ഞിക്കുട്ടനാം തമ്പുരാനെ

ഓതരമറിവിപ്പാൻ വെണ്ണണിക്കോണിപ്പേൻ

മിഥുനമിതിവത്തേഴായ നാളൊപ്പമൊപ്പി_

ജഗമ വിരവിൽ വിടുന്നോരുത്തമകത്തിതത്രേ. 10

വ

കൂർവിട്ടിടാതെ കതുകത്തൊട്ടു താങ്കളായ് നാം

വേർപിട്ടശേഷമുള്ളവായൊരുദന്തമോതാം

ഈ വിഷുപത്തിൽ വിളികൊണ്ടു വിളങ്ങുമങ്ങു_

മാൽവിട്ടു കേൾക്ക മതിമൻ മതിമഞ്ചുകീത്തേ! 11

കാലത്തങ്ങുണ്ടു കന്നിക്കുറുതിവെട്ടമതിൻ

മുന്യനാൾ വന്യത്തേടും

നാലാംകൂർ തമ്പുരാനും നയമെഴുമൊരവി_

ഞ്ഞിക്കുമാജാനിതാനും

ചാലേ നകൃക്കിടാവും ചതുരത ചിതറും

പാറനും കൂടി ഞാന_

ങ്ങാലസ്ത്രം വിട്ടുപോന്നേൻ, മറവിശിവശിവോ!

രാമനും കൂടെയുണ്ടേ

12

രാമൻ ഭവാനൊത്തമ പോന്നതേതു
രാമൻ ഭവാനിങ്ങനെ ശങ്കവേണ്ട
നാമിപ്പൊളോതാമതുമാവലാദി
രാമൻ ഭവനാതുലശിഷ്ടനാൺ'

13

കളം കഥിച്ചിടുകയല്ല ഞങ്ങൾ
വളം വഴിക്കാണമ പോന്നതെന്നും
ഉള്ളിൽ ധരിച്ചിടുക കീർത്തി പാരി-
നുള്ളിൽപ്പരന്നുള്ളൊരു ഭാഗ്യരാശേ!

14

പോന്നകൂട്ടത്തിൽവെച്ചു പാറ-
ച്ചെന്നമംഗലമണഞ്ഞ വാഹ്മോ
ഉണ്ണിറങ്ങിനടകൊണ്ടു കേൾക്ക ചൊ-
ല്ലാണൊരാ വിരതനെങ്ങു പോയിതോ

15

ശുശ്രൂഷുകൾ പൂണ്ട ഭൂപവരതം
നക്രദിജൻ താനമ-
ങ്ങശ്രൂതി കലരുന്ന ഞാനൊരൊരുമി-
ച്ചുന്നിങ്ങു പോന്നങ്ങനെ

വിപ്രശ്രേണിയെ വിശ്വസിച്ചു വിലസും
വമ്പാൻ തമ്പാൻ നൽ-
കപ്രശ്നേരിയിലെത്തി നാലരമണി-
ക്കോൽതാലുമാത്താദരം

16

ഭൂമിപ! മൊതലക്കോട്ടം
ദാമോദരനെന്നതന്നെ നിജനിലയം
താമസിയാതേ ചേൺ-
ന്നാമോദാലാശയത്തിലരിക സഖേ!

17

കുപ്രശ്നേരിയിൽ ഞങ്ങളു -

മുൾപ്രേമത്തോടമന്നു മാന്യമതേ!

കെല്ലൊടു പാഞ്ഞെയുള്ളു വി -

ജിപ്പെടുമോമൽക്കുവീന്രമകുടമണേ!

18

ഭൂഗോളാധിപ! ഭൂകുതിയങ്ങു ചിതമാൻ

പിരോദിനം ചോതിയാ -

ണാലോഷിച്ചു പിറന്നനാൾ വിജയനാൾ

തമ്പാനകമ്പാശയൻ

ശ്രീഗോദാനമതുലാപമസ്തു കായേ -

റെക്കേമമാസ്സദ്യ നൽ

ശ്രീഗോപാലകുന്ദായമോ, ബഹുരസം!

മുക്കോളമുണ്ടായമോ

11

അല്ലം വൈലു ശമിച്ചുചാറു മുതല -

ക്കുഞ്ഞല്ലവൻറപ്പനും

കെല്ലോടന്നു നുചാലതും സരസമീ

ഞാനും സഖേ! രാമനും

കുപ്രശ്നേരിയിൽനിന്നു പോന്നു കളിയ -

ല്ലില്ലത്തു സന്ധ്യക്കു വ -

നാൾപ്പെട്ടെന്നു മറിഞ്ഞുകൊൾക കവിതാ -

സങ്കേളിസങ്കേതമേ.

2

ചൊല്ലേണ്ടില്ലാത്തൊരു മ -

ട്ടില്ലേ തൽസമ്പ്രദായമത്താഴം

എല്ലാതും പുനരുണ്ടാർ

ചൊല്ലാമുണ്ടില്ല മാതൃലൻ മാത്രം

2

അന്നത്താഴവുമുണ്ടുകൊണ്ടുവിലയം
 ചെന്നുചെന്നുകൊണ്ടുതാ-
 ഹിന്നിന്നാളുകളെന്നറിഞ്ഞു കശലം
 കൂറോലുമാരോതിനാൻ
 പിന്നെപ്പോന്നു പടിപ്പരയ്ക്കലവരെ-
 ല്ലാരു കിടന്നാരു-
 ഞ്ഞാനും വന്നു കടിച്ചതില്ലൊരു കരു-
 തത്താൽ കറച്ചെങ്കിലും
 മന്നാതിരുന്നതി ചാത്തമുട്ടിവിരവിൽ
 തപനാതുലൻ നാകുമൊ-
 ത്തന്നിദ്രാദരമുണ്ടു ശിശുമകവു-
 ക്കായിട്ടു പോയിടിനാൻ
 അന്നത്താഴവുമുണ്ടുടൻ മരുമകൻ
 തമ്പാനുമങ്ങോട്ടു പോ-
 ത്തിന്നത്തെക്കഥ രൂപമില്ലവരെ ഞാൻ
 കണ്ടില്ല രണ്ടാമത്

23

അന്നതന്നെയവർ വഞ്ചിനീക്കിയോ
 നന്ദിയോടവിടെ രാവുറങ്ങിയോ
 കന്നമില്ല വിവരങ്ങളുണ്ടു ചൊൽ-
 കെന്നു വന്നിതവരങ്ങു സൽക്കവേ!

24

ഭൂലോകരാജ്യത്തുകവിജാതജാത-
 മൗലേ! സവേ! നമ്മുടെ താതവാരം
 നാലഞ്ചുമാസത്തിനു മുമ്പിലുള്ള
 പോലിന്നുമോറക്കുറവൊന്നുമില്ലാ

25

കഷ്ടം! കഷ്ടം! കിടപ്പായഹമരികിലതി
 ജ്ജനമൊന്നെന്റെ കഞ്ഞി-
 ഷട്ടൻ തന്നെപ്പരം കാഞ്ചതിനിടവരുമോ
 കാണവാൻ കാംക്ഷയിപ്പോൾ
 ഭട്ടല്ലെന്നുനോതുന്നിതു ഭജനമഹോ
 സാമ്പ്രതം താകൾ പക്ഷേ
 മുട്ടിച്ചാലും മഹാപാതകമതിനാണകിട
 ല്ലൊന്നവനേച്ചുപോണേ

26

വൈദ്യപ്രൗഢതമൻ വയസ്സുരെ മഹീ-
 ഭേവൻ പാഞ്ഞുള്ളൊരാ
 വൈദ്യത്തിനുപയോഗവസ്തു ചിലതി-
 ണ്ടുണ്ടായിടേണ്ടുന്നതു്
 ഇദ്ദിക്കുണ്ടൊരു ദിക്കുതാണൊരു പദാ-
 തമം കിട്ടുകില്ലെങ്കിലും
 സദൃശം ചിലവിട്ടലഞ്ഞുവിലവും
 താക്കീതിയാക്കിപ്പിന്നേൻ

27

തുഷ്ടുപ്രാ കേൾക്കു തുടങ്ങി വാക്കുരെ വിധി-
 ചോരാവിധത്തിൽ ക്രമം
 വിട്ടീടാതെ ചികിത്സ തത്പരരിയാ-
 റായിലതായിടിലോ
 വിട്ടീടാം വിവരത്തിനാണൊരു കുറി-
 ഷത്തങ്ങമാന്തിക്കയി-
 ല്ലൊട്ടും ഞാൻ ചതിചൊൽകയല്ല ചരമാം-
 ഭോധീശ! ബോധിക്കണം

28

ആന്തിക്കുത്തുമൊരാധിയാണിതിവിടെ-

ത്താതൻ കിടപ്പാകയാൽ
സ്ഥാന്തത്തിൽ സുഖമില്ലൊരിക്കലുമെനി-
കുല്ലാതെയില്ലൊന്നുമേ
ഞാനൊന്നേ പകലിപ്പടിപ്പായതിൻ
മോളിൽപ്പുതച്ചുണ്ടുവേ
മാന്തിക്കൊണ്ടുഴമസ്തമിച്ചു ഹൃദ-
ത്തിൽപ്പോയ് ഹൃദസ്ഥാശ്രമം

29

ആ വായ്ക്കരെ ക്ഷിതിനില്പിമ്പന്നാമുരച്ചോ-
രാ വാക്കുപോലിഹ ചികിത്സ തുടങ്ങി മെല്ലെ
ഈ വാതമൊരാഴിയുമോ കഥ രൂപമില്ല
ദൈവാനുകൂല്യമതുപോലിനി വന്നിട്ടുണ്ട്.

30

വിഷാദമാകും വിഷവു ക്കിട്ടി
വിഷണ്ണനായ് ഞാൻ വിഷമിച്ചുകൊണ്ടു
മുഷിഞ്ഞ മുണ്ടും ചൊരിയു ധരിച്ചു
മുഷിഞ്ഞുകൊണ്ടിങ്ങു മുക്കുക്കുഴന്നു

31

അമ്പൊടിനു വെടി ചൊല്ലുവാനൊരു-
ത്തൻ പെടുന്നതു മതില്പതിങ്ങമോ
പമ്പൊടിനു വിലസും വിളോ! മുഷി-
ഞ്ഞുവീടുന്നു; പരമെന്തു ചെയ്യു ഞാൻ?

32

ഉണ്ടാക്കാം കവനങ്ങൾ ഞാനതിനത-
ല്ലാ ദുഷ്ടം ദുഷ്ടമെ-
ന്നുണ്ടെന്നായതിടക്കിടക്കു വരുമ-
ങ്ങിന്നപ്പൊളെന്നുള്ളത്

കണ്ടെത്താൻ തകരാറുതെനിവ പാ-

ഞ്ഞപ്പാദപദ്യം വല-

ഞ്ഞുണ്ടാക്കിപ്പുതുളുമ്പിയോടു വരുമ-

ങ്ങിപ്പോൾ ചിലപ്പോൾ സഖേ!

33

എന്നാലന്നഥ മേഘി കേരറി വെളുത്തു

പദ്യങ്ങൾ തീപ്പിച്ചുടൻ

പന്നായസ്സലിതസ്സലെന്നു വലുതാ-

ക്കിക്കൊണ്ടുകൊണ്ടാടിയും

മന്നാത്തൊന്നു മുഷിച്ചിടാത്തൊരുവിധം

പാൽ തെരുങ്ങിപ്പിടി-

മുന്നത്തൊപ്പകൽ പോക്കുമിങ്ങനെ വൃഥാ

കാലം കഴിക്കുന്നു ഞാൻ

34

പരിവിനൊടിമറ പോരുംപോക്കു പോട്ടേ ഭവാനന്തൻ

പരിസരമതിൽനിന്നിട്ടു ഞാൻ പോന്നനേരം,

പരമസഖ! വിനച്ചിട്ടല്ലെന്റെ സാമാനമോരോ-

ന്നൊരുധൃതിയിൽ മറന്നിട്ടു കൈവിട്ടുപോന്നേൻ.

തൽക്കാലത്തന്നവിത്തൊളമ കടവിടിയെ-

ന്നായി വക്കാനമിട്ടി-

ട്ടൊക്കപ്പോടെ പരുങ്ങിട്ടരിയുക മമ ക-

പ്പായവും തൊപ്പിയും ഞാൻ

കൈക്കൊണ്ടിടാൻ മറന്നൊവകളവിടെവെ-

ച്ചു സൂക്ഷിച്ചിടേണം,

വല്ലുത്തൊടുങ്ങുമുണ്ടേ, മമ മറവിമുഴു-

ത്തേൻ മുഴുത്തേങ്ങയോളം

35

ഉണ്ടാകാം വർത്തമാനം വിട്ടവതിനിമ പ-
 ട്വങ്ങളൊന്നാകിലോ, ചൊൽ-
 കൊണ്ടിടാലോ കളിക്കും കവിവര! കളിയ-
 ള്ലപ്പൽ തീർന്നല്ലതെന്നാൽ
 മിണ്ടാതെ കത്തിരുന്നെങ്കിലോ മിളിതരസം
 നാടകം തീർത്തുകൊള്ളാം,
 രണ്ടുപ്രതി പ്രയാസപ്പെട്ട മനസ്സിൽ വെ-
 ച്ചോതുകങ്ങേതു വേണ്ടു.

37

കണ്ടില്ലേ കയ്യർ നമ്മെപ്പറ്റമരണം! വഴി-
 ചുങ്ങ നിർമ്മിച്ച പട്ടം
 രണ്ടല്ലേ മൂന്നുണ്ടേ, പകരമതിരത-
 ള്ലച്ചുവെട്ടു മെല്ലേ
 ഉണ്ടാക്കിടേണ്ടതല്ലേ. ചിരമവനിവെഴും
 മുപ്പടക്കിടുകല്ലേ,
 വേണ്ടില്ലേ, വേഗമല്ലേ, കവിവര! കലര-
 ത്തിന്നു ഞാനേ ഭവാനോ?

38

നമ്മളൊടൊന്നിനു കോടൻ
 കയ്യട്ടു കേരിപ്പയറിടുന്നതരോ
 സന്മാനമെഴുന്നവനൊരു
 സ്വമാനം നമ്മളോടു വാങ്ങാനോ?

39

മുപ്പാവയ്യോ മുഴക്കവമതികിമറി-
 ഞ്ഞുററകയ്യർ നമ്മോ-
 ടിക്കാലം പോരടിപ്പാൻ പുതുയൊടു പു-
 ള്ലപ്പട്ടതേർപ്പെട്ടതെന്തോ?

37

ടുപ്പാലംതന്നെ, മരാനിമ പരവതിനി-
 നുള്ള, താകൾക്കതിന്നാ-
 സ്താലത്തുള്ളിൽ വിശ്വാസമൊടിയുക ഞാൻ
 തന്നിരിക്കുന്നു ചങ്ങോ 40

ഇക്കൂട്ടിയിൽപ്പിഴ ചിലത്
 ആറൊക്കൊള്ളുന്നുണ്ടതെങ്കിലങ്ങു
 കഷ്ടതീർത്തുകൊണ്ടി-
 ബുദ്ധിയിൽപ്പറ്റിക്കു തെറ്റുപറ്റാതെ 41

മഞ്ചുശ്രീ കുടികൊണ്ടിട്ടുണ്ടായ കൊട്ട-
 ഞ്ജാമന്റിട്ടു-
 ക്ഷണിക്കട്ടെവാലകുന്റാസമയം
 പാത്തിന്നുണ്ടാതിട്ടുവാൻ
 മഞ്ചുശ്രീയ ബെണ്ടബകിവിരുത്-
 മ്യാരെനു ചേരച്ചെല്ലാ-
 ക്ഷണിക്കട്ടെ വെണ്ണണിക്കുവി വിട്ടു
 കത്താണു സത്താണുതു 42

(നടുവെച്ചുനന്നുതി അവർകൾക്കു)

പ

അഞ്ചമ്പൻ തിരുമേനിയുടെ തിരുമൈ
 കത്തിച്ച കാലാന്തകൻ
 കൊച്ചും പെണ്ണകൾക്കുതന്റെ ചേലാചമിയും
 താലപ്പൊലിപ്രാഭവും

നാഞ്ചാത്തിടിന മോദമോടുകിൽ നാം

കണ്ടിട്ടു പിന്നെങ്ങുവാ-

നാഞ്ചാത്തിയതി വേർപിരിഞ്ഞതുമുതൽ-

ക്കൊന്തങ്ങുദന്തം സഖേ!

43

എന്താണേതാണതാവോ, കഥയൊരു വിവരം

പോലുമേ കേൾപ്പതിന്നും

നോന്തമ്മിൽ കാണുതിന്നും പുനരൊരുവഴിയു-

ണ്ടായതില്ലായതിന്നാൽ

സന്താപം പാരമുണ്ടു സരസകവിമണേ!

ചാക്കിരിപ്പൂട്ടുകെട്ടി-

നെന്താണീവണ്ണമായിടുകിലതു മതിയോ?

നല്ല കോപ്പാണു കൊള്ളാം!

44

മന്നിൽച്ചേന്ന മഹാകവിപ്രകരമാം

പൊന്മാലതനിൽപ്പരം

മിന്നീടും നടുനായകം നടുവമെ-

നെല്ലാരുമെല്ലാക്കൊഴും

മുന്നേതന്നെ ചാഞ്ഞിടുന്നൊരു പഴ-

ഞ്ചൊല്ലിനു കേളാതെ ഞാ-

നിന്നീപ്പദ്യമയപ്പതൊട്ടു കിടയെ-

ന്നോത്തല്ലതോത്തിടണം

45

ഗുരുവായൂർക്കുമോ വിദപൽഗുരുവായ സഖേ! ഭവാനു

ഉരുതോഷയുതം പോയെന്നൊരുമിച്ചൊരുമില്ലയോ?

46

ചാരിൽ പ്രത്യക്ഷമായിടിന പവനപുരാ-

ധീശചാങ്ങുവിനും

പാദം ഭക്ത്യാ ഭജിപ്പാൻ പാറിവിനൊടു വേറൻ

പോയതെന്നാകുമെന്നം

പാരാതേ പോയിവന്നോരിടയിലുടയ വൃ-

ത്താത്തവും തേ ഹൃദന്തേ

പാർച്ചിടും പ്രസാദത്തൊടു പാക സഖ!

കേൾക്കുവാനാഗ്രഹം മേ

47

മയ്യൽക്കണ്ണിയൊടൊത്തുകൂടി മലർബാ-

ണന്തന്റെ മാമോത്സവം

ചെച്ചാൻ വൈകി മുതിന്നിടുംചൊഴുതില-

നാപ്പാതിരയുപ്പമേ

വെച്ചും മാരിയുമോടുൻ തവ മനോ-

രാജ്യങ്ങൾ പോക്കാൻ കൾ-

ക്കയൻ വന്നവനോവനെന്നറിയുവാ-

നത്യാശയുണ്ടാശയേ

48

കണ്യമ്പാത്തിതിപുകൾനൊരു വിടതുണ്ടി-

ത്തക്കമ്പാത്തവിടെയുള്ളൊരു വെണ്ണൊരുന്നാൾ

ദുഃഖം പെരുത്തു നിശയിൽബുഹുഗുഡമായി

പൊക്കം പൊരുത്ത മരമൊന്നു തിരഞ്ഞെന്നത്താൾ()

തരുശിരസി കുമ്പി നല്ല കൊമ്പ-

ത്തൊരു കുയർകൊണ്ടുവരും താൻ വരിഞ്ഞുകെട്ടി

മുതല ഗളസീറ്റി കെട്ടിത്തൊന്നി-

ട്ടൊരുവിധമാശു കൃതാന്തചീടുപുക്കൾ

50

പൊങ്ങച്ചാർ കണവന്റെ കൈപ്രമരമോ,

ദാരിദ്ര്യവും കടം

വാങ്ങിച്ചിട്ടുവർ വന്നു പാടതു കിട-

ന്നിട്ടങ്ങു മുട്ടിക്കയോ,

ഏങ്ങിച്ചാകിലമത്തുനാടകലയം-

മെന്നെന്നു ചിന്തിക്കയോ,

തുങ്ങിച്ചാവതിനുള്ള സഗതിയതി-

ന്നെന്നെന്നറിഞ്ഞീല ഞാൻ

51

സാരസ്യാകൊണ്ടു സാക്ഷാൽ സരസിജവിശിഖ-

ന്തന്റെ ജാതയെങ്ങനെയിടും

വാരസ്യാരെട്ടു തയ്യാടതിസുഖമവിട-

ത്തന്നെ വാഴുന്നതില്ലേ?

ഏറെസ്സന്തോഷമുണ്ടിന്നവരുടെ വിവരം

വിസ്തരിച്ചൊന്നു കേൾപ്പാൻ

പാരിൽ സാരജ്ഞരെല്ലാമടിമലർ പണിയും

പൂണ്ണപൂണ്യാംബരാശേ!

52

രട്ടല്ലെൻ കുറുകാലം! കരതലമതിൽ ഞാൻ

വെട്ടുമേന്തിക്കിടപ്പാൻ

വട്ടംകുട്ടിപ്പാറ്റപ്പട്ടവതിലൊരനാൾ,

കാക്കലുക്കോടുകൂടി

വിട്ടല്ലെന്നോ കടിച്ചിട്ടുടലുകിടുകിട-

ത്തൊന്നു വട്ടച്ചു ചിത്തം

ചുറ്റോരം ചുട്ടവെച്ചേനവിടെയതുവശാൽ

വന്നതില്ലെന്നപായം

53

പുതിരിപ്പട്ടമുഗാക്കിമാരുടെ മനോ-

രംഗം മയങ്ങും ഭവാനും

വള്ളപ്പാട്ടു കൊടുത്തയച്ചതിവിടെ-
 ഞ്ഞുത്തീല കുത്താവരോ
 ഉള്ളിൽപ്പെട്ട പരിഭ്രമാൽ കളകയോ
 കൊണ്ടിങ്ങു പോരാത്തയോ
 കള്ളപ്പിട്ടിൽ മാഞ്ഞയോ മാവിയോ-
 യെന്നെന്നറിഞ്ഞീല ഞാൻ

54

മാലതീവ വരുന്നീല മാലതീവിശിഖാന്തകൻ
 ആലയംതന്നിൽ ഞങ്ങൾക്കിന്നാലംബനമതാകയാൽ 55

തേച്ചൊലേ തെളിവാട്ടു തേച്ചു മധുരി-
 ളിച്ചൊപ്പുതെത്തുവാൻ
 താച്ചൊലാക്കിയതുന്തിടം കവിത കേ-
 ടാനിച്ഛിക്കുന്നങ്ങനെ
 പൂച്ചൊലപ്പുതുറീരിൽ മുക്കിയതുപോ-
 ലുറ്റു കൂറ്റിക്കുവാൻ
 തൊച്ചൊലക്കടി വന്നുചാടിടുമിട-
 ഞ്ഞോക്കതെന്നോ സഖേ!

56

കല്യാണകീർത്തി കലരുന്ന ഭവാനുമില്ല-
 തെല്ലാവരും സുഖമൊപ്പൊളിരിപ്പതില്ലേ?
 എല്ലാവിശേഷവിവരത്തിനുമൊത്തവണ്ണ-
 മല്ലാസമോടെഴുതിവിട്ടറിവിച്ചിടേണം

57

പശ്യത്തിന്നിതു വെണ്ണെണിദിജനയ-
 ച്ചിടുന്നു പദ്യങ്ങളായ്
 ചിത്തത്തിൽ ചിതറും പ്രമോദമൊടിതിൻ
 പ്രത്യുത്തരം സത്പരം

പുത്തൻ കീർത്തിചെട്ടം ഭവാനിഹ കൊടു...

പെല്ലരിണലിടമി...

പുത്തൻകോവിലകത്തു വന്നൊന്നു...

മ്മട്ടിങ്ങു വിട്ടീടണം

58

രാജശ്രീനിഭമായ രമ്യയശസാ

രാജിച്ചുമേവം മഹാ...

രാജശ്രീ നടുവത്തിലാസുരവിള...

സ്തോതേ ധരിച്ചിട്ടവാൻ

ആജാതാദരപൂർവ്വജ്ഞാമണി...

ശോഭനീസുരൻ തീർത്താ...

ണിയാതികൃതി കീർത്തിയകൃതിമാ...

ധാകു കൂപാവാരിയേ!

59

൨

ബ്രഹ്മാദികൾക്കുമേൽ ഓരം കൊടുത്തു കാത്തി

ബ്രഹ്മാണഡമാസകലവും നിറവായ് നിതാന്തം

നിമ്നായമോടു വിഭവുനൊരു നീ വിളങ്ങി...

ടെൻമാനസാബ്രഹ്മരേ സഗരാഭകന്യേ!

60

മുരറും നമമുടെ ബന്ധുതയ്ക്കുവിടെ ഞാൻ

വന്നിട്ടു വേട്ടെപ്പൊക്കയും

വാറുംമുമ്പു പിരിഞ്ഞുപോന്നതധികം

നന്നായിയെന്നിട്ടു മേ,

പിരോന്നാൾ മതിയായിരുന്നു, കവിരാ...

ജാലിന്റെ സേവയ്ക്കുതി

കാറ്റുജോനമലയകീർത്തിനിടയാൽ

വല്ലാതെ വല്ലകിലും

61

മന്നത്തം മതിയായ രാജകവിയോ..

ടൊത്തമ്പാടന്നാനടെ..

പ്പിന്നെത്താമസമോക്ഷിലോ വളരെ..

കൂടാതെ കൂട്ടുന്നിയേ

തന്നത്താറെ പിന്നന്നാൾക്കു താവാ..

ട്ടിൽത്തന്നെ വന്നെത്തി ഞാൻ

ധന്യത്വം കലരും ധർമ്മസ്മരം..

ചായ്വുപ്രഭാവ! പ്രഭോ!

62

ഇന്നീത്രൈലോക്യമൊട്ടുകിളിയൊരു യശ..

സ്സമുദായമേന്മസ്സമീപം

തന്നിൽച്ചേർന്നു ഞാനെൻ ജനകരുടെ സുഖ..

ക്കേട്ട കേൾപ്പിച്ചതില്ലേ?

ഇന്നാദീനത്തിലേററം കറവുകൾ പാവ..

നൊന്നു കാണുന്നതില്ല..

ങ്ങനത്തെപ്പോലെതന്നെ സ്ഥിതി കരുതുകില..

ങ്ങൊക്കവേ സുപ്തവേ! കേൾ

63

വിശപ്പത്തിൽ കീർത്തി വീർത്തങ്ങമൊരു ഭവൽ..

ദീനമീകാലമൊട്ടൊ..

ദാശപാസുദ്ധായയാണെന്നായി തവ കരിനിൽ

കാക്കയാൽ കല്യുഷലേ!

വിശപ്പൻ ഞാൻ വിശേഷിച്ചിഹ കതുകസമു..

ദൃഷ്ടിൽ മുങ്ങുന്നപാരം

വേഗാസ്രീസംഘപക്ഷേരഹവിശിഖമഹാ..

രമ്യമൃതേ! സുകീർത്തേ!

64

മേലോക്തവ്യാഖ്യാനിക മേനി പാക..

ഒല്ലാനിന്നമിന്നോരമെൻ

മേലോക്തവ്യാഖ്യാനിക ചിരഞ്ജമതിരി..

കാട്ടേ, കഥിക്കട്ടെ ഞാൻ,

മാലത്യാനമതുണ്ടതിന്റെ പുരമേ,

പണ്ടുള്ളൊരശ്ശമി..

കാലത്തുണ്ടു, കലമ്പലില്ല, സുഖമി..

പുളളത്തിലുള്ളൊരുവു

65

വൻഭാഗ്യം വാസ്തവമേ വടിവിനൊടവിടെ..

പിന്നെയുള്ളൊരുമേരം

വമ്പാളന്നോരു ശങ്കുണ്ണിയുമതിസുഖമാണ്..

ത്തന്നെ വാഴുന്നതില്ലേ?

മുമ്പായ്ചോദിച്ചിടേണ്ടെന്നൊരു കഥ കഥയി..

ല്ലാത്ത ഞാൻ വിട്ടു കഞ്ഞൻ

തമ്പാനം സൗഖ്യമല്ലേ? കവിതകൾ വളരെ

ത്തിത്തു തള്ളുന്നതില്ലേ?

66

പ്രീതിക്കൊന്നിപ്പൊൾ ഞാനും പ്രിയവചനമു..

ന്നതല്ലോരമല്ലൻ

ചോദിക്കുന്നുണ്ടു ഹിതം തവ കഥകൾ സുഖേ!

കാണുവാൻ കാക്കു പാരം

ചെല്ലിടുന്നുണ്ടു, പേയങ്ങിനെ പറയുമതെ..

പാലമുള്ളൊരുതില്ലി..

യോതിടം വാക്കതെന്താണതിൻ ധരണിഗി-

പ്പാണ! നിപ്പാഹമുണ്ടോ?

67

കൊച്ചുണ്ണിപ്പിരിയിലാലകാദി കലകൊ-

മ്പന്മാരിതിൻ പൂരണം

മെച്ചം പൂണ്ടു കഴിച്ചുപോലെ കഴിയി-

ല്ലെന്നാലതെന്നാകിലും,

കുളപ്പട്ട ഭവാനരമച്ച മൊഴി ഞാൻ

തള്ളുവെന്തല്ലോയ-

വിളിപ്പുന്നതിനാണതന്നെ വെളു-

യുണ്ടാക്കി നോക്കാമതും.

68

പ്രതിപത്തി കലനോമൽപ്രതിപത്രമനോ ഭവൻ

അതിമോദമയങ്ങേണമതിനാണതികൊതുകും.

69

൩

നമസ്സേ മൽഗുരുശ്രേഷ്ഠ! നമസ്സേ നടുവടപിള്ള!

മല തെറ്റു സാമിക്കേണം മമതയ്ക്കു മറാകവേ! 70

കൊള്ളാം കൊള്ളാം ഭവാനൻ പ്രകൃതിയതു ന-

ച്ചൊന്നുടൻ മറിയോ? ചൊ-

ല്ലുള്ളോരങ്ങൊന്നിക്കുള്ളൊരു മടിയുമൊ-

ന്നങ്ങും മംഗളാത്മൻ!

കുള്ളം കൈവിട്ടു നോധിച്ചമരുമൊരുവന.

ല്ലേ ഭവാനെന്തു പിന്നി-

ടുള്ളിൽകൊള്ളുന്നു വല്ലാതിതുചൊഴുതിലഹോ

ദേവമിട്ടിപ്പുറോട്.

71

കൂറിനും കുറവാട്ടുമില്ല, കടിക്കാ-
 ബിട്ടം കടുംബത്തിനി.
 ദേവദൈവജാലിയുമില്ല, നോ പറയാം
 ഹേ! നേതകേടിൽ ഭരം
 പാരിക്കുന്നതുമില്ല നല്ല മറുക-
 തേകാഞ്ഞെതല്ലൻ മരി-
 ചേറ്റാർ പ്രേതവുമൊട്ടുമാന്തവുമെറി-
 കണ്ടുകൊണ്ടുണരോ.

72

വളരെക്കാൾ സിന്ധുതെ വളരും മോദമോടിനി,
 കളവല്ല. വിടാമല്ലോ കളമന് മറുകത്തു ഞാൻ. 73

൪:

മന്നം വന്നോരു ചോട്ടത്തിനു മറുപടി ഞാ-
 നനയയ്ക്കാത്തമലം
 വിനീടെത്തിച്ച പദ്യം വിരവിനൊടിപ-
 ത്തൊന്നുമുനിദമോദം
 നന്നായ്ക്കുന്നിപ്പുകണ്ടൻ മറുപടിക്കണ്ടതാ
 നന്ന വല്ലാതമാന്തം
 വന്നിടാനുള്ള നന്നും പടിക്കൊട്ടു പറയാ-
 മല്ലാൽമങ്ങലേ! കേൾ.

74

വത്രം നന്നെന്നയാഞ്ഞുമല്ലതു മരം-
 വിസ്താരമെന്നോത്തു-
 ല്ലാത്താരികൾ വിനച്ച പദ്യമുളവാ-
 ക്കിറഞ്ഞുപല്ലയേ.

പത്മം താഴ്ന്നു മല്ലെനിക്കെഴുതുവാൻ

പത്രങ്ങൾ കിട്ടാഞ്ഞുത-

ല്ലൊത്തില്ലാ ഇതു മല്ലകാരണമു-

ച്ചീടാം ധരിച്ചീടണം

75

സമ്പൂർണ്ണമോദമൊടു പദ്യമേയോ ഭവാനാ-

യമ്പോടു തീഞ്ഞഴുതുവാൻ മടിയില്ല തെല്ലും

കമ്പത്തിൽവെച്ചു വകഭേദത്തെന്തൊചൊല്ലും

വമ്പുള്ള ലോകരതുകൊണ്ടു മടിച്ചിരുന്നു.

76

മത്സവേ! മൽഗിരംകേൾപ്പാനുൾസുഖം പാരമെങ്കിലോ

തപസ്വമീപമതിൽച്ചേക്കാം മത്സരിക്കുകയല്ല ഞാൻ, 77

കവികുലതിലകനാർ കൈവണങ്ങും ഭവാനോ-

ടിവനിഹ കിടയോമോ? പദ്യമൊന്നു തീപ്പാൻ

ശിവശിവ! നിരവിച്ചാലാവതില്ലെങ്കിലും ഞാൻ

തവ ഹിതമതുപോലേ തീർത്തിടാമാത്തമോദം. 78

മല്ലാക്ഷിമാരുടെ മനോമണിമണ്ഡപത്തി-

ലുല്ലാസമോടു വിലസും വിനയംബുധേ! ഞാൻ

വല്ലെങ്കിലും പുറരിനിക്കവിതയ്ക്കു പിന്നോ-

ട്ടല്ലെന്നൊച്ചു ചിലതിനു ചമച്ചിടുന്നു.

79

തട്ടിപ്പേരിന * * * നാത്തു മരവും

മട്ടോൽമൊഴിത്തയ്യലാം

കുട്ടിപ്പാവുമുത്സവത്തിനു പു-

ല്ലെട്ടുന്നു വന്നീലയോ?

കെട്ടിപ്പേരി നടന്നുഴന്നു വഴിവാ-

ടെല്ലാം കുഴിഞ്ഞോ? ഭവൽ...

പ്പിട്ടിൽപാരമിച്ചിച്ചു വന്നവഴിയേ
പോയോ പാഞ്ഞീടണം.

80

സമ്പ്രീത്യാ സപ്തമൃതാലയമതിൽ മരുവും
കുഞ്ഞനെങ്ങാണ്ടുപോയി-
സ്സമ്പാദിച്ചോരു നീപ്പോളകനിവിടെ നടപ
കുന്നതിന്നില്ലമാന്തം
വമ്പേറും കുട്ടമശ്ശേരിയിലമിതസുഖം
വാണിടുന്നോരു കുട്ടൻ
നമ്പൂരിക്കും വിടിച്ചു കളിയതു കളിയ-
ല്ലെടുന്നാൻ മുട്ടിപോലും.

81

പാരം തപൽഗുഹഭാരമായൊരു മഹാ-
ഭൂഖാജിയേക്കാളുമോ
പാരാതിങ്ങൊരു പത്തിരട്ടി പെന്താ
യിടും മഹാദീക്ഷയാം
പാരാവാരമതിൽ കിടന്നുപിടയും
മൽകായ്മൊന്നും ഭവാ-
നോരാഞ്ഞോ പറയുന്നു കേരളമതിൽ
കേളിപ്പെട്ടും സൽകവേ!

82

ഇപ്പോൾ ജോലികളൊന്നുമില്ല പറവാൻ
മൽപൂരിലെന്നാൽ ഭവാ-
നിപ്പാരികലണഞ്ഞു പത്തുദിവസം
പാത്തിട്ടുവാനാഗ്രഹം
ഉൾപ്പൂവിൽ പരമുണ്ടെന്നിങ്ങതു വിന-
ച്ചിപ്പട്ടമുണ്ടെത്തിയാ-

ചപ്പോളാശയതാരിലാശു കരുണം-

ലേശം പ്രകാശിക്കണം.

6

പ്രത്യേകമായെഴുതാവാനിവിധം വിശേഷ-

പ്പുത്താന്തമുണ്ടു വളരെപ്പുനരെങ്കിലും ഞാൻ

നിന്തുനും നിസ്സലമതേ! തവ ഭൃത്യനായ

കുഞ്ചാവുതാൻ ധൃതിനിടിച്ചതു കാരണത്താൽ. 6

നടുവരിൻ ധാരിപ്പാൻ പദ്യജാപങ്ങളേങ്ങോ-

ട്ടുടവിവരാദേശ്യനേൻ വെണ്ണെണിക്കൃഷ്ണാസരേന്ദ്രൻ

തടവുകുളിടയാതേ തത്ര വന്നെത്തിയെന്നാ-

ലുടനൊഴുതിവിടേണം ഹൃദ്യമാം പദ്യജാപം. 7

ഉഷ്ണീതലത്തിങ്കലതിവ ക്ഷീന്ത്യാ

വാഴം ഭവാനിഷ്ടവിതൽ ഭംഗം

വീഴ്ചക്കരംകൊണ്ടുവരുന്നതെല്ലാം

പോഴത്തമാണെന്നു നിനച്ചിടൊല്ലേ. 8

8

രാജശ്രീനടുവത്തിന്നുപ്രാജം ചാലക്കുടിക്കുമോ

ഉള്ള ഗുഡങ്ങൾ വെള്ളാരപ്പിള്ളിൽനിന്നു വരുന്നത് 8

9.

പഞ്ചാരപ്പെടിയോടു പാരമിയും

നാൽപ്പദ്യമിപ്പൊൾ ഭവാ-

നഞ്ചാരപ്പ കൊടുത്തയച്ചതിനപ-

ഞ്ഞാനും സഖേ! സാദരം

പ്രഞ്ചാരത്തല വന്നുവരമുടന

വാനിപ്പ വാനിപ്പ ഞാൻ

ഡെബ്ബെറൊത്തെയ്തിവോട മനമെഴുനേ-

ററയൊരു ചാടീടിനോൻ

88

കല്ല്യണും കൈവണങ്ങും കളലച്ചിതപദം

ചേൻ പദ്യങ്ങൾ മോദം

കൈക്കൊണ്ടിപ്പോളിൽ കവികടെ മറുട-

ശല്യതരം കല്യണ്യഭവേ!

ചൊല്ലൊണ്ടീടും ഭവാനാൽ മറുപടിയെഴുതി-

ചേക്കുവാൻ ത്രാണിയില്ല-

നിക്കണ്ടീടും നമുക്കെങ്കിലുമതിനു പഴി-

ഞ്ഞുസ്സരേ മത്സരമേന്താൻ.

89

ഭരതകലംകൈവെടിഞ്ഞതൊരം പെലകി കാതമതായിത്താൻ

ശ്ലോകമാസ്സത്തമാനങ്ങളാകവേ ഏഴത്തുന കേൾ.

90

ചൊൽക്കൊണ്ടീടുന്ന വശ്യതരപുരമതിൽനി-

ന്നാത്തമോദം ഭവാനും

തയ്ക്കാടുംകൂടി മേളിച്ചഴകിപ്പൊഴ പുറ-

പ്പെട്ട നേരത്തു നേരേ

ചിപ്പും മോദാൽ ചിരിച്ചിത്തരുണി ശബ്ദമാൽ-

റോക്കുകൊണ്ടിന്നു റിങ്ങേ-

ക്കുക്കും ഏത്താപമെത്താത്തതു പുരമഥനാൻ

തന്റെ പൂണ്ണപ്രഭാവം.

91

ഇതരം വേനം പൊതിഞ്ഞീടിന തലയുമരോ

ചീള ചേന്നോര കണ്ണും

പാരം വാനാനാദം കേളിച്ചിയുമൊളിയുളി-

ഞ്ഞൊടുമാറൊടു താനും

കുറോടയ്യൻ കൊടുത്തിടിന തുണിമുറിയും
കൊത്തലും കൊട്ടുകാലും
നേരംപോക്കല്ല ജാത്യം പലതുമിനിയുമു-
ണ്ടെങ്കിലും മക്കയല്ലേ?

92

ആണെന്നും ചിലരായതല്ല നിയതം
പെണ്ണെന്നുമെന്നിത്തരം
ഷോണീവാസികൾ വാസരം പ്രതി-
പുകഴീടും * * * അരെ
വാണീടും ശാന്തീശ്ശവെല്ലുകനായ്-
ക്കണ്ടെത്തിയാലക്ഷണം
കാണും ദുഗലടമക്കടക്കു വരികി-
ല്ലാതകമേതെങ്കിലും.

93

ഇക്കൊല്ലം മേടമാസേ നടുവടിവിടെ പ-
ന്നങ്ങു പോയെന്നതന്നേ
ദിക്കെല്ലാമൊന്നുപോലേ പുകഴതു പുകഴും
ചൊവ്വരെച്ചൊവ്വനേരേ
തെക്കേണ്? ഭാഗത്തൊലിക്കും പുഴയുടെ പുളിനം-
തന്നിലുണ്ടായ ഹോഷം
കേൾക്കിൽ ഭേദമെന്നതോന്നും സരസതരരസം
ജാതിയായോതിടാം ഞാൻ.

94

കുന്നിച്ചു മോദമൊടു കേളമ കൃഷ്ണനായ്ക്ക-
നെന്നങ്ങൊരുത്തനൊരു കൊങ്ങിണിയാണുപോലും
നന്ദിച്ചു ശിഷ്യകളുമൊത്തു മണപ്പാത്തു
വന്നങ്ങവൻ കരിമരുണ പൊടിച്ചുവരി.

95

മാർക്സോളമ്പർക്കോൻ തന്നൊടു സമത വെട്ടു

മാടഭൂമീമണാളൻ

ഗ്രൂപ്പൻപാക്കേണമെയോത്തമിതസമരോ

വിസ്തരിച്ചുനമിച്ച്

പൂക്കമ്പം ചക്രമുക്കേരിട്ടമുതരി വെടി-

കമ്പമിത്യാദി കൃഷ്ണൻ

നായ്ക്കൻ പാരാതെ കത്തിപ്പൂലകടെപതിയെ-

ഇല്ലി കൃഷ്ണൻ നടന്നാൻ

96

മുതലാളികലങ്ങളിൽ പ്രധാനൻ

മുതലേറുവൊര കൃഷ്ണനായ്ക്കനാറം

ഷിതിലോകമരോ കലക്കി പൊയ്-

ല്ലിതിലോപ്പായുന്നതെങ്ങേ ഞാൻ!

97

പൂശുവെന്നു നടിക്കും

പേശലമിഴിമാർ പരക്കെ ഹിരസിക്കും

* * വിശേഷമശേഷം

ക്ലേശവിഹീനം ധരിക്ക ബഹുതോഷം

98

താങ്ങേൻനേർമൊഴിമാർക്കു മെലമിമണിയാ-

മി * * നരകൈതൃകം

ചേർത്തിട്ടുനതിവെത്രയും സരസനാറം

സാഹിത്യസാരാംബുധേ!

പ്രിത്യാ കേളകവൃതമാസമതുനാറം

നന്നായ് ചിലത്തിട്ടവാ-

നാത്തൊ വന്നഥ ചേൻ മുത്തിയറിവാൻ

മേലാഞ്ഞൊ * * മിജൻ

99

ചൊട്ടൻ നല്ലൊരു പൊട്ടത്തൊട്ടികളിൽ

തട്ടുന്ന ഭാഷയ്ക്കു നൽ

കുട്ടിപ്പാവു വളച്ചുകെട്ടി വടിവോ-

ടേററു കാപ്പിച്ചരോ

ചട്ടറീടിന വിരചണമെടു-

ത്തിട്ടിക്കരം രണ്ടിലും

വിട്ടല്ലാ സ്ഥിതി കാണുകിൽ കരതല

കൊട്ടിച്ചിരിക്കും ഭവാൻ

100

സത്രം നന്നായ്ക്കഴിക്കുന്നതിനൊരു പുരുഷൻ

തൊന്നൊഴിഞ്ഞൊരുമില്ല-

നിന്നും ചിന്തിച്ചൊപ്പുപെട്ടമുടവോ

പന്തിയിൽ ചെന്നിവണ്ണം

വൃത്തം കയ്യിൽ കൊടുത്തിടരുതതു ശരിയാ-

വില്ല നിന്തേണമെന്നാ-

യത്സച്ചത്തിൽ പാഞ്ഞൊന്നവിചമരിവാ-

നാഡനാമന്തന്നേവൻ

101

പാദേശികൾ പാഞ്ഞെടുത്തു പാരം

പരിഹാസത്തിന്നു വട്ടമിട്ടനേരം

പരമസ്ഥനതാൽ പരുങ്ങി വേഗം

പരിതാപത്തൊടു ശേഖരൻ നടന്നാൻ

102

വഞ്ചിപ്പൊട്ടാനു മൂന്നും കയ്യകമൊടു ഭവാൻ

തീർത്തിന്നൊന്നു കാണാൻ

റെഞ്ചിൽ പെട്ടോരു മോരം പാവതിനെല്ലുത-

ല്ലൊട്ടുമെന്നിപ്പുഞ്ചഡോ!

കിഞ്ചിൽ പിട്ടെന്നിയേ കേളഴകൊടതെഴുതി-

ചേത്തയക്കേണമല്ലാ-

തെഞ്ചിറ്റിട്ടൊഴുതിക്കൊന്തളിനചി വന്തവാൻ

മാനസേ മാനശാലിൻ!

103

മൊന്താർശരാരിയുടെ ചാരുകൃപാവിവാസാൽ

സന്താപമില്ല പാവാനിവിടത്തിമ്പാക്കം

എന്തൊത്തരം ബാഹുസ്യം മന്ദാതാരിപ്പോരം

സന്തോഷമോടറിഞ്ഞു കരണാപയോധേ!

104

പ്രതിദിനമവിടത്തിൽ ജ്യേഷ്ഠനും കീർത്തിചിന്നി-

ച്ചിതരമൊരു ഭവാനും ശിഷ്യമെല്ലാരുമിപ്പോൾ

അതിസുഖമമരുന്നെന്നു കേട്ടാൽ വിശേഷി-

ച്ചിതിലധികമെനിക്കും സൗഖ്യമെന്തെന്നുവേണ്ടു?

105

ധരിക്കേണമുൾക്കാമ്പിലിക്കായ്മെല്ലാ-

മിരിക്കട്ടെ ചിന്തിക്കിലെന്തിനു സാരം

ഇരിക്കുന്നു വേറിട്ടു മോഹം വിശേഷി-

ച്ചരക്കാരതും ഞാൻ ഭവാനോടിദാനീം

106

മിന്നും പൊന്നണിമോതിരം തളവള-

ക്കുട്ടങ്ങളെല്ലാമണി-

ഞെന്നെന്നൊത്തൊരു ബാലരോടുമിടമേ-

ന്നിന്നങ്ങു നിൻനന്ദനൻ

നന്ദ്രാ നൽകളിയാടിയും മുദുഗിരം

കൊഞ്ചിച്ചിരിച്ചും വസി-

ക്കന്നോ ഭീനമകുന്നു? മുന്നമതു കേ-

ട്ടിട്ടിന്നി മറൊരാക്കയും

107

മയ്യേറ്റേ വൃത്തപദ്യം ചിലതിന് നടുവം
 ചിത്തതാരിൽ ധരിപ്പാൻ
 വെച്ചുമോദാലയസ്സുനിതു ശുചിമണി ഞാ-
 നൊന്നതെന്നം കഥിക്കാം
 വൊയ്യല്ലോരേണമോരാതിരമഴകൊടറോ
 വട്ടമെത്തിട്ടു നാല്പ-
 ത്തയ്യുണ്ടിൽ കക്കടത്തേലിടവമിരുപതാം
 വാൾമരം ഭാഗ്യരാശേ!

108

(ശോഭശ്ശരി കരാരൻ തമ്പാനവർകൾക്ക്)

പ്രഭോ! വിശേഷാൽ പുനരാറുനാട്ടിൽ-
 പ്രഭോ! മഹാസൽക്കവിമുഖമുത്തേ!
 ശുഭോദയം തേ സുഖമോടുകേളം-
 ശ്ര ഭോ! വരട്ടേ പുകൾ പൊങ്ങിടട്ടെ

109

വെട്ടീടും പ്രമദേന ഞാൻ കാപിതകൾ-
 കൊന്നിന്നമിപ്പോൾ പുറ-
 ള്പ്പെട്ടീടാത്ത നിമിത്തമൊന്നു പറയാം,
 മറെറാന്നമല്ലേ സഖേ!
 മുട്ടീടാതെ മുറയ്ക്കുമോ ബലി തുട-
 ണ്ടിട്ടുള്ള കൃത്യങ്ങളും-
 ിട്ടീടാൻ കൃതിക്കൊരിക്കലിടയി-
 ല്ലെന്നാവതെന്നോ കഥ!

110

സ്വതന്ത്രനേ ശ്രദ്ധം കഴിയില്ലെന്നല്ലാതെ സ-
ന്നതേ! ഭീനകാരൻ പുറംവെട്ടാത്തതൊക്കെ,
ഇതൊന്നും കൂടാതെ ഗുഹഭരണവും കൂടിയിവനു-
ണ്ടതൊന്നും പാഴാതെ വായുക്കുതേ മുളള വെറുതേ 111

—o—o—o—

(തി. ക. ഗ്രന്ഥിപ്പട്ടിത്താഴ് താമരകൾക്ക്.)

—o—o—o—

ചാവേ ചാരത്തു ചാരപ്പിതാതിനടവ
ശ്രീസമസ്തകു ചേരും
പോലേ നീ പൂരണം ചെറുതാൽ കൃതിയതിലാ-
ക്കോടിവിംഗേശർകൂടി
ബാലേ! മേലും സദസ്സിൽനിട്ടവതിൽ നടവ-
ത്തല്ലൊച്ചാതമാസ-
ത്താലേ കാണേണമെന്നോതിയതുചിതമാ-
യെന്നെയെന്നിനുകൂട്ടി? 112
തോഴും വാണി! തെരൊന്നിഹ കഥകളിൽ
പ്രൗഢവേഷങ്ങളൊത്താ-
സ്ഥാനം പാറിക്കളിക്കുന്നൊരു വികടമഹാ-
ഭീരുവാം ഭീരുപോലെ,
മാനം ചേരുന്ന മനോർ മണികളവഴെഴും
ദിക്കിലെന്തീയിളിഭ്യൻ
ഞാനും കൂടിട്ടുവേണോ? മതിമതി പരിഹാ-
സം സുഹൃദസാഞ്ചിതാസ്യേ! 113

—o—o—o—

(കട്ടക്കയത്തിൽ ചെറിയൊരു മാപ്പിള അവർകൾക്ക്)

കയമതിയാഞ്ഞൊരു കട്ട-
 കയമതിയാഞ്ഞൊരു കൂറൊടോതിയതു്
 ദയ തടവുണൊരു സുകൃതോ-
 ദയ! തടവെണ്ണേ കവീന്ദ്ര! കൈക്കൊണ്ടേൻ 114

വ്യാധിപ്രാപ്താംഗനായി, വസുമതിയിൽ വസി-
 പ്രാനൊരശ്രദ്ധനായി,
 ഹാ! ധൈര്യം പൂണ്ടുപോയി, ഹരിഹരി! ജനകൻ
 നാകലോകസ്ഥനായി,
 മാധുര്യം കെട്ടുപോയി മുദ്രിതം, ജനനി-
 ക്കും വിപത്തിന്നതായി,
 വൈധപ്യം വന്നുപോയി, വടിവിനൊടൊരല-
 കാരമാകാതെയായി 115

ലാളിത്യം കലരും ലസൽക്കവിതയാം
 കല്യാണിയെസ്സന്തതം
 ലാളിച്ചത്മഗുണങ്ങൾ, ശയ്യ, ബാഹുല-
 ലങ്കാരസംലാഭികൾ
 കാളം കൈതുകമോടണച്ചു പുകൾ വെ-
 ണിച്ചുള്ളൊരെന്നെപ്പോ-
 കാളം കൈശലമിന്നിയാക്കുവളെ ര-
 ക്ഷിപ്താനതിപ്താരിടേ 116

ഏവം നമുക്കു പുനരേറിയ ബന്ധുവായി
 മേവുന്ന നിങ്ങളെ മനസ്സിടവരുത്തേണാൽ,

ഈ വന്ദനീയകവിതാപരിരക്ഷയെന്നും
 ലാഘവവണ്ണമൊരു ചൊവ്വിനു ചെറുനോറും 117
 കവിവര! കരുതേണമിപ്പൊളോമൽ-
 കവിതയതിനിമിദ ദീക്ഷയാണെന്നിക്കും
 ഇവിടെയൊരു വിശേഷമില്ല വേരി-
 ട്ടവികലകീർത്തി പുകൾന്നു പുണ്യരാശേ! 118

— 0 —

(മുരിഞ്ഞൂർ ശങ്കരൻപോറ്റി അവകൾക്കു്)

മുരിഞ്ഞൂർ ശങ്കരൻപോറ്റി മുരിഞ്ഞൂർ രാത്തമുത്താട്ടം
 അറിഞ്ഞീടുന്നതിന്നൊന്നു പറഞ്ഞീടുന്നു ഞാനാമോ 119

ഉൾപ്പെട്ടീടുമൊരുനന്മപ്രദമോ-
 ടോമൽസുധാസാരമോ-
 മല്ലൊരിങ്ങൊന്നു വീണിടംവടി ഭവാൻ
 നിർമ്മിച്ച വിശ്വഞ്ചലം
 കെല്ലൊരിടമെറിയയച്ചൊരുകേ-
 റീടം കളിപ്പസ്തകം
 കണ്ണുറീ കവിവോട്ടു ഞാനതിനക-
 ത്തുള്ളൊരു കത്തു സഖേ! 120

കോട്ടം വിട്ടൊരു കോട്ടയംകഥകൾ നാ-
 ലാച്ചാരെ വെച്ചിപ്പോ-
 ശ്രേഷ്ഠൻതന്നുടെ നാലു തമ്പിയുടെ മൃ-
 നൊന്നാക്കുരീറ്റക്കൊരുകു

അട്ടപ്പാട്ടിനയാണു മുമ്പിവകളോ-
 ടം തന്നെ താറിയുടെ
 കൂട്ടിപ്പേർത്ത കുമ്പേലവൃത്തകൃതിയ-
 ണ്ണൊട്ടുക്കുമൊട്ടൊക്കുമേ

121

(പാറൂർ കെ. പത്മനാഭപിള്ള അവർകൾക്ക്)

അവിലമെന്റേ പാറൂർ
 മേവം കേ. പത്മനാഭപിള്ളയൊടു
 ഈ വെണ്ണണി ഞാണോതാൻ
 ഭാവിച്ചുനേൻ പതുക്കെയൊരു കാര്യം

122

ഭാഷയൊ ഭഗവതിക്കുഴം നടന്നരംഗ-
 മായ നടുവടപിള്ളൻ
 ഭാഷയോടെതിരിടുന്നു ചെന്നു പിടിയായ്ക്കി-
 ടിങ്ങു പിടിയായ്ക്കുമേ
 ഈശ്വരില്ല വരുമിനി'യെന്നു ബതതാകൾ
 തന്റെ കൃതി കണ്ടു സ-
 നേരമല്ല ധൂമികപട്ടതും വൃന്ദനമാണു
 മൊത്വൊതു ചൊവ്വിൽ ഞാൻ

123

തത്വം താങ്കൾക്കിടയിൽ കൃതി-
 ഉന്നോടു മേതോര-
 പ്പത്രം തന്നിലണയ്ക്കയാൽ പരിഭവി-
 ജ്ഞില്ല, പക്ഷേ ഭവാനു

ഇതഥം തട്ടിവിടാത്തു മേലിലവതാ-

ഉക്കൈ മനസ്സു കേൾ

വൃത്താന്തം ഗുരുനാഥനാണു നട്ടവ-

ശ്രീഭൂസുരൻ ഭാസുരൻ

124

ഇന്നാളല്ലോ പിരിഞ്ഞിട്ടതു മുതലുളവാ-

യോരു വൃത്താന്തമെല്ലാ-

മിന്നാളല്ലോതുവാൻ ഞാനഴുകുകകതാ-

രികപുറപ്പെട്ടമൃഗം

എന്നാലും ലൗകികത്തിന്നിഹ ചിലതെഴുതീ-

ടന്നു കാരം പെരുത്തു-

ണ്ടെന്നാലും ഹാസ്യമാക്കാതിതു തവ മതിമ-

ച്ചികൽ വെച്ചിടവേണം

125

എന്നേനിയിൽച്ചൊരി ചിരങ്ങിവ പാരമുണ്ടു

ചെമ്മേ നിനസ്സിലതു സാരമതാകയില്ല

അമ്മയ്ക്കു വന്നു പിടിപെട്ട ഗദം ശമിക്കാ-

ഞ്ഞുന്മേലിപ്പു പുറാരൊന്നിനുമിന്നെനിക്കും

126

കിണ്ണത്തിൻവക്കിൽ വെച്ചിടുന്ന കടുകുമണി-

ക്കൊക്കുമെന്നോതിടാമ-

ഭൂണ്ണത്തിൻ വത്തമാനം വിവരമൊഴെഴുതീ-

ടുന്നതിന്നെങ്ങനേ ഞാൻ

ഉണ്ണിത്തികൾക്കുലാവൻ മൃഗന്മടെ മകളാം

കോടിവിംഗാലയക്ഷാ-

ഖണ്ഡത്തിൽ ചേർന്ന ദേവിക്കുവിലവുമരിയാം

വന്നുകൂടുന്നതെല്ലാം

127

പൂത്തിക്കൊക്കുന്ന ഭാഷാപദമുടനീടചേ
 ന്നുള്ള പദ്യങ്ങളുള്ളം
 മദ്ദിക്കാതേ ചമപ്പാനയി തവ കിടയാ-
 മച്ചതൻ മെച്ചമോടെ
 അട്ടിക്കിൽത്തന്നെ രാവു ചകലമിടവിടാ-
 തുത്സുഖം തപസ്വമീവേ
 വത്തിക്കുന്നോ വദിച്ചിടുക വിനയഗുണാം-
 ഭോധിസംഭൂതവന്ദ്രൻ.

128

വയ്യല്ലോളോതുവാണെങ്കിലുമഹമുരചെ-
 യ്ക്കു ലോകക്കു മോദം
 പെയ്യിപ്പിക്കുന്ന താലപ്പൊലിയതിനവിട-
 ന്നനിലങ്ങാടിതോറും
 നെയ്യപ്പം ചുട്ടതോറും വിലപിശകിയുടൻ
 വാങ്ങുവാൻ ചാടിവന്നോ-
 രയ്യപ്പൻനായരിപ്പോൾ കവിതയൊടവിടെ-
 പ്പാത്തിടുന്നോ നടന്നോ.

129

പട്ടന്മാരുടെ മൂത്രമെഴുഷയതി-
 ന്നാവശ്യമെന്നോതുകിൽ
 തിട്ടം തുള്ളിയതിന്നുകൂട്ടമവര-
 ഞോരായിരം പൊൻപണം
 കഷ്ടം രാസമതിൻപ്രകാരമവിട-
 ന്നിങ്ങോട്ടു പോരാൻ പ്രിയം
 ചുട്ടിടുന്നതുകൊണ്ടു മോഹമതിനാ-
 യിട്ടില്ല വിട്ടല്ല മേ.

130

മറുകരയതിലെങ്ങും പോയിടാതെങ്ങു തന്റേറ
 മരിമുഗമിഴിയാളാം കാന്തയിൽ പ്രേമമോടെ
 മരുവുമൊരു ഭവാനിപ്പത്രികയ്ക്കൊത്തപോലെ
 മറുവടിയെഴുതേണം താമസിക്കാതെതന്നെ. 131

ഞാനങ്ങൊട്ടെഴുതാതെ ഞാനെഴുതുകി-
 ല്ലെന്നൊന്നു പണ്ടേ ഭവാൻ
 മാനംവിട്ടു തികച്ചൊച്ചതു നിൻ-
 ചിപ്പോൾ മുളിപ്പെന്നിയേ
 മാനേലുംമിഴിമാർക്കു മാർസമനാം
 മാമ്പാറ ബോധിക്കുവാൻ
 മാനിച്ചിട്ടെഴുതുന്നു വൃത്തമഖിലം
 പദ്യങ്ങളായദ്യന്താൻ. 132
 സീമാതീതഗുണം കലൻ കവികൾ

ക്കല്ലാമലങ്കാരമാം
 ഹേമപ്പമണിമാലയായൊരു ഭവാൻ
 ഭംഗ്രാധരിച്ചിടണം
 കാമരാതികമാരി തന്നുടെ മഹാ-
 താലപ്പൊലിപ്രാഭം
 കാഞ്ചനക്ഷിതിമണ്ഡലത്തിലാഹമാ-
 റാന്നിച്ചിതന്നോരുനാൾ. 133

വിശ്വാവാസിജനങ്ങളിൽ പലരുമു-
 ണ്ടെൻ ബന്ധുവെന്നാകിലും
 വിശ്വാവാസിതവാരാദി മൃഗമാ-
 ളുറ്റാഞ്ഞാരതൊത്തൊരു ഞാൻ.

വിശ്വാസത്തിനുപാത്രമാം തവ സമം

വാണോരു സൗഖ്യം സഖേ

വിശ്വാസത്തിലകപ്പെട്ടുചൊഴുതമ-

നോക്കും മറക്കാതരോ.

134

ഷീരത്തിൽ സിത ചേർത്തപോലെ മധുരി-

ച്ചീട്ടുന്ന പദ്യങ്ങളെ-

ചുരുതപ്പെത്താതെതിർന്നിടം കവികളിൽ,

കോന്നോരതാകം ഭവാനു

ഏതത്തോഷമൊടു രണ്ടുദിവസം

പാർത്തിടവാൻ വേഗമി-

പ്പാരിത്തന്നെ വരേണമൊയതിനാമ-

ന്തിക്കൊല്ല തെല്ലം സഖേ.

135

ആദായത്തിൽ മരം മറിക്കുമതുപോ-

ലെന്നേ മഹാദുഃഖമാ-

മാദായത്തിൽ മറിച്ചു ദൈവമധുനാ-

വല്ലാതവല്ലെങ്കിലും

താനായിട്ടൊരുമിച്ചു വാസമിനിമേൽ

മേലെന്നു കഷ്ടപ്പെട്ട-

ത്താനായിത്തുനിയുന്ന കഞ്ചജനവേ-

ഷിച്ചാൽ കടാക്ഷിക്കുമോ.

136

ധാത്രിഭാഗം ജലത്തേൽ പെരുമയൊടു ഹരി-

ബ്രാക്ഷണെന്നങ്ങൊരുത്തൻ

താഴ്ന്നിപ്പണ്ടെന്നമൂലം പുനരുടനവനെ-

ക്കൊല്ലവാൻ മല്ലവൈരി

പോരൂവോഴും ധരിച്ചുകൊൾകഥകളിയാ-
 ജ്ജിത്തു ഞാൻ പെത്തിടാനീം
 പാത്തിട്ടന്നേൻ ഭവാനിഷ്ടമയവിടെ നട-
 പ്പാക്കണം സൽഗുണാഭ്യേ.

137

സാരംഗചാരമിഴിമാർകലമെഴുലിമാക്കു
 സാരംഗകേതനാസമാ! ഭവാനിതിന്റെ
 സാരങ്ങളൊക്കെയുമെടുത്തു നവപ്രസൂന-
 സാരങ്ങൾ ഭൂംഗത്തി വീണ്ടിട്ടുമെന്നോലൊലേ.

ഭവിക്കല്ലേ വൈരം തവ ഏദി മഹാവേഷ്ട മലിനീ-
 ഭവിക്കല്ലേ വല്ലാതയി മയി മരീഭേവമഹിമൻ
 കവിക്കല്ലേ കാലം മറുവടിയയസ്സുന്നതിൻ സൽ-
 കവിക്കല്ലേ! തെല്ലും സകലഗുണസമ്പൂർണ്ണജലധ!

മാമ്പാദിജ! ഹീരധീരകവികൾ-

കുറുത്താരിലൊത്തും മദ-

കുറുമ്പറക്കുളയും മഹാകവികലാ-

ലങ്കാരതകളുതേ!

ഞാൻ പൊറീടിന പദ്യമദ്യ പുനരൊ-

ട്ടങ്ങോട്ടയക്കുന്നതും-

ക്കാമ്പേററം തെളിവോടു കണ്ടു ഭവൻ

ചിക്കുന്നു കൈക്കൊള്ളണം.

140

ചൊൽക്കൊള്ളും കവിരാജരാജിതമണേ!

ചന്തങ്ങൾ ചിത്തം വെറും

ബുക്കും മുന്നമെഴുത്തുമങ്ങയി ഭവാ.

നൊത്തിച്ചതത്യാദരാൽ

മൽക്കൈകൊണ്ടഥ വാങ്ങി ഞാനുടനൊഴ-

ത്തയ്പ്പോട്ട വായിച്ചു ക-

ണ്ടക്കാലത്തുളവായ മോദജലധൗ

മങ്ങാതെ മുങ്ങിടിനേൻ.

141

മുന്നം ഭവാനവിടെനിന്നു കൊടുത്തയച്ചു,

സന്നം കലൻ കുറി കണ്ടുടനത്തരം ഞാൻ

ഒന്നും തവിച്ചെഴുതിയില്ലതിനാൽ സുഖക്കേ-

ടിയെന്നൊന്നോടേതുമരുതെ വെറുതേ ഗുണാഞ്ജേ! 142

അഴിമതിയിനിമേലാലിവിധം വന്നുപോകി-

ല്ലഴകിനൊടറിയേണം സാധുവായ് സദരം തേ

കഴലിണപണിയുന്നേൻ കൈതവം കൈവെടിഞ്ഞി

ല്ലിഴയതിനധുനാ ഞാൻ മാറ്റിനത്മിച്ചിടുന്നു. 143

ഭജിതസുജനപാലൻ തമ്പുരാന്തന്റെ പള്ളി-

ബിജ്ജനമതൊരുനാളും താഴുകൂടാതെതന്നെ

ദവിജരഥകൃപകൊണ്ടിന്നൊക്കയും നല്ലവണ്ണം

ദവിജഗണമണിമെല്ലേ! നിവൃത്തിപ്പെന്നു കേട്ടു. 144

അന്നുണ്ടായ വിശേഷലോചനമറിയാ-

നൊന്നുള്ളിലത്യാഗ്രഹം

വന്നിന്നല്ലയരുനു നന്ദിയൊടതും

മന്ദിച്ചിടാതേ ഭവാൻ

നന്നേസ്തേഹിതനാമെനിക്കറിവോ-

നാദ്യെവ പദ്യങ്ങളാ-

യൊന്നിച്ചിങ്ങഴതേണമുനതമുണം

തേടും ദിജോത്തംസമേ.

145

ധന്യശ്രീ കലരും മഹാകവികലം

മാനിച്ചു മുട്ടും ഭവാൻ

മുനം കേളിമ വന്നനാളിലുളവാം

സിപ്പോളാലേതരം

അനാദിതൊട്ടിവിടത്തിലായതു മുറ-

കോരം നടക്കുന്നതു-

ണ്ടിനുംകൂടിയമാന്തമില്ല ലവലേ-

ശംപോലുമസ്തൽസഖേ!

146

തത്ര നിന്നഥ കൊടുത്തയച്ചു ചതുപ്പസ്ത-

കത്തിലൊരു വസ്തു ഞാ-

തിത്രനാളുമെഴുതിത്തുടങ്ങിയതു മാത്ര-

മല്ല പരമാത്മമാം

ചിത്രമാകിയൊരു ചിത്രശൃത്തിനടുത്ത

കോപ്പുകളുമത്രയി-

ല്ലത്രയല്ല മഹിയിത്തിരികുമിഹ സാസ്തി

വിസ്മയമുണരുംബുധേ!

147

കളളംവഹാ മഹിയുമിന്നഥ ചിത്രശൃത്തി-

ന്നുള്ളൊരുകോപ്പുകളതും കനിവോടിയെല്ലാം

ഉള്ളതെളിഞ്ഞവിടനിന്ന കൊടുത്തയച്ചാൽ

കൊള്ളാമതും തിരുമാസ്തരിയിച്ചിടേണം.

148

കുട്ടമല്ലോരിവാണിടം കുട്ടനാമവനീസുരൻ

ശിഷ്യംവൃത്താധാരമൊക്കെയും സ്തവ്യമാത് പായംസഖേ 149

ഇക്കുറുതമ്പുരാൻ തന്റെ
 തൃക്കുയിലുടനോകവാൻ.
 ചൊൽക്കൊള്ളുമെഴുമാവിനാ-
 യിക്കാലമെഴുതുന്നത്.

150

ഒരു വാവാച്ചിയുടെവരും.

കേട്ടീടേണം വിശേഷം വിചലതമതേ!
 വിസ്മയം, വിസ്മയം! ഞാൻ
 കേട്ടിട്ടില്ല പ്രകാരം ഭൂവി പുകൾപുകഴും
 പൂണ്ണവേദാലയത്തിൽ
 വാട്ടംകൈവിട്ടുവാക്കും കതുകമൊടയുനാ-
 വാഹനത്തിൽ കരേറി
 കൂട്ടക്കാരൊത്തു വാവാച്ചിയിലൊരു വിരുതൻ
 വന്നുപോലെന്തേ കേട്ടു.

151

എങ്ങുനാണുവരുന്നതെങ്ങിനെയിവൻ
 പോകുന്നുവെന്നും തിരി-
 ച്ചിങ്ങാടം കഥ രൂപമില്ലാത്തദിനം
 കാണായി കാലത്തുവേദം
 ഭംഗിക്കാൻപറയുന്ന നന്മൊഴികളെ-
 ന്നോക്കേണ്ട ഗോസ്സായിത-
 ന്നംഗങ്ങൾക്കു വിശേഷമുണ്ടു പറയാ-
 മങ്ങുന്നറിഞ്ഞീടണം.

152

ചിരിക്കാറൊല്ലാക്കും പലവകയുമുണ്ടെങ്കിലുമിതൊ-
 ന്നിരിക്കട്ടേയെന്നോത്തവൗയവനൗയവേത്തതെവെന്നോ?

അരക്കോലാക്കംകണ്ടിമുതൽമുടിപ്പെട്ടവരയും
ശരിക്കിട്ടികഷ്ടിച്ചവയവമവണ്ണാക്കയൊരുപോൽ. 153

ചട്ടാരിടം കഴറിണൽമതല്ലകൾ
മുട്ടിനമേപ്പൊരൊല്ലവനില്ലതല്ല
തട്ടിപ്പുണാൻപാകയല്ലവനെക്കടന്നു
സ്രഷ്ടിച്ചവന്റെ കാവോ മാവോ വാ ജാനേ. 154

കള്ളമല്ലവനും കൈകാൽ വള്ളിപോലെ പിരിച്ചിടാം
ഉള്ളജാത്രയ്ക്കോതാനിന്നുള്ളവെഴുതല്ലെടോ. 155

ഗാത്രം കഷ്ടിച്ചരക്കോലുടയവനടന്നേ
ലക്ഷ്യമെന്നേ കിടക്കും
നേത്രംപാരംമിഴിക്കും ബാഹുരൂപിണി വിടി-
മേറ്റാറിരിക്കും വിറയ്ക്കും
മാത്രക്കോൽകൊണ്ടുതട്ടുന്നളവവനിതലേ
വീണരുടെമ്പിന്നോട-
മാത്രയ്ക്കുങ്ങോറിരിക്കും റൊടിയ കവടമാം
ശ്ലേപിപ്പാവപോലെ. 156

ആവശ്യമെന്നിയെ ചമച്ചിഹ വിട്ട മുണ്ടൻ
വാവാച്ചിതന്നടയ വേഷവിശേഷമെല്ലാം
ഭാവം തെളിഞ്ഞയി ഭവാൻ വഴിപോലെ കേൾക്ക
ഭാവിച്ചിടുന്നു പറവാൻ പരിപൂർണ്ണമോദം. 157

കുടിലാശയനാമവന്റെ കയ്യിൽ
കുടിലും മെണ്ണയും വളഞ്ഞ മണ്ഡം
തൂടലും തുടിയും വിധങ്ങളിനി-
കുടലാസ്സിൽക്കഴിയാ കഥിക്കിവിപ്പോൾ 158

ചെമ്പനാകിയ ജടാകദംബവുമിടം ക-

രേണിലൊരു കംബുവും

വമ്പെഴുന്ന യമതാടയും വചനാധാടി-

യും വലിയ താടിയും

ചെമ്പരത്തിമലരൊത്ത നേത്രവുമഗണ്യ-

നൊക്കുമൊരുഗാത്രവും

സമ്പ്രദായമതുരച്ചിടുന്നതിനാനന്തരം

മിഴിമിഴിച്ചിടും.

159

മേലാകുമിപ്പതിനു ചാരമരോ കഴച്ചു

മേലാകവേ വടിവിനോടവനും ധരിച്ചു

മലാകലാപവുമണിഞ്ഞു മുദാ വസിച്ചു

മാലോകരിൽ ചിലരു മാമുറിയെന്നൊച്ച

160

അഞ്ചാറു നാഴികയിടത്തൊരു നൂറുവട്ടം

കുഞ്ചാവവന്നു വഴിപോലെ വലിച്ചിടേണം

അഞ്ചാതെ പിന്നെയുമുച്ചിശ്ചരണെന്നു ലോകർ

പഞ്ചായമാം വിധി വിധിച്ചതന്വ ചിത്രം! 161

ഞാനില്ലപോലെ പറയും ശിരമല്ല കൂട്ടിൽ

തേനീച്ചവന്നു വിരവില്ലാതിയെന്നുപോലെ

മാനിച്ചു മാനുഷരണെത്തു തടിയപാദം

ധ്യാനിച്ചു മാറു പണിവിട്ടു പണിഞ്ഞിടുന്നു 162

കിഴമേൽ നിരവകാശതെ കിഴജാതികളും ഭൂമാൽ

തൊഴുതിടുന്നമോ മാറു തൊഴിലില്ലാഞ്ഞു മൽസരവേ! 163

ദണ്ണങ്ങൾ വന്നു പിടിപെട്ടവരും വിശേഷാൽ

ചെണ്ണങ്ങളും പലവിധം പരദേശിമാരും

തിണ്ണം നീഞ്ഞതു പറഞ്ഞറിവിപ്പതിന്നു
ദണ്ണം പരം പ്രിയസഖേ! പായേണമോ ഞാൻ? 164

തെക്കും വടക്കുമതുമല്ല കിഴക്കുമോരോ
ദിക്കിൽ കിടന്നു കഴിയുന്നവർ തത്ര ചെന്നു
തിക്കിത്തീരാക്കി വഴിവാടിനു ചക്രമിട്ടു
ചിക്കുന്നവന്റെ പദതാർ പണിയുന്നുപോലും 165

കലശഭവനവൻപോലെ.നു ലോകം പുകൾത്തൂം
കലശലതിവിടത്തിൽ പാരമുണ്ടെങ്കിലും കേൾ
കലിതരസമധർമ്മം പാത്തലേ പൂത്തിയാക്കാൻ
കലിയുടെ മകനാണീവന്നതെന്നെന്റെ പക്ഷം 166

എല്ലൊക്കെയില്ല കഴലിന്നതിനാൽ നടപ്പാൻ
തെല്ലുക്കു പോരതുനിമിത്തമശേഷദിക്കും
പല്ലുക്കു കേറി നടകൊണ്ടുവരുന്നു പാരി-
ലില്ലിക്കണക്കിൽവലുതായോരുവത്തകൻപോൽ 167

തട്ടിപ്പടച്ചൊരു മകത്തടിയന്റെ മട്ടിൽ
കെട്ടിച്ചമച്ചവനുടേ വരവിൻ വിശേഷം
സൃഷ്ടിച്ചു പട്ടുവടിവാക്കുക ദണ്ണമോരം
ചെട്ടിച്ചിമാക്കൊരു മരോത്സവമായ് ഭവിച്ചു 168

കഷ്ടക്കാർ കാഞ്ചതിനായ്ക്കലിതരസമണ-
ത്തു പണിത്തതു പദാന്തം
കച്ചോടക്കാരുമപ്പോളവനു പണമെടു-
ത്തു കൊടുത്തു നിതാന്തം
ഉച്ചത്തിൽ തീരുമോരോ വെടിയിലടി പൊഴു-
ങ്ങി മുഴങ്ങി ദൂരന്തം

മേച്ചും ചേന്നോരു മേളം തിരുതൃതി കല്പ-

കീ കല്പകീ ദിഗന്താ

169

പാരിച്ച വിസ്തൃതമത്തങ്ങനെ കേട്ടു കേട്ടു

ചേരുന്ന ലോകരവിടേക്കുവാരുമേരം

പാരം മുദാ പലരുമിങ്ങനെ ചൊല്ലിടുന്നു

പാരാതതിന്നുഴകിലങ്ങു മറിഞ്ഞിടേണം

170

പ ല വ ക .

(മലയാള മനോരമാപത്രാധിപരവർകൾക്കു്.)

ക ര വ താ ി ക .

വാവിൽച്ചേന്നു മുഗാങ്കനോ വന്നുഭ-

ത്താവോ തന്നിച്ചുശ്ചിനി

ദേവന്മാരിലൊരുത്തനോ രതിപരൻ-

താനോ രമാനാഥനോ

ലാവണ്യം കരുലം ഭവാൻ നളിനജ-

നാവോ നളകുമാരനോ

ദേവധീശ്വരനോ വദിക്കു മഹിത-

ശ്രീസാംബാനോ സാംബാനോ?

171

മലയാളമൊഴിക്കുരച്ചിടുന്നേൻ

വിലയാളുന്ന മൊഴിക്കു തൊടുതെല്ലും

അലയാതെ തുണയ്ക്കു കൊമ്പനാന-

ത്തലയാളുളളൊരു കൊച്ചുതമ്പുരാനേ!

172

കുഴപ്പം നാലുമുഖങ്ങളെ താലി
കുഴപ്പത്തിൽ വെച്ചിടുന്ന തമ്പുരാട്ടി!
കുഴപ്പം കൂപ്പാമുഖങ്ങളെൻറെ ചൊല്ലി-
നൊഴിക്കുമെന്നല്ല പഴക്കവും നീ 173

വെറുപ്പുകൂടാതെ വെടിപ്പിലെൻറെ
ചെറുപ്പമാം നാൾ മണലിട്ട ചികി
വെറുപ്പുമായിട്ടെഴുതിച്ചൊരാൾ-
നിവിട്ടുതന്നെച്ചൊല്ലിപ്പോന്നു 174

പരിചയപ്പെടുകൾപാരിൽ തിരിവിടുന്നൊരാൾ
വിരട്ട വിരവിനോടെൻ വാമൊഴിക്കാരോൻ
നിരക്കയിലിട്ടുകയറുന്നതിട്ടു നോന്നു
സ്തരികവരിക?യെന്നൊന്നോതുവാൻകൈതൊഴുന്നോൻ 175

മലയാളമനോരമാഖ്യായം
ലലനാവൈഭവവാർത്ത കേട്ടതന്നെ
അലിയുന്ന മനസ്സ് താങ്കളാ സ്രീ-
തിലകത്തെത്തരമോ തടസ്സമെന്തേ? 176

(മലയാളമനോരമസ്തംഭം)

പ്രായേണ പ്രമദാജ്ഞം പ്രദിമം-
നന്ദോത്തരൻ യൗവനം-
പ്രായത്തേ പെരു, നീയുതല്ലൊരുവയ-
സ്സാകുന്നതിൻ മുമ്പേ

മായം വിട്ടവശേഷമെന്നിരു ചെറു-

പ്പെട്ടതങ്ങളുപ്പെറുകാ-

ന്നായല്ലോ, ദ്രുമമാണു നീയുതൊരുടി

പ്രസ്തീ ധരിത്രീതലേ

177

ഭക്തന്മാർ ഭവനങ്ങൾ തോറു മഴകിൽ

ചേന്നുള്ളിരിപ്പും യശോ-

ദൃശ്യംഭോധിയതിൽ കിടപ്പുമതിചാ-

പലുതപവും നിത്യവും

മുശകുജാവിബുധാശ്രിതപവുമിവ-

ററാൽ താൻ രമാദേവിയോ-

ടൊത്തിടും ദ്രുമമാണു നീയുതൊരുടി-

പ്രസ്തീ ധരിത്രീതലേ

178

ലോകം കൊണ്ടു കുതുഹലത്തൊടയി! നിൻ

ഭാഗ്യം വിളങ്ങും സദാ

ലോകംകൊണ്ടു മയങ്ങുമാറിനിയുമീ

വണ്ണം സുവണ്ണാഞ്ചിത!

ശ്ലോകംകൊണ്ടുമോരോമനോക്തിമധുകൊ

ണ്ടും നീ ചിരം മംഗള-

ശ്ലോകംകൊണ്ടു മനോരമേ! ബത!ജയി-

ച്ചാലും ജഗന്നുണ്ഡലേ

179

(കൊട്ടാരത്തിൽ ശങ്കുണ്ണി അവർകളെക്കുറിച്ച്)

മുട്ടിടാതേ മുറയ്ക്കാകൃതിതകൃതി കല്പ-

ക്കുന്ന കൊട്ടാരപ്പരിൽ

പ്പെട്ടിടനോരു ശങ്കുണ്ണിയിലുദിതമഹാ
 ഹൃദ്യസൽപദ്യസത്തം
 മുട്ടിടാതേ മഹേന്ദ്രാദികൾ കടലുകട-
 ണ്തന്നെടുത്തിപ്പൊഴും സാ-
 പ്പട്ടിടം വസ്ത്രവും കൂടകിലൊരു ഗുണമി-
 നേതിന്നെന്നോതിടേണ്ട?

180

ഇത്രൊലോകൃത്തിലിന്നുള്ളൊരു കവികളിൽ വെ-
 ചിത്ര മന്ദായതെന്തീ
 വിദ്യാനെന്നോത്തുകൊണ്ടിട്ടിവരെയുമുഴ-
 ന്നിന്നു ഞാനൊന്നൊച്ചു
 നിത്യം ഗൌരീകടാക്ഷം തരമൊടു തടവു-
 ന്നങ്ങതാണെന്നെൻ കൊട്ടാ-
 മത്തിൽ ശങ്കുണ്ണിതാനിക്ഷവാമഹിമകൈ-
 കൊള്ളുവാറുള്ള മുഖം

181

(ഭാഷാപോയിണം)

(പ്രസിദ്ധ കോട്ടയത്തു കൂടിയ രണ്ടാം ദിവസത്തെ
 യോഗത്തിൽ ചൊല്ലിയത്)

സുരചിരതരഭാഷാപോയിണീശ്രീസദസ്സിൽ
 സരസതരമിണങ്ങും പണ്ഡിതന്മാർ മഹാനാർ
 അറിവതിനറിവേറും രാജരാജക്ഷിതിശൻ
 തിരുവടിയുടെ വാണീനന്തനും പൂത്തിയായി

182

ധന്യശ്രേഷ്ഠകിരീടകോടിയിൽ വിള-
 ണ്ടിടം മഹാനാകമാ-
 പ്പന്നശ്ശേരിയിൽ നമ്പിതന്റെ സരസ-
 ചൊല്ലിനു കില്ലെന്നിയേ
 നന്ദാ നാടു ജയിച്ചവെന്നരികയാൽ
 വന്നെന്നെയും വെന്നുപോ-
 മെന്നോത്താ ഗുരുചിത്തവും കിടകിട്ട-
 ത്തിടന്നു വാടുന്നുപോൽ

183

(മൂന്നാം ദിവസത്തെ യോഗത്തിൽ ചൊല്ലിയതു്)
 ഇന്ദിരാണുപോയിണീശ്രീസഭ ശുഭമധികം
 തിങ്ങിവിടങ്ങിത്തുളുമ്പി-
 ടിബ്ഭാഷ്ണിനിമേലാക്കുവുമാകൊടമോ
 നില്ക്കുവാൻ നില്ക്കുകും
 സൽഭാഗ്യം ചേന്നിരിയ്ക്കും സരസതരസ-
 സ്വകാര്യസാഹചര്യം
 ഭുൽഭാസിപ്പിച്ചിടത്തേ കവലയകൾ
 സ്നേഹദൻ രാമചന്ദ്രൻ

184

(മലയാള മനോരമ ജൂലൈ .)

ഒരു പ്രാർത്ഥന

ഭദ്രത്തിൽ ചൊല്ലിയിരിക്കുന്നതിൽ വഴക്കില്ലാത്തതും
 മുഴുത്തീടും കമ്പത്തൊഴുതിവ കുമിളും കവിഷ്ടയുടെ

കഴുത്തുജീവണം ശിവശിവാ! തുളച്ചോരുമുനയു -
 ജെഴുത്താണിതുവൃത്താരമൊരു തുരുമ്പേരിവരണേ! 185

(കോടശ്ശേരി കുഞ്ഞൻ തമ്പ്രാൻ അവാർകൾക്കു്)

ഗുണഭോധവഞ്ചകം

തമ്മിൽ ചീത്തവാരണകിലേണ്ടിവരുമെ -

ന്നൊന്നല്ല, രണ്ടൊരുത -

ബുന്മാദത്തോടു യുകരി വെട്ടിടരുതു -

ത്തെന്നാകിൽ, മൂന്നൊരുതു്

നമ്മൾക്കുള്ളൊരു ജ്യോതികൾക്കിടവരാ,

നാലൊരുതങ്ങുകിൽ

ചെമ്മേത്തോലിയിട്ടും, ജ്വലിക്കുമിഹൊ ഞാ -

നഞ്ചൊരുതഞ്ചൊരുതോ

186

ആരുണ്ടാക്കിയതൊന്നോശോചരിയാ -

തി ഞാനൊരുത്തോലിതെ -

ന്നാരംഭോകരിയതും സമഷ്ടിയെ ഹസി -

ച്ചപ്പേൾ പത്രക്കെണ്ണമോൻ.

പാരഷ്വത്തോടുമെന്റെ ഹൃദയം തല ചൊ -

ക്കിക്കൊണ്ടു വന്നൊപ്പാച്ചു

ണാരണെന്താർവരെയെന്തൊരു ചൊരുതാം,

വേണെങ്കിൽ, വേണോ? സഖേ!

187

പാരംഭംഗി ഭാഗ്യകൃതിക്കു ചതിവാ

ണെന്നൊ ഞൊഴുതോ വതെ -

ന്തോരുമ്പോൾ നെറ്റുമിത്രമായതതുകൊ -

ണ്ടെന്തിനു ബുദ്ധിക്കായം?

പാരാത്തൊക്കെ വിശേഷമാരുടെയതാ-

ന്നാകാളിദാസാദിഗം

ഭീരന്മാരുടെ തന്നെയും ചിലതു ന-

ന്നാകാതെയാകില്ലയോ?

188

ചങ്ങാതിത്തമത്തോളം ചൊറു ഗുണഭോ-

ഷം ഞാനുരയ്ക്കുന്നു കേ-

ളങ്ങേറുകവിയാണു സംശയമതി-

ല്ലെന്നാലുമിന്നാലയേ

മങ്ങാതേ മറ്റുഭാഗിതൻ ബലമറി-

ഞ്ഞീടാതെ വല്ലാതെ ക-

ണ്ടങ്ങേറുകവിയേണ്ട തോലുകളിൽ

താങ്കൾക്കതായും വരും

189

ഇപ്പോളുള്ളൊരു കൂട്ടുകേട്ടിവിടം ഞാൻ

ഭംഗം ഭവിച്ചിട്ടുമാ-

റിപ്പോരിട്ടു മുഷിച്ചിപ്പിന്നൊരിടയു-

ണ്ടാക്കേണ്ടതെന്നും സഖേ!

ഇപ്പാവത്തൊടൊഴുകിൽ മാനമിവനെ-

ന്താണെന്നുമോത്തിനു യോ-

ജിപ്പാവൻ കരുതുന്നു വന്നു വെറുതേ-

റോക്കേണ്ട തോല്പേഴ്ങേടോ

190

(കോടല്ലൂരി കഞ്ഞന തമ്പാനവർകൾക്കു.)

ക്ഷമാശീലം ചേരും ചങ്ങനതരകവേ! സ്നേഹമെഴുതി

ക്ഷമാഭേദൻ ഞാനെൻ പരമസുമതേ! പാരമയിതേ

നമാധാനമേറ്റാകും സരസമിഹ കണ്ടേൻ കവികളിൽ
സമാനൻമാരാണരിയൊരു ഭവാനോടു ഭവനേ 191

(കുഞ്ഞൻ തമ്പാനവർകളുടെ കവിതാപിശാചിക്ക്)

കോടൻതൻ കോളകൂടും കൊടിയൊരകമല-

ക്കാടിളക്കിപ്പൊല്ലെ-

ടീടും ദുഷ്ടമൃത്യുൽകടവികടകൃതി-

പ്പിച്ചുതാമപ്പിശാചേ!

ആടോപാപിനി വീരവേലിശമൊടിമ നെ-

ധിക്കയില്ലെന്നു സത്യം

വാടാതേ ചെന്തൊഴിയുന്തിട്ടകുചിരമതുള-

ടാതെ കൂട്ടാക്കുമോ ഞാൻ?

192

സത്യം ചെന്തൊഴിയുന്തിൽ നിന്നുടെ സമൃ-

ഹത്തോടുമങ്ങത്തൽ പൂ-

ണ്ടത്യന്തം ശരണം വിളിച്ചുകലെന്തായ്-

മാറുന്നമാറങ്ങൊ

പതമും വിട്ട പെരുങ്ങിടാതെ പരമ?

ഞാൻ മന്ത്രവാദിയെള-

കൃത്യംപോലിഹ ചെന്തുമുണ്ടതിനു പൽ-

ക്കയൊക്ക നിഷ്ഠോക്കണം

198

(ഭാനുനന്ദൻങ്ങൾ.)

ഏകസ്തിന്നാലവാരേ യുഗപദഭവതാം

മാലതീ പുതപോതാം

വല്ലോഹ്യം സംസ്കൃതശൈത്യതരണകിസലയൈ
 വല്ലോഹ്യം സംസ്കൃതശൈത്യതരണകിസലയൈ
 ആനന്ദം പാലതീ സാ കമപി വനതരം
 ചന്ദനം പാലതീ സാ കമപി വനതരം
 ഹാ കമപി പാലതീ സാ കമപി വനതരം
 ദുർഗ്ഗം പാലതീ സാ കമപി വനതരം

194

ഭിന്നിച്ചുണ്ടായ പാലതീ സാ കമപി വനതരം
 ചന്ദനം പാലതീ സാ കമപി വനതരം
 ഹാ കമപി പാലതീ സാ കമപി വനതരം
 ദുർഗ്ഗം പാലതീ സാ കമപി വനതരം
 ഭിന്നിച്ചുണ്ടായ പാലതീ സാ കമപി വനതരം
 ചന്ദനം പാലതീ സാ കമപി വനതരം
 തന്നിൽ ഉച്ചനം പാലതീ സാ കമപി വനതരം
 ദുർഗ്ഗം പാലതീ സാ കമപി വനതരം

195

(ഇവയുടെ മൂലം ജാനകീപരിണയത്തിലെ നാളിത്തോകമാണ്)

ആകെപ്പറ്റാറിനെയും പാലതീ സാ കമപി വനതരം
 ചന്ദനം പാലതീ സാ കമപി വനതരം
 ഹാ കമപി പാലതീ സാ കമപി വനതരം
 ദുർഗ്ഗം പാലതീ സാ കമപി വനതരം
 ഭിന്നിച്ചുണ്ടായ പാലതീ സാ കമപി വനതരം
 ചന്ദനം പാലതീ സാ കമപി വനതരം
 തന്നിൽ ഉച്ചനം പാലതീ സാ കമപി വനതരം
 ദുർഗ്ഗം പാലതീ സാ കമപി വനതരം

196

കൂടീടം വിഗമോക്തിസാരമധുവു-
 ഞാനോ പ്രഭുപ്പെട്ടൻമുഖ-
 പ്പാടീരപ്പെട്ടിടയൊട്ടു പോക്കവതിനോ
 സാമോദരോമോൽഗമം
 കൂടും പൊന്മുളിരവോൽ പശു തിര-
 ഞ്ഞെത്തിട്ടു നക്കിത്തുട-
 ച്ചീടം കൈതവശോപഹാരപരണ-
 ത്താർ നിങ്ങളെത്താങ്ങണം

197

സന്മാർഗ്ഗിഷ സമാധിഷം സാമാന്യ ദൃശ്യദൃഷ്ടം
 തെമ്മാടിയെവിചക്ഷിഷം കെമ്മാർത്തനടെ തമ്പിയും 198

തൻവംശത്തിൻ വലിപ്പം തുളച്ചിത്തായവാ-
 ദ്രാവിഡകാടിയൊ-
 ച്ചൊപ്പല്ലാതായ നാണം പരമിവ മറവാൽ
 മനപ്പൂതാ മഹാനം
 ദുഷ്ടശ്വാപിട്ടിപ്പുണ്ണിക്കുളിയതിനു കര-
 ത്തണ്ണിരാമൻ കണക്കേ-
 പ്പോയ്ക്കുന്തിഷണം മോഹാൽ വിധിവിരുതു വിചി-
 ത്രം വിചാരിച്ചു കണ്ടാൽ

199

ഒട്ടേറെപ്പോന്ന വാശോന്നാതിനിയമമഹാ-
 വിദ്യതൻ താഴെയെന്നീ-
 മട്ടൊക്കെപ്പോയി നാണം പരമിതുകൾ മറ-
 നാകുചലന്മാർ കണക്കേ
 ദുഷ്ടസ്ത്രീവീട്ടത്തോറും മുമ്മൊടൊരു കുളി-
 ച്ചികളംപോലെ കാഴ്ച

ശിഷ്യനാരു കളിക്കുന്നിതു മിനുമിനുസം
ചന്ദ്രയോനിപ്രയോഗം

200

(പ്രശ്നം)

ശ്രീഭാഗവതം കവിപ്രബരമഖിലം
മുഖ്യമായ കേരളഭാഗവതം
യാഭാസൻ ഞാനിദാനീമൊരു വികടമതി
പ്രീതിയോടോതിടുന്നേൻ
ശോഭിച്ചിടുന്ന ചേതോമയതിലൊരുവ
നത്തനാം മദ്യപാനി
സ്തോഭശ്ലോകം പൊട്ടത്തിട്ടപിനാഴകിൽ മ
നോധമമായ നമ്മമല്ലേ?

201

(മദ്യപാനിസ്തോഭം.)

നാടോടുന്നെന്തിനെന്നും നാമധിയിതിൽ വേ
ലി! തിരക്കേണ്ടിതെന്നും
പാടിക്കണ്ണും ചുവത്തിക്കിറിയിൽ നരയൊലി
പ്പിച്ചുടൻ പിച്ചുകേറി
ആടിപ്പോടി ഹാഹാഹാഹാഹാഹാ വര..
നങ്ങളോ നല്ലവസ്ഥ
കൂടാതെ കള്ളതേട്ടിക്കടകിനു വെളിവി
ല്ലാതെ വല്ലാതൊരുത്തൻ

202

കൊല്ലം ചൊല്ലുകിലായിരത്തിയുറുപ് -
 തേഴാണു മേടത്തിലാ -
 ണല്ലോ നല്ല വെളുത്ത വാവൊട്ടു വിശാ -
 ചം നാളു വാരം ബുധൻ
 എല്ലാമീവിധശൊക്കത്താരുത്തമമതാം
 ത്രിശക്തിവത്തിൽപ്പുകൽ .
 സ്വർല്ലോകത്തിനു യാത്ര ചെല്ലു നടുവ -
 ത്താവാത്തവരോ! സുഖം

203

(ശരത്കാലവണ്ണം)

ശാന്തയാകിയൊരു ശൈവലക്ഷ്മി! നിമി -
 ഗേ! നിമിതമാസ്സരിൽ -
 ക്ഷാന്തനിന്നു തവ മാറ്റു വാണി വിരതൻ കി -
 ടന്ന വിധമോക്കിൽ നീ
 താന്തായായ് വരണമെന്നുഗാമിനിയതാട്ടെ -
 പോട്ടേ സൗസം ശരത് .
 ക്ഷാന്തകണ്ഠാഭിപ്രസാദമിളകുന്നു
 നിർമലതന്തുതം

204

(നൈകോട്ടം)

കാശം നാശം യമേവൈകൈത്തളിരതിൽ .
 ഞാണെന്നു കാളേണിമാ -

കാശയ്ക്കൊത്തൊരു കാന്തനൊത്തു വളരെ...

കാലം സുഖിച്ചങ്ങനെ

കാശിൽ ചെന്നഥ ഗംഗതന്നിൽ മുഴുകി

സ്നാനത്തിനും കൈവരും

വൈശാഖത്തിലകപ്പെട്ടു മരണമു-

ന്നല്ലെങ്കിൽ വല്ലപ്പൊഴും

205

ഡംഭോടിത്ഥം ഭയം വിട്ടിടിയടി പെട്ടമാ

മറ്റു സംഭവം വെ-

സ്തംഭോധിപ്രൗഢി തേടും ഭാരോടുമടങ്ങേ-

നീചനാം മേലകൻതാൻ

ജംഭുപ്രഭൃതിവാഴും പുരമ്ബരീൽ വിലസും-

ഗോപുരദാരി പുകൾ-

സ്തംഭത്തേലിട്ടിളച്ചൊന്നലറി ഹരിയൊടാ-

യാഹവായരേവോ മഹ-

206

(ഇട്ടീരികുസ്സുവർകളുടെ കുട്ടിപ്പട്ടരെ കുറിച്ച്)

പോക്കോ തോൽക്കുമോ കുട്ടിക്കാക്കാനോ നല്ല കല്ലനോ

മാക്കച്ചിമകനോ കണ്ടിപ്പാശനായികുന്നു മേ 207

തോണിപ്പള്ളക്കു തുല്യം കടവയറുമ്മോ

പപ്പടപ്പല്ലിനോരും

നാണം നൽകുന്നു ചപ്രക്കടുമയുമെളിയും

തോൽക്കടംപോലെ മെയ്യും

കാണുന്നോത്താപ്പാനിവ പല വിഭവം

പേൺ തട്ടിപ്പടച്ചി-

നാണുനെയ്തിൽ കഞ്ചാസനാനതിസരസൻ
നമ്മളെത്തിത്തല്ല.

208

(സന്ധ്യാകാലവണ്ണ)

താരാഹാരമലങ്കരിച്ചു തിമിര-
പ്പൂജായൽ പിന്നാക്കമി-
ട്ടാ രാകേന്ദ്രമുഖത്തിൽനിന്നു കിരണ-
സ്തോരം ചൊരിഞ്ഞങ്ങനേ
ഭരതോമൽക്കുകാക്കുക്കോരകകുചം
തുള്ളിച്ചൊരാമോദമോ-
ടാരാലംഗനയെന്നപോലെ നിശ്ചയം
വന്നാളതന്നാളുമോ.

209

(വെണ്ണണി ഇല്ലത്തിനടുത്തുള്ള നയമ്പിള്ളി ആറിനെ
കുറിച്ച്)

മേത്തേച്ചീടും മെഴുക്കും മെഴുവിനസമമാന്
മെയിലേറുന്നഴക്കും
വീത്തതപകിൽ പുഴക്കും വ്രണവുമിവകളും
ദോഹമോഹക്കുഴക്കും
തീർത്തിന്നൊക്കെപ്പഴയ്ക്കും തെളിവുടയൊരു നയ്.
മ്പിള്ളിയാറായുഴകി-
ന്നോത്തിടൊല്ലുണ്ടൊഴുക്കും നരയുമയി ചടി-
ങ്ങരാതല്ലേ കിഴക്കും.

210

അപ്പിത്താക്കന്റെ നൽച്ചെഞ്ചിടയതിലുള്ള
ഗംഗയായിജനങ്ങൾ -

അപ്പിത്തശ്ശോഷവാതോതമിതഗമഖിലം
മാറുമമാമാറൊരച്ചാൽ

അപ്പത്രുന്തം തെളിഞ്ഞിട്ടൊഴുകുമഴകെഴു...
നോരു നയ്മ്പിള്ളിയാറി -

നാപ്പോൾ തിണ്ണം ജയത്തോടൊര തലയതൊ...
നാണു പൊങ്ങുന്ന കാണാം. 211

പാറക്കൂട്ടങ്ങൾ പാടേ കിടക്കിടെയിളകി -
പ്പോമ്പടിക്കമ്പിനോടി -

യാറിൽക്കുത്തിക്കുലുങ്ങിക്കുടയൊഴുകും...
വെള്ളമത്തള്ളലോടെ

പാറയ്ക്കും പാശ്ചാത്യേശ്വരന്മാരിടമര...
ത്തിനുമുൾക്കമ്പമേര -

കൂറിക്കാലം കുറച്ചോ ഹഹഹ! ബന്ത കൊടു...
ക്കുന്നതിന്നിനു തെല്ലം. 212

(എ.ക.) വഴിവാടകൾചെങ്കിടാം വഴിപോലെ രമാപതേ
(മകൻ) എഴുമാവിലെഴും കഞ്ഞൻ കഴവേറി നശിക്ക
ണം 213

(എ.ക.) പിടിയതെന്നോടിവണ്ണത്തടിയായികഥിക്കൊലാ
(മകൻ) പിടിയുന്നചെറും കുട്ടി കടിയുകിടിയുകമോ?

പൊട്ടിക്കാം തേങ്ങ ഭൂതേശ മുട്ടിക്കാതെയൊരാണ്ടു ഞാൻ
പൊട്ടശ്ശോകങ്ങളുണ്ടാക്കും ദുഷ്ടക്കൂട്ടം നശിക്കണേ 215

(വല്ല സംഗതിയും ആരെങ്കിലും മനസ്സിൽ വിചാരിച്ചാൽ, വിചാരിച്ച കാര്യവും അതിനുത്തരവും ഉമാമഹേശ്വരസംവാദിത്രവേണ നന്മൂരിപ്പാട്ടിന്നു പട്ട്യമായി പറഞ്ഞിരുന്നു)

മുല്ലത്താർശരവൈരിയാം വരകയ

ത്തിപ്പൊട്ടുന്നിനമ്മയെ

തല്ലത്തക്കൊരു ദോഷമെന്തു ബത മു

ജ്ജമം പ്രവത്തിച്ചതും

ചൊല്ലിത്തന്നതഭേദമെന്നൊരു പൂമാൻ

ചോദ്യപ്പെടുന്നുണ്ടോ

മെല്ലത്താനിഹ ചെന്തു പാപമലമാ

ണെന്നോതുകെന്നാമലേ!

216

(ഹരയാശ്ശോകങ്ങൾ)

(കൊടുങ്ങല്ലൂർ കൊച്ചുണ്ണിത്തമ്പുരാൻ തിരുമന

സ്സിലെ കുറിപ്പ്)

കാലപ്പം നീണ്ടു കണ്ടാലരക്കുകി വിരി

ത്തുള്ളമാർ തെല്ലുപള്ള

ക്കാലക്കാളികടാക്ഷോഭിതകവിത മന

ശ്ശഭി ബുദ്ധിപ്രസിദ്ധി

പാലം പാരം കുഞ്ഞാപ്പിരിയമിണവിണ .

ഞുന്തലാൻ രണ്ടരക്കോൽ .

കോലപ്പൊക്കം ഗളിരസനമിവചെട്ടമാ .

പ്പുരുഷൻ ഭൂമിയോഗ്യൻ .

217

(ഭാവകരെ നീലകണ്ഠൻ നമ്പൂരി (രാജാവ്)

അവർക്കളെ കുറിച്ചു)

അപ്പംപോലെ വിടൻ പൊക്കിളുരസി .

ത്തല്ലുന്ന വൻചന്തി മെ-

യ്യല്ലം പിൻഞെളിവാക്കവിർത്തടമതിൽ

ചേരുന്ന തോടൊന്നുമോ

ശിപ്പം പൊന്തനടി സ്വഭാവഗുണമീ .

ജാതിത്തവാക്കേവമാൻ

തുപ്പിത്തുപ്പിവരുന്ന തുംഗകവിയാ .

മിയാളിതയ്യ രസം

218

സ്വദിച്ചു കൂത്തമുഖമുണ്ടൊരു തോറയുണ്ടു

വാലുണ്ടു ഭംഗിയിൽ വളന്നൊരു വസ്ത്രിയുണ്ടു

മേലൊക്കെ രോമവുമതുണ്ടൊരു പാച്ചിലുണ്ടു

കോലാംഗമാണു പരമാത്മമതല്ല നൂനം .

219

(ഒരു കവിയോടുള്ള ഗുണദോഷം.)

മുമ്പിൽ താനഥ മുക്തകുത്തി വഷളാൻ

സൃഷ്ടിച്ച പല്ലങ്ങൾ ക .

ബന്ധിത കമ്പമതായിതോ ബന്ധിത! ഭവം-

നന്നൊന്നു ശങ്കിച്ചു ഞാൻ
ഇവത്തോടുകൂടിപ്പൊതു വിട്ട കൃതിക-

ബന്ധിതമൊന്നായി മഹാ-
കമ്പമതെന്നതെന്നമുണ്ണമിളകി-
ട്ടാണെന്നമേതെങ്കിലും.

220

എന്നേ വിസ്മയമേതുമില്ല കവിതാ-

സാമത്വമെന്നാൽ ഭവം-
നിന്നേറെക്കുറിച്ചിവിടമുളവാ-

കീട്ടെത്തു സാധ്യം സഖേ!
മുന്നം ഗഭിണിയായനാൾ മുദിതയാ-
യ്ക്കാതാവു നേർന്നിട്ടു-

ബന്ധിത! താൻ കവിയാൽ ജനങ്ങളെ തെരു-

ക്കീടേണമെന്നിങ്ങനെ.

221

തരകണ്ണും തുറന്നുനിൽക്കട്ടെ ഗർഭമുളവാ-

പ്രേമംവണ്ണം കോമരസ്വപനവുമടവു വട്ടമുളവാ
കരിഞ്ഞൊണ്ണുകൈപ്പുസ്തകമിടചേർന്നൊരുവനി
വരുംപൊണ്ണുകൂറൻകമതിബകനോ തന്യ മകനോ?

പൊക്കം പൂണ്ടുള്ള മുക്കിൻപുറമൊരുകരുവും

ശുണിയും ചുണ്ടുകൂട്ടാൻ

പൊക്കീടും കൂത്തുവല്ലം മുഖമതിനൊരു കൂ-

പ്പം കരംചേർന്നു കാപ്പം

വക്കാനിച്ഛുള്ളവാക്കും വലിയൊരുകരിനാ

ക്കും പൊക്കംചന്തിയും വൻ-

കാലാക്ഷത്തിൽ തന്നിരിപ്പും ഞെളിപ്പുമുതലും

ചേരുമീ ഭീരുവാരോ!

223

ധരിച്ചിടെൻകണ്ണാ! വിജയനാടെ തിത്തിടിയിമ്മനീ

തിരിച്ചോടും നാടുംവെടിയുമുടനേ കാട്ടതിരയ്ക്കും

ഉറച്ചിടാനേവം വിരുതുകളുരയ്ക്കുന്നവർ പൂമാ-

കുരച്ചിടും ശപാവുണ്ടൊരുവക കടിക്കില്ലനിയതം.

കാലേ കാലാത്മജൻതന്നൊടു കലാമമതും

വിട്ടയോജിച്ച രാജ്യം

ചാലേ ഭാഗിച്ച പാലിച്ചിടുകയി! കുരുവി-

രപ്രഭോ! കൂസലെന്യേ

ആലോചിക്കേണ്ടതല്ലാതവരെടു ചതിചെ-

യ്ക്കിനിയും വാണകൊൾവാൻ

മേലാ മേലാലിവണ്ണം കസ്തുതികൾ വെറുതേ

കൂട്ടിയാൽ. കൂടുകില്ല.

225

താഴെ ചേർന്ന ശ്ലോകം അപ്പൻ നമ്പൂതിരിപ്പാട്ടിനു

ണ്ടാക്കിയതാണ്. ഒടുവിൽ കിട്ടിയതാകയാൽ ഇവി

ടെ ചേർന്നതാകുന്നു.

കോഴിക്കോട്ട മഹാമുയ്യയെക്കുറിച്ച്

ഉണ്ടെന്നിട്ടുടയപ്പവും മലരുമിങ്ങല്ലേതരം വകപവും

പണ്ടേകൂട്ടിവരുത്തിവെച്ചുസിയും നല്ലാലിളന്നിർകുറും

കണ്ടാലത്തുതമാംപടിക്കിതുവിധം നിത്യം നടക്കുന്നുകേ-

ളുണ്ടല്ലോകൂടിയുണ്ടെഴുതുവാനോന്തീല ധാത്രിപതേ!

ഗണപതിപ്രാതൽ.

ശിതകൻ തുള്ളൽ.

പണ്ടങ്ങൊരു ദിനം വിത്തേശ്വരൻ നീല-
കണ്ഠൻ കാഴ്ചയാൽ വെച്ച പക്ഷപ-
മണ്ടിവന്നാതു ഗണേശനെടുത്തു
തൊണ്ടോടുകൂടിബ് ഭജിച്ചുടവാദരാൽ
കണ്ടുനിലുന്ന ധനാധിനാഥൻ ശിതി-
കണ്ഠനെത്താണതൊഴുതണത്തിടിനാൻ.
കാലാന്തകാ! ഭവൽകാരണമല്ലാത്തൊ-
രാലംബനം നമുക്കില്ലെന്നരിക നി.
കണ്ടങ്ങനീക്കു മനോഹരിലാഗ്രഹം
ചന്ദ്രചൂഡാ! വിഭാ! കേട്ടുരുളേണമേ.
പ്രാലേഖപദ്യതപുഗ്രിയോടൊന്നിച്ചു
ബാലകന്മാരെയും കൊണ്ടൊരു വാസരം
കാലത്തുതന്നെയെഴുന്നള്ളി നമ്മുടെ-
യാലയംതന്നിൽ ഭജിച്ചുപോന്നിടണം.
എന്നാലതുകൊണ്ടനീക്കു മേന്മേൽ ഗുണം
വന്നിട്ടമല്ലോ മഹാദേവ! ശങ്കര!
എന്നതു കേട്ട മഹേശൻ കുറഞ്ഞോന്നു
മന്ദസ്തിതംപൂണ്ടു ചൊന്നാൻ ധനേശ്വരം
നിന്നടെയുള്ളിലെ ഭക്തിയും സ്നേഹവും-
മെന്തൊക്കുറിപ്പോരമുണ്ടെന്നറിഞ്ഞു താൻ

എന്നതുകൊണ്ടു നമുക്കു സന്തോഷവും
 നിന്നിൽ പ്രതിദിനമേറും ധനപതേ!
 എന്നതു കേട്ടു ധനേശ്വരൻ ചിന്നെയും
 പന്നഗഭ്രഷണനോടറിയിച്ചിതു.
 ഭക്തികൊണ്ടീശ്വരൻ പ്രീതനാമെങ്കിലും
 ഭക്ത്യാദി നല്ലവസ്തുക്കൾ നൽകും ജനം.
 എന്നതുകൊണ്ടങ്ങഴുന്നള്ളി നമ്മുടെ
 മന്ദിരം ശുദ്ധമാക്കേണം വിഭാ! ഭവാനർ
 ഇങ്ങിനെ ചൊന്നതു കേട്ടു മനേശ്വര-
 നങ്ങിനെതന്നെയെന്നും പറഞ്ഞിടിനാൻ.
 യാത്രയുംചൊല്ലിത്തൊഴുതു ഗണേശ്വര-
 മുത്തിയെ നോക്കിച്ചിരിച്ചു പോന്നിടിനാൻ
 ആലയംതന്നിലകത്തു വന്നോരോന്നു
 കാലേ വരുത്തിത്തുടങ്ങി വെല്ലുപന്യനും
 തമ്പക്കുമത്തിനൊത്തോരു തണ്ഡുലം
 സംഭരിച്ചിടിനാനേരും ധനേശ്വരൻ
 സദ്യസ്തു വേണ്ടുന്ന വസ്തുക്കളൊക്കെയും
 മുദ്യോഗമുള്ള ജനങ്ങൾ വരുത്തിനാൻ.
 നീളെ നെടുമ്പുറ കെട്ടി ശ്രമിപ്പതി-
 നാളുകളേയും ഷണിച്ചു വരുത്തിനാൻ
 ചോരറിനു വേണ്ടും കറിസ്സാധനങ്ങളും
 മേറും പലതരം തത്ര വരുത്തിനാൻ
 വിത്തും വളരുകാരത്തിലുള്ളാളുകൾ-
 ഞ്ഞാത്തതിൻവണ്ണം വരും കാര്യമൊക്കെയും
 വെല്ലും തുടങ്ങിച്ചു ചിന്നേശ്വരേശ്വരൻ

കല്പിച്ചു വേണ്ടുന്ന കാൽക്കുളൊക്കയും
 വെട്ടുവഴികളടിച്ചുതെളിച്ചതിൽ
 പട്ടുകൾ നീളെ വിരിച്ചുകൊണ്ടിടണം
 നാലുനിറമുള്ള പട്ടുകൾ കൊണ്ടതിൽ
 മേലേ വിതാനം ചുരുക്കത്തൊട്ടു
 മുത്തുപവിഴവും ചേർത്ത മാലാഗുണം
 നത്തുനൂറായിരം തോരണം തൂക്കണം.
 രണ്ടുപുറത്തും നിറപാദീപവും
 രണ്ടുലക്ഷം കലവാഴയും തൂക്കണം.
 പൊന്നണിഞ്ഞാനക്ഷത്തിൽ പെരുമ്പാ
 പിന്നെയും വേണ്ടവാദ്യം വരുത്തിടണം.
 മിന്നുന്ന പൊന്നിൻതളികയിൽ നൂൽത്തിരി
 തന്നെ നനച്ചു കൊടുത്തിപ്പിടിത്തണം.
 മങ്കമാർവേണമതിന്നവർ നല്ലൊരു
 തങ്കപ്പതക്കമണിഞ്ഞു വന്നിടണം.
 കങ്കണം കൈവിരൽമോതിരം മാലയും
 കൊങ്കദപയങ്ങളിൽ മുത്തുരത്താവലി
 കങ്കമം റാല്ല മലയജംതന്നുടെ
 പങ്കവും നന്നായണിഞ്ഞെതിരേല്ക്കണം.
 ശങ്കരീശങ്കരന്മാരുടെ യാത്രയ്ക്കു
 കിങ്കരന്മാരേറെ വേണമകമ്പടി
 ആലവട്ടങ്ങളും വെൺചാമരങ്ങളും
 കാലമൊട്ടും കളയാതെ വരുത്തണം.
 ബാലമട്ടോൽമൊഴിമാക്കു വാണീടുവാൻ
 നാലുകെട്ടിന്നിയും നാലഞ്ചു തീക്കണം

നന്ദിമന്വായ ഗണങ്ങൾക്കിരിയ്ക്കുവാൻ
 മന്ദിരം മന്ദിയാതെന്നു നിർമ്മിക്കണം
 എന്നുതന്നെയല്ല വേണ്ടുന്നതൊക്കെയും -
 മൊന്നൊഴിയാതെ വരുത്തിവെച്ചിടണം.
 ഇങ്ങിനെയെല്ലാം പാഞ്ഞുറപ്പിച്ചുകൊ-
 ണ്ടങ്ങറിയിപ്പാൻ ഗമിച്ചു ധനാധിപൻ
 തമ്പുരാനേ! ഹര! നിൻകൃപകൊണ്ടു ഞാൻ
 സമ്പ്രതി വേണ്ടുന്ന കോപ്പകൂട്ടി വിഭോ!
 വെക്കുമവിടേയ്ക്കെഴുന്നള്ളി നമ്മുടെ
 സപ്താമരോരുതനച്ചരളേണമേ.
 കാളകുറുനതുകേട്ടോരനന്തരം
 കാളപ്പുറത്തു കരേരിപ്പതുകവേ.
 പേട വിലോലവിലോചന പാർവ്വതി
 കൂടവേ കാളമുകളിൽ കരേരിനാൾ
 സ്തനൻ ഗണേശപരൻ നന്ദിമന്വായുള്ള
 പൂന്തളങ്ങളൊന്നൊഴിയാതെ പുറപ്പെട്ടു.
 പട്ടുവിരിച്ച വഴിയിൽ ചവിട്ടാതെ
 പെട്ടെന്നു കാള നടന്നുതുടങ്ങിനാൻ
 നല്ലൊരു പട്ടു വിരിച്ച സ്ഥലങ്ങളി-
 ലെല്ലാം ചവിട്ടി നടന്നു വിനായകൻ
 എന്നതു കണ്ടു ധനാധിനാഥൻ പുന-
 രൊന്നുമേ മിണ്ടാതെ നിന്നാനരക്ഷണം
 കാളപ്പുറത്തുനിറങ്ങി മഹേശ്വരൻ
 മാളികതന്നിലിരുന്നു മൃഡാനിയും
 മുപ്പതുനാഴികകൊണ്ടു വരുത്തിയ

കോപ്പുകൾ കണ്ടാൽ വിചിത്രമല്ലോ! സഖേ!
 കയ്യിൽപ്പണമുള്ളവൻ നിനച്ചീടുന്ന
 കാര്യം വരുത്താൻ പ്രയാസമുണ്ടാകുമോ?
 എല്ലാമൊരുങ്ങിയെന്നാകിലും താമസം
 തെല്ലുണ്ടതുകൊണ്ടു ബാലകന്മാരുടെ
 ഭക്ഷണം വേഗം കഴിപ്പിച്ചു നമ്മുടെ
 ഭക്ഷണത്തിനു ശ്രമിച്ചുകൊണ്ടാൽ മതി
 എന്നതു കേട്ടു വിളിച്ചു ഗണേശനെ
 സ്കന്ദനേയും വിളിച്ചുണിരത്തിടീനാൻ
 നല്ലയിലകെട്ടെടുത്തതിലോരോന്നു
 നല്ലവണ്ണം തുടച്ചാത്ര വെച്ചാദരാൽ
 പൊന്നുകൊണ്ടുള്ളൊരു കോരികതന്നില-
 ണ്ണന്നം നിറച്ചതു കണ്ടു വിനായകൻ
 ചട്ടുകം ചോരമിവയുമിലയുടെ
 കെട്ടുമാക്കോരികയും ഭജിച്ചാദരാൽ
 യക്ഷാധിനാഥനോടേവം പാഞ്ഞിതു
 ഭക്ഷണത്തിന്നിലവെച്ചു വിളമ്പുക
 രണ്ടാമതുമൊരു കെട്ടില വെച്ചതും
 കൊണ്ടു ചോറും ഭജിച്ചുടൻ പിടന്നയും
 കൊണ്ടുവാ പത്രവും ചോറുള്ള പാത്രവും-
 മുണ്ടു വിശപ്പതു തെല്ലതീന്നാൽ മതി.
 അപ്പനോടൊന്നിച്ചു പിന്നെ ഞാൻ സദ്യയി-
 ലിപ്പിച്ചവണ്ണം ഭജിച്ചുകൊള്ളാം സഖം.
 പിന്നെയും പിന്നെയുമേവം പാഞ്ഞുകൊ-
 ണ്ണന്നം വളരെ ഭജിച്ചോരനന്തരം

ചോറുവിളമ്പി വിളമ്പി വലഞ്ഞവർ
 മാറിപ്പതുക്കെയൊളിഞ്ഞുതുടങ്ങിനാർ.
 നല്ലവണ്ണം നമുക്കു നമു വിളമ്പുവാ-
 നില്ലാ മനസ്സു ധനാധിനാഥനാഹോ
 ഏറെപ്പണം കെട്ടിവെണ്ണം ജനങ്ങൾക്കു
 ചോറു കൊടുപ്പാൻ മുഷിച്ചിലുണ്ടായ്തും
 എന്നാലടുക്കുതന്നിൽ കടന്നു ഞാ-
 നൊന്നൊഴിയാതേ ഭജിക്കുന്നതുണ്ടിനി.

(മടുമാറി)

മനതളിരിചിതി കരുതി മദനരിപുനന്ദനൻ
 മനം മഹാനസംപൂജ നോക്കുംവിധേയ
 അതിധവളരചികലന്മധികതാമനവും
 അതുഭൂതമായോരെരിശ്ശരി വെച്ചതും
 അമൃതിനൊട്ടുസഭശമമപലപലചരക്കില-
 ഞ്ചൊറുകൂട്ടം പ്രഥമനം കണ്ടിതു
 പരമഗുണഗണമുടയ സിതയൊടിടചേർന്നൊരു
 പാൽപ്പായസംപാലുതന്തികേ കാൺകയാൽ
 ഇതിലധികമധരമിനിയപരമൊരു വസ്തുവി-
 നില്ലെന്നൊച്ചതു ഭക്ഷിച്ചുനന്തരം
 നലമൊടതിനരികിലഥ വളരെ മധുരക്കറി
 നാലെട്ടു വാപ്പിൽ കിടന്നതും പാത്രവും
 അഴകിനൊട്ടു സവിധഭവിയരികഴുകിവെച്ചതും
 അന്നവും പിന്നെക്കുറിപലതുളളതും
 എലപലകവിറകുകുമുളകുമുപദംശവും
 എണ്ണയും നെയ്യും വെളിച്ചെണ്ണത്തേങ്ങയും

അതികഠിനമരനിമിഷമതിനിടയിലമ്മിയും
 അമ്മിക്കുഴിയുമുരലും ചിരകയും
 അടപലകകയറുകൾമധികമരിവട്ടിയും
 അതുതരായുള്ള പറ്റടക്കുട്ടവും
 വടിവിനൊട്ടുഗജവദനനഴകൊട്ട ഭൂജിപ്പുടൻ
 വന്നു കലവാരത്തിൽ കടന്നാടൻ
 രസകദളി കദളികളുമഴകൊടമ പൂചനും
 രണ്ടുനാലായിരം നേന്ത്രക്കലകളും
 കനിവിനൊട്ടു കരിവദനനാതികതുകമോടൻ
 കണ്ണൻകുറുങ്കാളിവണ്ണൻപഴങ്ങളും
 ഇതുപലതുമവിടെയഥ ഭരണികളിലോരവു-
 മിളിളിളുന്നോരു തേനും ഗുളുങ്ങും
 അതിമധുരമുടയ സിത ഘൃതവുമഥ കണ്ടുടൻ
 ആനന്ദമോട്ട ഭൂജിച്ചാനശേഷവും
 പുനരവിച ഭരണി കുടമനവധികലങ്ങളും
 കണ്ടു കരിയുള്ള കോപ്പു ശേഷിച്ചതും
 അതു സകലമവിച കരിവദനനാഥ തിന്നുട-
 നാനമുഖൻതാൻ പുറത്തിറങ്ങിടിനാൻ
 അതുസമയമരികിലഥ ധനദനെ വിളിച്ചുകൊ-
 ണ്ടാഭാഷണംചെയ്തു ചൊല്ലിനാനിങ്ങിനെ
 അയികടിവ! ധനദ! മമ തരിക പുനരനവു-
 മല്ലമെന്നാകിലും കൂട്ടുവാനുള്ളതും
 പെരിയ പരവശത മമ കളവതിനു ചോറു നീ
 പ്രാതലു മാത്രമെന്നാകിലും നൽകണം
 അശനമതിനൊരുവനിലയഴകിനൊട്ട വെച്ചുകൊ-

ഞ്ഞം കൊടുകാതയസ്സുക യോഗ്യമോ?
 അതിലധികമധികധനമുടയ ധനദാ! ഭവാ-
 നാമത്രണംചെയ്തു കൊണ്ടുപോന്നിങ്ങനെ
 ബദരഫലമതിനു സമമൊരു കബാളമെങ്കിലും
 ബാലനായിടം നമുക്കു തരാത്തതു'
 ഉചിതമിതി തവ മനസി കരുതീടുക വേണ്ട വി-
 യുണമുടക്കിയയസ്സുക നിന്ദിതം
 അയിധനദ! പുരുഷനിഹര പെരിയ ധനമുണ്ടെങ്കി-
 ലായവൻ ചെയ്തതു നല്ല നേരായ്ക്കും
 ഹൃദയമതിലിതു കരുതി മദമധികമുള്ള നീ
 ഹൃദ്യമിങ്ങാലനാമെന്നെച്ചതിച്ചതും
 വചനമിദമതിപരജനവധി പാഞ്ഞുടൻ
 വായും പിളന്നോടിയെത്തി വില്ലേശ്വരൻ
 അതുസമയമധികഭയമുടയ നിധിനായക-
 നാധിയും പൂണ്ടങ്ങുമിങ്ങുമോടീടിനാൻ
 അടിയനിഹ കരുതിയതു സകലവുമൊടുങ്ങിയി-
 ന്നാവോളമിന്നിയും വേഗമുണ്ടാക്കുവൻ
 അതിനു പുനരൊരു വചനമവനൊടുമൊഴിച്ചൊരതെ
 ആത്തനായ് പിന്നാലെ മണ്ടിയോടിയ്ക്കയാൽ
 കരിവദനകലഹമതു കളവതിനു നമ്മുടെ
 കാലാരിപാദം പിടിക്കുന്നല്ല ജവാൽ
 ഇതി മനസി ബത കരുതി സപദി നരവാഹനൻ
 ഇന്ദ്രധുഡാന്തികേ ചെന്നുവീണേററവും
 വിനയമൊടു വിമലതരന്തരിവചനമോതിനാൻ
 വിശൈകനാഥ! നമസ്തേ യമാന്തക!

അടിയനിഹ വിഴവലതുമധികമയി ചെങ്കിലു -
 മാത്രയും മറാരുമില്ലനിസ്തീശര!
 ജനനിയുടെ ജാരമതിൽ മരുവുമൊരു ബാലകൻ
 ജാതനാം മുമ്പിൽ ചവിട്ടിയെന്നോക്യാൽ
 മനതളിരിലതിനു ബത കലാരമൊരുനാളുമോ--
 മാതാവിനുണ്ടാകയില്ലെന്ന നിസ്തൃയും
 അടിമലരിലടിമപെടുമടിയനുടെ സന്ദ--
 മഘമുത്തേ! ഭവാൻ നീക്കി രക്ഷിക്കണം
 തവ ചരണയുഗളമതു ശരണമണയും ഷണേ
 താപം ശമിക്കുമെന്നല്ലോ ബുധമതം.
 കസ്യമശരതനുഭവന! ദിവസകരബിംബവും
 കൂരിരുട്ടും കൂടിയൊന്നിച്ചിരിയ്ക്കുമോ?
 കരലസിതകനകമൃഗ! കലവായിലുള്ളതും
 കാലാന്തകം! കരിവെച്ചതു മന്നവും
 ചെരക ശിവ! വിറകുരുളി കരകമിവ പാത്രവും
 ചെമ്പും ചരക്കും നെടുമ്പുരയുള്ളതും
 പരമശിവ! പരിചിന്നൊടു ജഗമുഖനശേഷവും
 പാരാതെ ഭക്ഷിച്ചൊടുക്കി പുറാന്തക!
 പുരമഥന പുനരധികമരിശമൊടുത്തുടൻ
 പൂർണ്ണരംകൊണ്ടു പിടിക്കുന്നു ധന്ത!മാം
 ജിതശമന! തവ മനസി ബഹുകരുണകൊണ്ടു ഞാൻ
 ജീവിച്ചിനിച്ചിരുകാലമിരിക്കണം
 അമൃതകരശകലധരനതികളിതിചയ്ക്കുട--
 നഞ്ജലികൂപ്പി നമസ്കരിച്ചാദരാൽ
 അചലവരമകളുടെ ചരണകമലങ്ങളു-

മത്സ്യത്തലശ്ശി വണങ്ങിനിന്നീടിനാൻ
 അതുപൊഴുതു ശിവനമമ ശിവയുമരുളീടിനാൻ
 ആയി നിനക്കിനി വേണ്ടാ ധനേശ്വര!
 പലകറു പലദിവസമധികമിഹ ചെല്ലിപ്പും
 പാദം പിടിച്ചാൽ ക്ഷമിക്കും മഹത്തുകൾ
 ഇതിന്നുതവ പിഴ കിമപിയൊരുവഴി നിന്നല്ലിപ്പു
 മില്ലെന്നു നിശ്ചയമുണ്ടു ഞങ്ങൾക്കുരോ
 കരിവദന! വിരവിനൊടു വരിക മമ സന്നിധൗ
 കഷ്ടം കണക്കല്ല നിന്നുടെ ചേഷ്ടിതം
 അയി തനയ ധനദാനിഹമത പെരുകീടിനോ
 രക്ഷിക്ക നമ്മെ ക്ഷണിച്ചുവരുത്തിയാൽ
 ഉചിതമതു മുദുവചനമവനൊടുചെയ്തുകൊ-
 ണ്ടുണിന്നു തന്ന ചേരേണ്ടുപോയിടണം
 അപരാനിഹ തരുമശനമമുതിന്നുസമാനമെ-
 ന്നാസ്വദിച്ചീടണമെന്നേ ഗുണം വരൂ.
 അതിദൂരിതഫലമതിനു പരിചൊടു ധരിക്ക നീ-
 യനദാതാവിനെ നിന്ദിച്ചെന്നതും
 ഇതു സപദികരതി ഹൃദിധനദനവിളിച്ചു നീ-
 യിപ്പിച്ചതെല്ലാം കൊടുത്തു ചീടണം
 സകലജനപരമഗുരു പരമശിവനിങ്ങിഹ
 സാധുവാംവണ്ണം പാഞ്ഞതു കേൾക്കയാൽ
 അയിധനദിമയി കിമപി പരിഭവമൊരിക്കലും
 മാധിയുമുണ്ടാകവേണ്ടാ ഹൃദന്തരേ
 ഇതിമുദുവചനമതു ഗണപതി പാഞ്ഞുട-
 നാശാധിനാഥനെച്ചേർത്തു വക്ഷസ്ഥലേ

സകലപതിശിവനുമെ പരിചരണഭൂതും
 സ്തോത്രം ഞാനും മൃധാനിയാം ദേവിയും
 സരസമിഹ തവ മനസി കരുതിയതിലപ്പോ
 സാധുവാംവണ്ണം ഭജിച്ചുസതുഷ്ടരാൽ
 ചതുരതയൊടു സകലമറിവതിനു ദിവ്യമാം
 ചക്ഷുസ്സുകൊണ്ടു വിവോകനും ചെസ്തനീ
 സകലജനാന്തചരണാശങ്കൊടു ഗണേശപരൻ
 സാദരം ചൊന്നതു കേട്ടു ധനേശപരൻ
 ഹൃദയതലമതിലമരമലതരദുകിനാ-
 ലീക്കിച്ചനേരമറിഞ്ഞു സമസ്തവും
 അതുപൊഴുതു ഹൃദി കുതുകമധികമുളവാകയാൽ
 ആനമുഖനൊത്തൊഴുതുനിന്നു ചിരം
 അതുസമയമചലമകൾ ഗിരിശനമുരസ്സുയാ-
 ലന്നവും സ്വാദുള്ളതും നീക്കിയൊക്കയും
 വടിവിനൊടു കരിവദനവദനകമലാന്തരാൽ
 വീണതുണങ്ങി സമസ്തവസ്തുക്കളും
 പൂമമനനതുപൊഴുതു നിധിപതിയൊടിങ്ങൊ
 പുഞ്ചിരിതുകിയരുൾചെയ്തു സാദരം
 ഇവേദനമുഖഗളിതമിതു തവ സമസ്തവും-
 മീക്ഷണംചെയ്തു കണക്കുനോക്കി ദൂതം
 പരിചിനൊടു ഭരണികളുമഖിലമിഹ പാത്രവും
 പണ്ടിരുന്നേടത്തു വസ്തിച്ചുകൊള്ളുക
 അമരകലമഖിലമിഹ ഹവിനലനാവുകൊ-
 ണ്ഡാസ്വദിക്കുന്നതുപോലെയെല്ലാവരും
 തവ സകലചിദേവമിഹ ഗണപതിമുഖംകൊണ്ടു

താല്പര്യമോടേ ഭജിച്ചുസന്തുഷ്ടരാൽ
 തവ ഭവതു ശുഭമിനിയുമഖിലധന്യദിയും
 താമസമില്ലിനിപ്പോകുന്നു ഞാനെടോ
 ഇനിയുമിഹ വിരവിനൊടു പാക തവ വേണ്ടതെ-
 നീശ്വരൻ ചൊന്നതു കേട്ടവൻ ചൊല്ലിനാൻ
 പരിചിനൊടുജടമുടിയിലണിമതിയണിഞ്ഞതും
 പാമ്പും പലതരം തുവയും ചാമ്പലും
 സരസതരമൊഴുകുമൊരുസുരതടിനിതന്നുടെ
 സാരമായുള്ളൊരു കാന്തിപ്രവാഹവും
 നിടിലതടനയനമതുമപരനയനങ്ങളും
 നൊറിത്തടം നല്ലനാസികാഭംഗിയും
 ഭജിതമണിപവിഴമതിലധികമിഹ രക്തമാം
 ദന്തവാസസ്സിന്റെ സൗഭാഗ്യമുള്ളതും
 മുക്കുമതിലതിധവളനിറമുടയ ദന്തവും
 മൃഗ്യമായുള്ളൊരു കണ്ഡലദ്രവ്യവും
 പരശുവരമഭയമുഗമിവ പലതുമുള്ളൊരു
 പാണിപത്മങ്ങളും നീലമാം കണ്ഠവും
 മടിയിൽ മലമകളു പുനരഴകൊടു വസിപ്പതും
 മത്തദിപത്തിന്റെ ചമ്നമുടുത്തതും
 തുടയിണയുമടിമലരുമടിയനു ഹൃദന്തരേ
 തോന്നേണമെന്നും മഹാദേവ! ശങ്കര!
 തൊഴുതു പുനരിതു പറയു * * * * കുമാരനോ...
 ിശ്വരൻ പിന്നെയും ചെല്ലിനാനിങ്ങനെ
 “ഇതുസത്തമമ ഭവതിഭവതു” ഭവനിങ്ങനെ
 ഈപ്പിതം നൽകി മറിഞ്ഞു ഭവാനിഹം

തദനു പുനരിഭവദനപദയുഗള പത്മവും
 താരകാരാതിപാദാംഭോരുഹങ്ങളും
 അതിവിനയമൊഴുതൊഴുതു ധനപതിയൊടാദരാൽ
 അസ്തു തേ മംഗളമെന്നവർ ചൊല്ലിനാർ
 പുനരവതരമെന്തുമഥ പരിജനമശോഷവും
 പുണ്യജനേശ്വരൻ കാണുകെ മറഞ്ഞിതു.

ശ്രീ ഭം

വെണ്മണി വിഷ്ണുനമ്പൂതിരിപ്പാട്.

രാജവംശം.

ചെന്താർശരാന്തകനെന്നുടെ ദൈവത-
 മന്തരംഗത്തിലുമയോടുകൂടവേ
 സന്തതം പാണയളീടേണമായതി-
 ന്നന്തികേ വീണ നമസ്കരിക്കുന്നു ഞാൻ
 തുമ്പിക്കരത്തിൽ സുവണ്ണകുണ്ടം പുന-
 രൊമ്പതുമൊന്നും ഭുജങ്ങളിലൊക്കയും
 കൊമ്പും കുരിമ്പും ഗദയും ശരാസനം
 ജംബീരപാദപന്തൽപ്പലമതും
 നീലോല്പലം നല്ല പാശവും നല്ലൊരു
 ശുലവും ചക്രവും കൈക്കൊണ്ട നാരതം
 തൻപദം സേവിച്ചുമേവും ജനങ്ങൾക്കു
 സമ്പത്തു നൽകിയനുഗ്രഹിച്ചിടവാൻ
 കുണ്ടിമുഖാകൃതികൊണ്ടു വസിക്കുന്ന

തമ്പുരാനെനെത്തുണച്ചുരുളേണമേ.
 വാണിയും മൽഗുരുനാഥനും വ്യാസനും
 പാണിനിമുന്ധായ മാമുനിവർഗ്ഗവും
 ദക്ഷിണാമൂർത്തിയും കാരണ്യമോടെനെ
 വിഷ്ണുണ്മചെയ്താൻ തൊഴുന്നു ഞാനെന്തൊഴും
 ശ്രീഭൂതമന്ദിരംതന്നിൽ വിളങ്ങുന്ന
 ശ്രീഭേവിഭൂഭേവിമാരുടെ വല്ലഭൻ
 ശ്രീനാരദാദിമുനിജനസേവിതൻ
 ശ്രീവാസുഭേവൻ തുണച്ചുരുളേണമേ
 കാലാരിതന്നുടെ ഫാലനേത്രാനല-
 ജപാലാകരാളാളിമാലാസമാകൃതി
 കാലാഹികല്പാസിധാരയാ ദൈതേയ
 ജാലമറുത്തു നിന്നും കുടിച്ച്കുന്ന
 കാളീഭഗവതിതന്റെ പദപയ-
 റാളീകമാശ്രയിക്കുന്നു ഞാൻ സന്തതം
 ഈരേഴുലോകം മുടിപ്പാനൊരുമ്പട്ട
 താരകദൈത്യശരീരം ശരംകൊണ്ടു
 ദാരണംചെയ്തു വിളർവൻതന്നുടെ
 മാരണംചെയ്തു ജഗദാത്തിതീർത്താരു
 കാത്തികേയൻതന്റെ പാദാംബുജമുള്ളി-
 ലോത്തു നമസ്കരിച്ചീടുന്നു നിത്യവും
 സൂര്യനായമാം സുധാവാരിരശിയി-
 ലീരേഴുലോകപ്രസിദ്ധൻ ദിലീപനാം
 ശാരദചന്ദ്രൻ ജനിച്ച് കുവലയ-
 കോരകപ്പാഴ്ചിവരത്തി ദിനേദിനേ

സത്തുകൾക്കാനന്ദമോരം വളർന്നിതു
 വൃത്തം തദീയം വിലോകനം ചെയ്തയാൽ
 ശത്രുജനത്തെജയിച്ച ഭൂമണ്ഡല-
 മന്ത്രയും രക്ഷിച്ചുവാനായോദ്ധ്യയിൽ
 മന്നവമൗലി സദക്ഷിണയാകുന്ന
 കന്യകതന്നെ വിവാഹം കഴിച്ചുടൻ
 കന്നൽക്കുഴൽമണിയാളാമവളോട്-
 ചൊന്നിച്ചിരുന്നു സുഖിച്ചുവാഴ്ചവിധൗ
 ഭൂമിയിലെങ്ങുമധർമെന്നുള്ളതു
 കാഞ്ചതിനില്ല നൃപാലശിക്ഷാവശാൽ.
 തസ്തരന്മാരിൽനിന്നുള്ള ഭയമതു-
 മക്കാലമില്ലാ ധരിത്രിയിലെങ്ങുമേ
 നെല്ലും പണവും നരന്മാർക്കുവേണ്ടി
 ചെല്ലവുമില്ലവും പൂണ്ണമായിതലോം
 ധാതാവുപണ്ടു വിധിച്ചുകർമ്മം നാലു-
 ജാതിയുമാദരാൽ ചെയ്യുന്നു സർവ്വദാ
 കർഷകന്മാരും നിനച്ചുവണ്ണത്തന്നെ
 വഷിസ്തുമനു നവാംബുദജാലവും
 ഭൂമിയിൽ വാരിവിതയ്ക്കുന്ന വിത്തുകൾ
 സീമകൂടാതെ വിളയുന്നു സർവ്വദാ
 ആധിയും ബാധയും ദുഷ്ടോധവും മഹാ-
 വ്യാധിയുമക്കാലമില്ല ഭൂമണ്ഡലേ
 നേരവെടിഞ്ഞു നടക്കുവാനാഗ്രഹം
 പാരിടവാസികൾക്കില്ലാതനേരവും
 തന്നുടെ ഭത്താവു ദൈവമെന്നുള്ളതു

തനപംഗിമാരുടെ ചിത്തത്തിലെപ്പൊഴും
 വാരിധി ചുറ്റി വളഞ്ഞൊരു ഭൂമിയിൽ
 കായ്മലൊത്തൊരു വസ്ത്രവില്ലെങ്ങുമേ
 രാജഗുണംകൊണ്ടു വലിച്ചു ഭൂമിയും
 രാജധാനിത്തുള്ള സമ്പൽസമൃദ്ധിയും
 സന്തതം കണ്ടു സുവിഷ്ണു ഭൂപതി-
 കെന്നൊരു കപ്പം! സുഖം കുറഞ്ഞുതുല്യോം
 സന്തതം സൗഖ്യേന വാഴും ജനത്തിനും
 സന്താപമുണ്ടാക്കിവെക്കുമല്ലോ വിധി
 സന്തതിയില്ലാത്തതും ഹൃദയത്തേ
 ചിന്തിച്ചുചിന്തിച്ചൊരുദിനം ഭൂപതി
 പന്തണിക്കൊരുമാർമെലിയോം തന്നുടെ
 കാന്തയോടേവം പറഞ്ഞിതു രാത്രിയിൽ
 “പുണ്ഡരീകായതലോചനേ! നമ്മുടെ
 പുണ്യം പരിപൂർണ്ണമായതില്ലാത്തതേ
 കണ്ണിനു സൗഖ്യം വരുത്തും സുതാനന-
 പുണ്ഡരീകം നമുക്കില്ല കാഞ്ചാൻ പ്രിയേ!
 മേലിൽപിതൃകൃിയ ചെയ്തതിനും നാലു
 വാരിധിതന്നകം കാപ്പതിനുമൊരു
 ബാലകുന്ദായതില്ലതിനെന്തൊരു
 മൂലമെന്നുള്ളതറിവാൻ മുനീശ്വര-
 കാലിണ കണ്ടു നമസ്കരിച്ചിടവാൻ
 കാലവിളംബനം വേണ്ടാ നമുക്കിനി
 പണ്ടുകഴിഞ്ഞതുമിന്നു ഭൂരസ്ഥല-
 ത്തണ്ടായ വൃത്തവും മേലാൽ വരുന്നതും

കണ്ടറിഞ്ഞാശു പറവാൻ വിലോചന -
 മുണ്ടു തുപാധനന്മാർക്കറിഞ്ഞീടുക
 എന്നല്ല നമ്മുടെ വംശത്തിലിന്നോള -
 മുണ്ടായ മന്നവന്മാരെഞ്ചുരിച്ചൊരു
 പങ്കജസംഭവനന്ദനൻ നമ്മുടെ
 സകടം തീർത്തതിന്നില്ല സംശയം”
 എന്നു പറഞ്ഞങ്ങോടി നിശാത്രയം
 വന്നൊരനേരമുണന്നു കളിച്ചപ്പൻ
 സന്ധ്യയ്ക്കു വേണ്ടുന്ന കർമ്മം കഴിച്ചു തേർ -
 ബന്ധിച്ചുകൊണ്ടുന്നതിൽ കരേരിടിനാൻ
 തേരതിൽത്തന്നെ കരേരി സുദക്ഷിണ
 പാശാതെ തേരം നടന്നുടങ്ങിതേ
 അക്ഷതം തീരും കയറിട്ട കാളയും
 അക്ഷിസൗഖ്യം വരുത്തിടും പശുക്കളും
 അക്ഷിതിപാലനം കാദളും മദ്യവും
 തൽക്ഷണം വിപ്രദായവും ശകുനമാന്ദ്യം
 വന്നതു കണ്ടു തെളിഞ്ഞു ഹൃദയമരം
 മന്നവനും മധുവാണിക്കുമേറവും
 വണ്ടാർകഴലിമണിയോടു മന്നവൻ
 കണ്ടിലയോ നീ വിവിനമെന്നിങ്ങിനേ
 കൊണ്ടാടിയുള്ളിൽ കതുകേന കാണിച്ചു -
 കൊണ്ടു സവിസ്തരം പൂണ്ടുചൊല്ലിടിനാൻ
 “പണ്ടു നീ കണ്ടറിവില്ലാത്ത കാനനം
 കണ്ടാൽ ഭയം തേടുമേവെന്നാകിലും
 കണ്ടാലതിശയമായ വഴിയുടെ

രണ്ടുപുറവും കുറുത്തിരുണ്ടങ്ങിനേ
 നീണ്ടുയന്നുള്ള മരങ്ങളും മാനത്തു
 കൊണ്ടുരുമ്മീടും മലകളും കാക്കെ നീ.
 കണ്ടുകുലം നിറഞ്ഞുള്ള വല്ലികൾ
 കൊണ്ടുവിതാനിച്ചുമാറ്റിത്തീപ്പുള്ളൊരു
 കണ്ടും കഴിയും തിരിച്ചറിഞ്ഞീടുവാ-
 രണ്ടു വളരെ പ്രയാസം മമ പ്രിയേ!
 തണ്ടാരിലുണ്ടാം മധുരസത്തെണ്ണിളജി .
 ചുണ്ടായ മോദനേ മണ്ടിപ്പറക്കുന്ന
 വണ്ടിന്റെ രഥകാരമങ്ങുമിങ്ങുംമഴ-
 കൊണ്ടുതേങ്ങിമണി! കേൾക്കുന്നതില്ലയേ!
 കണ്ണീരവത്തിന്റെ കണ്ണുധപനി കേട്ടു
 മണ്ടിത്തിരിക്കുന്നു മാതംഗസഞ്ചയം
 ഇണ്ടുതേങ്ങുണ്ടോടുന്നു മാനം കലകളും
 പണ്ടുകാണാനുള്ള സതപജാലങ്ങളും
 കണ്ടാലുമിന്നു രഥധപനി കേൾക്കുകൊ-
 ണ്ടുണ്ടായ സംഭ്രമാൽ പാഞ്ഞൊളിച്ചിടുന്ന
 കണ്ണീരവാദിയായുള്ള മൃഗങ്ങളെ
 കണ്ടിവാർക്കേശി! നീ കണ്ടാലുമന്തികേ
 ആദിത്യരശ്മികളിട്ടിരിക്കിലെങ്ങുമേ
 ഞാധികയില്ലെന്നു ഞാധികമൽപ്രിയേ!
 വേദികവേണ്ടാ കൃശോദരി! നിന്നും
 മോദിച്ചുകൊണ്ടാലുമീവനം ശോഭനം
 മത്തദിപത്തോടടുത്തുടൻ കേസരി
 മസ്തകംതന്നിലടിച്ചുപിളക്കുയാൽ

മുത്തുരത്നം വഴിനിളെക്കിടക്കുന്ന -
 തത്വതുളതം മൃഗലോചനേ! കണ്ണെ നി
 പത്തരമാറ്റുള്ള തങ്കവുമിവക
 മുത്തുമൊരുമിച്ചു മാലയുണ്ടാക്കി നിൻ -
 കുത്തുമുലയിലലങ്കരിച്ചിടാനാൻ
 ചിത്തേ കുത്തുറലമുണ്ടോ വരാനോ!
 ഉത്തുംഗചിന്തസ്തനഭരേ! കേകി കുറ
 നൃത്തം തുടങ്ങി മഹരണം കേൾക്കയാൽ
 അത്യാഗ്രശാസ്ത്രവൃന്ദശേഷവും
 മത്തമാതംഗസമൃദ്ധം വർമ്മവും
 പഞ്ചാസ്യവൃന്ദങ്ങൾ പഞ്ചാമരമൃഗ -
 സഞ്ചയം മാൻപേടമാതം കലകളും
 കാടകന്തനിൽ കടന്നിവയൊക്കയും
 പാടേ മുടിപ്പൊന്നൊരുമ്പെട്ടുനില്ക്കുന്ന
 വേദജനത്തിന്റെ ചാപശിക്ഷാബലം
 പാടവം കണ്ടുകൊണ്ടാലും കൃശോദരി!
 നീരദൈവധ്വനിപാലേ മുഴങ്ങുന്ന
 തേരുള്ളിന്റെ നിറാദേങ്ങൾ കേൾക്കയാൽ
 ആരുടെ തേരെന്നറിവാൻ വരും വേട -
 നാരിജനങ്ങളെക്കണ്ടിതോ സുന്ദരി!
 ഇങ്ങിനെയോരോന്നു കണ്ടുകൊണ്ടുമാവർ
 തങ്ങളിലോരോന്നു ചൊല്ലിയും മെല്ലവേ
 തേരിന്റെ വേഗമതുകൊണ്ടു ദിക്കുക -
 ജോരോന്നു ലംഘനം ചെയ്തതറിയാതെ
 അങ്ങേനാജസംഭവാനന്തന്നുടെ

പണ്ണശാലാനിതകേ ചെന്നു മഹാരഥം
 പണ്ടു താൻ കാണാത്ത വസ്തുക്കളോരോന്നു
 കണ്ടു മുഗേഷണയോടു ചൊന്നാൻ നൂപൻ
 മുത്തിരയത്തോടു തുല്യനാം താപസൻ
 പാത്തതളീടം പ്രദേശമടുത്തു കേൾ
 തേത്തടംതന്നിൽനിന്നുവോടിറങ്ങുവാ-
 നോത്താൽ സമയമടുത്തു നൂപരമജേ!
 മാന്യരാം താപസന്മാരുടെയാശ്രമേ-
 യന്വോന്വവൈരം ഭവിക്കയില്ലാക്കുമേ.
 പഞ്ചാനനന്റെ സമീപത്തു മാന്ദംഗ-
 സഞ്ചയം സഞ്ചരിക്കുന്നതു കാൺക നീ
 ശല്യം ശരങ്ങളും മാനം കലകളും
 കൊല്ലും പുലിയുടെ സന്നിധൗ വാഴുന്നു.
 കീരിയും പാമ്പുമൊരുമിച്ചു തങ്ങളിൽ
 ചേരുന്നതന്തികേ കണ്ടിതോ സുന്ദരി!
 തീയിൽക്കിടന്നു ദഹിക്കാതെ പിന്നെയും-
 മീയൽ പറന്നു വരുന്നതും കാൺക നീ
 ഒന്നുമസംഭ്യമായ പ്ല തപോബല-
 ധന്യരായുള്ള മൂന്നിജനങ്ങൾക്കുരോ
 ഘ്രവം പാഞ്ഞുടൻ ഭായ്യയോടൊന്നിച്ചു
 സാവധാനം നൂപൻ തേരീനിറങ്ങിനാൻ
 പിന്നെയും മന്നവൻ ഭായ്യയോടൊന്നിച്ചു
 മന്ദം നടന്നങ്ങു ചെന്നോര നോത്തു്
 വല്ലഭം ഭക്തശരവും ചമതയും
 കിഷ്കുന്ദീവാരജാലം ഫലങ്ങളും

വൈലത്തു ചികിയിണക്കി നില്ക്കും മുനി-
 ബാലകന്മാരെസ്സമീപത്തു കാണുകയാൽ
 വന്ദനം ചെയ്താൻ പിന്നെക്കുറഞ്ഞൊന്നു
 മന്നവവീരൻ നടന്നോരുന്നതരം
 ആഹുതിഗന്ധവുമാകാശമാഴ്ത്തി-
 ലാകവേ ഹോമധൂമങ്ങളും കാണുകയാൽ
 ആശ്രമദിപാരമടുത്തു ജലാശയേ
 വിശ്രമിച്ചാതു വിശുദ്ധി വരുത്തിനാൻ
 മാന്താഡവംശഗുരുവരൻതന്നോടു
 വാൽകളെല്ലാമറിയിച്ചുകൊള്ളുവാൻ
 വാസ്തവമെല്ലാം മുനിവശീകൃതൻ
 ചിത്തത്തിലാക്കിയയച്ചോരുന്നതരം
 പ്രാജ്ഞാവനങ്ങറിയിച്ചു തൽക്കണ്ഠ-
 മാജ്ഞയും കൊണ്ടുണ്ടു കൊണ്ടുപോയിടിനാൻ
 അർജ്ജുനസംഭവപുത്രൻ നൃപതിയെ-
 സ്സംഭാവനം ചെയ്തു ചൊല്ലിനാറിങ്ങിനെ:—
 “സ്വാഗതം ഭൂപതേ! സൗഖ്യമല്ലേ പുരേ
 സാകേതവാസിജനത്തിന്നശേഷവും
 പൈരജനത്തിനും ജാനപദത്തിനും
 പാരമറിവുള്ള മന്ത്രിജനത്തിനും
 സേനാധിനായകന്മാർക്കു മവരുടെ
 സേനാജനത്തിനും മിത്രവർഗ്ഗത്തിനും
 കീർത്തിയാകുന്ന ധനത്തിന്നു വിശ്വവും
 പൂർത്തി വരുത്തി വസിക്കുന്നതില്ലയോ?
 രക്ഷിച്ചിടേണം ധനമെന്നു ഹൃദി

ശിക്ഷയിൽ ചിന്തിക്കുവേണം മഹീപതേ!"
 ഇത്രാദി മാമുനി തന്നുടെ വാക്യങ്ങൾ -
 ഉത്രാദരാൽ കേട്ടു നില്ക്കും നൂപനോടു
 വിഷുരം തന്നിലിരുന്നു മാഗ്ഗശ്രമം
 റാഷ്ട്രമാക്കീടേണമെന്നു ചൊന്നാൻ മുനി
 "അന്തഃപുരത്തിലയസ്തിതന്നുടെ -
 യന്തികേ ചെന്നു വസിക്കു നൂപാംഗനേ!
 ഏതൊരു കാര്യം നിനച്ചു ഭവാനെന്റെ -
 യന്തികേ വന്നിതു രാജമുഡാമനേ!
 ഭാര്യയൊന്നിച്ചുമിവിടെ വന്നീടുവാൻ
 കാര്യം വലുതായതുണ്ടെന്നു നിണ്ണയം
 ക്ഷോണിസംരക്ഷണം ചെയ്യും നൂപന്മാർ
 കാണിനേരമിട കിട്ടുകിടല്ലാണിനും
 കാര്യങ്ങളെല്ലാമുപേക്ഷിച്ചു താന്തന്നെ
 പോരുവാൻ കാരണമെന്തെന്നു കേൾക്കുവാൻ
 പാരം കത്തുപലമുണ്ടതുകൊണ്ടു വീ
 പാരാടത കേൾപ്പിക്കു വേണം മഹീപതേ!"
 ഇത്തരം മാമുനിശ്രേഷ്ഠൻ പറഞ്ഞതി -
 റാത്തരം മെല്ലെത്തൊഴുതു ചൊന്നാൻ നൂപൻ
 "ആദിത്യവംശത്തിലുള്ള നൂപന്മാക്കൊ -
 രാധിവന്നാലതു വീക്കി രക്ഷിക്കുവാൻ
 ആലംബനം ഭവാനെന്നു മഹാജന -
 മാലാപണംചെയ്തു പോരുന്നു സന്തതം
 സന്തതിയില്ലാത്തതുകൊണ്ടു ഏകാന്തരേ
 സന്താപമോരം വളരുന്നു മാമുനേ!

എന്തിന്നതിന്നു തടവെന്നു മാനസേ
ചിന്തിച്ചറിഞ്ഞതളേണം കൃപാനിയേ!
സങ്കടം രീക്ഷേണ്ടവരോടു തന്നുടെ
സങ്കടം ചെന്നു പറയണം ദുഃഖിതൻ
എന്നതുകൊണ്ടറിയിക്കുന്നു താവകം -
സന്നിധൗ വന്നു ഞാൻ കാരുണ്യവരിയേ!"

(മറ്റു മാറി)

ധരണിപതിതിവകനാട വരവചനാമിങ്ങിനെ
ധാതാവുതന്നെകൻ കേട്ടോണത്തരം
മാതളിരിചമതമതി വിമലതരളകിനാൽ
മാറ്റുണചെങ്കുണ്ടറിഞ്ഞു സമസ്തവും
സരസമതു സകലമപി നൃപനൊടുമൊഴിച്ചു
സാക്ഷാൽ പിതാമഹനോടു തുല്യൻ മുനി
അസുരവരാനിധനമതിനമരകലനായകൻ
ആദരാൽ നിന്നോടു മൂന്നും പാകയാൽ
അതിനു പുനരമരവരപുരിയിലഥ ചെന്നു നി-
യാഃയാധനം ചെങ്കുളവരെ വധിച്ചുടൻ
സുരവരനൊടു സകലമഴകോടറിയിച്ചുടൻ
സുതനോടൊന്നിച്ചു പോരുംവഴി ഭവാനു
സരഭി സുരതരനികരതണലിൽ മരുവുന്നതു
സൂക്ഷിച്ചറിഞ്ഞു തൊഴുതുപോന്നീല നീ
കഴിച്ചുമുതുസമയമതു കരുതി നൃപനെന്നുടെ
കാലിണവന്ദനം ചെജ്ജാതെ പോകയാൽ
കരുണയിവിയിലവിൽ മമ പരിചൊടുളവാകുന്ന
കാലം ജനിസ്തും സുതവിവനിങ്ങിനെ

മാനുജരിചതുസമയമവളഥ നിനയ്ക്കയാൽ
 മാന്യം ഭവിച്ചു സുതോതവത്തിന്നു തേ.
 അതിന്നു പുനരവളയ പരിഭവമശേഷവു-
 മാശ്രയിച്ചപ്പോഴു തീർന്നു ഭൂപതേ!
 അതിന്നു ബഹുവിഷമമിഹ സുരഭിയുടെ സേവനം..
 മായിരം വത്സരം ചെന്നു കഴിവത്രു
 അതുവരെയു മവനിതലവലമഥന! വാഴുവാ-
 നായുസ്സു പോരാ ഭവാനെന്നു നിണ്ണയം
 വരണനൊരു യജനവിധിയഴകൊടു തുടങ്ങി കേൾ
 വത്സരമായിരംകൊണ്ടു പൂണ്ണമാം
 അതിന്നു കശസമിധഹവിരിവപലതു വേണ്ടതി-
 നായവളുണ്ടാകി നൽകുന്ന നിത്യവും.
 അതിനിടയിലപരാദിശി ഗമനമതു ചെയ്തയി-
 ല്ലായതാച്ചവർ വാഴുന്നു തൽപുരേ
 വരണനുടെ വിമലപുരവരമതിലടുക്കുവാൻ
 വൈഷമ്യമുണ്ടാം വിശിഷ്ടനെന്നാകിലും
 അതികഠിനവിഷമുടയൊരമിനികരമാദരാ-
 ലപ്പുരം കാക്കുന്നു ദുഷ്ടമോടെപ്പൊഴും
 അവരൊടൻ പൊരുതി ജയമഴകൊടു ലഭിക്കുവാ-
 നാരു വിചാരിക്കുവേണ്ടാ മഹീപതേ!
 പുനരതിന്നു പല വഴിയുഴയുകൊടു നിനച്ചു ഞാൻ
 പൊതുവരുത്താനു കണ്ടു ഹൃദന്തരേ!
 അമരപുരസുരഭിയുടെ മകളിവിടെയുണ്ടെടോ
 ആശ്രയിച്ചാലുമവളെ നീ സാമ്പ്രതം
 വിധിവിഹിതകരണമതിനധികതരദുഗ്ദ്ധം

വന്നാൽ കഴിയും പ്രകാരമുണ്ടാം വിധി
 മകളായ മനതളിരു തെളിയുമളവോറവും
 മാതാവിനും പ്രീതിയുണ്ടാമസംശയം
 അവളായ പദകമലഭജനവിധി കേട്ടു നീ
 യാവതുപോലെ ഭജിച്ചുകാൾകു നവ!
 വിവിനഭൂവി മരുവുമവളുകൊടു ദിനഞ്ചയേ
 വത്സസമീപേ വരും ഭൂവ! നിത്യവും
 നിശി നവര! പശുനിലയമതിലഥ ശയിക്കൂമാ...
 നന്ദിനിതൻറ സമീപത്തു നിങ്ങളും
 സരസി ശുഭേലിലമതിലഴകൊടു കുളിച്ചുടൻ
 സായന്തനകർമ്മമെല്ലാം കഴിക്കൂണം
 ദിവസകരകലതിലക! കശയതു വിരിച്ചുടൻ
 ദമ്പതിമാരും ശയിക്കൂ വിശുദ്ധരായ്
 അപാദിനമവളായ പദകമലവരന്...
 മാത്ര കളിച്ചു വിശുദ്ധരായ് ചെയ്യണം
 വിവിനഭൂവി പശു ഗമനമതിനു മുതിരും വിധൗ
 വീതശങ്കം ഭവാനു കൂടേ ഗമിക്കൂണം
 തുണസലിലമിവ പലതുമഴകൊടു കൊടുത്തു നി
 താല്പയ്ക്കമോടീച്ചയാട്ടിയിരിക്കൂണം
 ഹരികരടി പുലി കിടികൾ മഹിഷ്യകമീവക
 ഹാസി വരത്താതെ കാത്തുകൊണ്ടീടണം
 പ്രതിദിനവുമലഗുണ! പശുവിനുടെ പാലനം
 പാത്ഥിവാമൗലേ! ഭവാനു ചെയ്തുകൊള്ളുക
 മനുജവര! തവ മനസി വളരമഭിവർദ്ധിതം
 മണ്ഡലംകൊണ്ടറിഞ്ഞീടാം നൃപോത്തമ!

മുഹിതിലകവചനമിതി മുദിതമതിഭൂപതി
 മുലംവുകൊണ്ടു തൊഴുതു കേട്ടീടിനാൻ
 മുനിവൃഷഭവചനമതിനൊരുക്കറുകൂടാതെ
 മുപ്പതുമൊയ്മ്പതും വാസരം ചെന്തിതു
 അപരദിനമരപത്തു തുഹിനഗിരിതന്നുടെ
 അന്തികെ നിന്നടൻ പുല്ലു തിന്നംവിടയു
 ശിശിരഗിരികുഹരമതിലമരുമൊരു കേസരി
 ശിശുമടുത്തു പിടിച്ചിതു ശോവിനാ
 അതുസമയമധികതരപരവശത പുണ്ടുകൊ-
 ണ്ടാ ധേനു രോദനംചെയ്തു കേൾക്കയാൽ
 തപരിതമം നൂപനയനമവളിലഥ ചെന്നടൻ
 തുണിമുഖത്തു കരവും പതിച്ചിതു
 അവനിപതികലവരന കരയുഗമിച്ചുജവാ-
 നാവതില്ലാഞ്ഞു ചമഞ്ഞാരനന്തരം
 അതുസമയമധികതരലരിയഥ കേസരി
 സംഭവംചെയ്തു ചൊല്ലിനാനിങ്ങിനെ
 'നൂപതികലതിലക! തവ ഹൃദി കലമമുദ്രം
 നിഷ്കലം നിഷ്കലം നമ്മോടു ഭൂപതേ!
 ക്ഷിതിവ! തവ കരബലവുമധികതരസ്രവം
 ക്ഷിപ്രം ഫലം ചെയ്തയില്ല മൽസന്നിധൗ
 പവനനുടെ പടുഗ്ഗതികൾ മരമതു പരിക്കുന്നു
 പദ്മത്തോടു ഫലിക്കുമോ ഭൂപതേ?
 അടവിയതിലമരുമൊരു ഹരിണപതിയല്ല ഞാ-
 നയ്യുമുഞ്ചിവാദസേവിയാം കിങ്കരൻ
 ഇവനൊടടുത്തൊരു ജയമഴകൊടു ലഭിക്കുവാ-

നിത്രിലോകത്തിലൊരുത്തനമിച്ഛെടൊ
 സവിധഭൂവി മരുവുമൊരു സുരവിടവി കാക്കെടൊ
 സാരമിതു പണ്ടു ശർച്ചാണി നട്ടതാം
 ഗജനികരമിതിനടയ തൊലികളയുമെപ്പൊഴും
 ഗണ്ഡകണ്ഡുതി കളവാനരസ്ത്രയാൽ
 അതിനു പുനരനുദിനവുമിതിനാരികിപെങ്ങുമേ-
 യാന വരാതെ തട്ടത്തു രമിക്കണം
 മൃഗനിവാരപതിവടിവു വിരവൊടു ധരിയ്ക്കു നീ
 മാതംഗസംഘം ഭയപ്പെടുമോറവും
 അരികിൽ വരുമതു സകലമഴകൊടുഭജിച്ചുകൊ-
 ണ്ണാരൂഢമോദം വസിച്ചുകൊൾക ഭവാനും.
 സകലജനജനനി ശിവയരുളിയതുകാരണം
 സാകേതദ്രുപതേ! വാഴുന്നു ഞാനിഹ
 പശുവിതിനു മുതിസമയമഴകൊടു ഭവിക്കയാൽ
 പാണിതലംതന്നിൽ വന്നുവീ ഞെ വിഭോ!
 ഇവളുടയയുടൽമുഴുവനഴകൊടു ഭജിച്ചുകൊ-
 ണ്ണിനു സുഖേന വസിയ്ക്കുന്നതുണ്ടെടോ
 ഭവചരണകമലയുഗപരിചരണ ചെയ്യുന്ന
 ഭൂതൻ പാഞ്ഞതു കേട്ടു ചൊന്നാൻ നൃപൻ
 പശുധരണിസുരനിധനമതിലധികമില്ലാരു
 പാതകമെന്നു ജഗൽപ്രസിദ്ധം ഹരേ!
 പരമശിവസവിധഭൂവി മരുവുമൊരു കിങ്കരൻ
 പശ്ചിമനൈക്കൊല്ലുന്നതരുതമരുതം!!
 ദുരിതവിധികരണമിതിനഴകൊടു തുടങ്ങുന്ന
 ദുഷ്ടനേ രാജാവു ശിക്ഷിച്ചെഴുതിടണം.

അതിനു ബലമവനിതലവരനു പുനരില്ലെങ്കി-
 ലന്ന മരിയ്ക്കേണമെന്നുണ്ടു ശാസ്ത്രവും
 സരസിരഹഭവസുതൻ സമീധഹവിരാജാദി
 സംഭരിച്ചീടുന്ന കാമധേനുവിവരം
 അതു കരുതിയിവളുടെ നിയനമതു ചെങ്ങോലാ
 ആഹാരവസ്തുക്കൾ വേറെത്തരാമഹം
 നരവരനൊടുസമയമവനുമെ ചൊല്ലിനാൻ
 നമ്മുടെ സന്നിധ്യെ വന്നതേ തിന്നു ഞാൻ
 സമീധഭവി പുനരണയുമവരവരുതങ്ങടെ
 സൽഭാവമെന്തിന്നു ചിന്തചെയ്യുന്നു ഞാൻ
 അരികിൽ വരുമതിനുടെ ഹനനമതു ചെയ്തുകൊ-
 ണ്ടാഹരിച്ചീടുന്നതളിയല്ലോ ശിവ
 അഖിലജഗദധിപനുടെ രമണിയരൾചെയ്തതു..
 മാറ്റായവാക്യവും ഭേദമുണ്ടോ നൃപ!
 പശുവിതിനെ വിടുവതിനു പകരമിഹ വിഗ്രഹം
 പാത്ഥിവ! താവകം തന്നുവെന്നാൽ മതി
 നൃപതികലമകടമണി ഹരിണപതിയിങ്ങിനെ
 നിശ്ചയിച്ചേവം പാഞ്ഞതു കേൾക്കയാൽ
 പശുമരണമൊഴിവതിനു പകരമിഹ മാമകം
 പാരാതെ ഭേദം തരാമെന്നു ചൊല്ലിനാൻ
 അതീമുദലഹസിതമൊടു നൃപതിയെ വിളിച്ചുടൻ
 ആപാദിച്ചുധം സമീക്ഷ്യ ചൊന്നാനവൻ
 അരിവു തവ ഹൃദയമതിലധികതരമില്ലയെ..
 നാശയംതന്നിലൊച്ച ഞാൻ ഭൂപതേ!
 അഖിലയുവവിഭവമതിനുകൊടിഹ പാത്രമാ..

മകാരമിന്നു കളയുന്നിതോ ഭവാൻ?
 സകലദിശി മരുവുമൊരു തൃപതികലസേവ്യമാം
 സാമ്രാജ്യസൗഖ്യവും ദേഹസൗഭാഗ്യവും
 ശശിയാടെതുപൊരുതുമതിധവളനിറമൊയൊരു
 ഹരതും ചാമരമാലവട്ടങ്ങളും
 ഇതിന്നുസമധികസുഖവിഭവമൊരുകാലവും-
 മില്ലിപ്പുരീരം കളഞ്ഞുപോയാൽ നവ!
 അപരാജനപശുവിനെയെവനമതുചെയ്യാവാ-
 നാ.മദേഹം കളഞ്ഞിടുന്നതുള്ളതും.
 ഇതുപരയുദ്ധവനായ വചനമതിനത്തരം
 ഇങ്ങിനെ ഭൂപതിതാനും പറഞ്ഞിതു:—
 ക്ഷതമപരമനസി വരുമതുകളകകൊണ്ടെടോ
 ക്ഷത്രിയരെനീജനത്തിന്നുനാമവും
 അവനിതലഭരണമതിനബലതഭവിഷ്ടിവി-
 ന്നാരണശോച്യദുഃഖാലനം ചെയ്യണം
 അതിനുമിഹ മമവിഷമമധികതരമാകയാ-
 ലാലവട്ടാദിസ്തു യോഗ്യനായിട്ടുമോ?
 വിഗതഫലവചനമതു മതി മതി പറഞ്ഞതു
 വീതസന്ദേഹേ തടസ്ഥത നിഷ്കലം
 മൃഗനിവഹപതിയൊടിതു പരിചൊടുപറഞ്ഞുടൻ
 മാധവപാദേ മനസ്സുറപ്പിച്ചവൻ
 അമലതരന്തരിവചനമഴകൊടുരചെയ്തുകൊ-
 ണ്ടുണ്ടലിക്തപ്പിപ്പറഞ്ഞതു പിന്നെയും
 അശിവം മലമൊഴിവതിനുശിവചരണസേവിത-
 ന്നാനനാഗൌ ദേഹമാഹുതി ചെയ്തൊൻ

പരവശതകലമൊരു പശുവിന്റെ ജീവിതം
 പാരാതെ രക്ഷണം ചെയ്തയെന്നിങ്ങിനെ
 ദിവസമണികലജന്തുപവൃഷഭനരചെയ്തടൻ
 ഭണ്ഡനമസ്തതി ചെയ്തു ഭൂമണ്ഡലേ
 കരനഖരനികരരദതതികളിഹ നമ്മുടെ
 കണ്ണേ താഴ്ന്നുമെന്നോത്തുവാഴുംവിധൗ
 അമരതരുസുമനികരമരവരശാസനം-
 ലപ്തരസ്മിജനം കോരിച്ചൊരിഞ്ഞിതു
 വിരവിനൊടു വിവിധതരമവനിപതിവിഗ്രഹേ
 വീണിതു ചന്ദനവാരിസംസിക്കുമായ്
 വിവിധതരസുമനികരമുപരിമമശിതളം
 വീഴുവാൻ കാരണമെന്തിന്തെന്നോത്തവൻ
 പശുവിനെയുമതിനപരിമരുവുമതിപ്പോരമാം
 പഞ്ചാസ്യവിഗ്രഹം തന്നെയും നോക്കിനാൻ
 ഉചിതമിതു തവ വിമലകലമതിനസാഗ്രതം
 ഉത്തിഷ്ടഭൂപാല! തുഷ്ടയായേനഹം
 ധരണിപതികലതിലക! തവഹൃദയശുദ്ധിയും
 ധൈര്യപുമാശ്രയരക്ഷണനിഷ്ഠയും
 അറിവതിനുമനുജവര! ഹരിവരകളേബര-
 മന്ത്രമായാബലംകൊണ്ടുനിമിച്ഛണാൻ
 സരസതരമിതിവചനമഴകിനൊടുകേടുതൽ-
 സന്നിധൗ ചെന്നു പശുവിനൊക്കൊക്കയാൽ
 അതിരഭസമവനിപതി സരസമഴനേറുടൻ
 അഞ്ചലികുപ്പി നന്ദിച്ചു ചൊല്ലിടിനാൻ
 ജനനി! തവ മഹിമപുനരറിവതിനു വൈഭവം

ജിണ്ണപണ്ണാശനനാക്ഷമുണ്ടാകുമോ?
 ജലധിയതിലമരുമതിവിമലമണിസഞ്ചയം
 ജാലകന്മാരിഞ്ഞീടുമോ കേവലം?
 അടികളുടെ പൊടിപടലിമകുടതടകോടിയി-
 ലാശാധിപന്മാരലങ്കരിയ്ക്കുന്നുതെ.
 അപരമൊരുളവനതലമഴകൊടുളവാക്ഷവാ-
 നാത്മമാഹാത്മ്യം ഭവിയ്ക്കുമല്ലോ തവ
 പെരുങ്കുമൊരുതവ ചിത്രമനതളിരിലോക്കിലീപ
 പൂഞ്ചാസ്യനിർമ്മാണമെന്തിതിന്നതുതും?
 കശികസുതകരപരിലബലവുമമലാസ്രവും
 കൂത്തുമൂത്തുള്ള ശരൈഃഘവും ശസ്രവും
 ജനനി! തവ സവിധഭൂവി വിഹലതരമാകയാൽ
 ജാതിയുംകൂടെ വെടിഞ്ഞു മഹാമുനി.
 അനുദിവസമടിമലരുതൊഴുതു കൃപവേണമെ-
 ന്നത്മികമാത്രമേയോവതുളള ശുഭേ!
 സരസമിതിരുതിവചനമഴകൊടുരചെയ്യുന്ന
 സാകേതഭൂപനോടാശുചൊന്നാൾ പശു
 അമലഗുണഗുവര! തവ ഭവതു ശിവമെല്ലൊഴു-
 മായുസ്സുമേറിയ കാലമുണ്ടായ്ക്കും
 ക്ഷിതിപവര! സരസിതരമതിരുടെ ദളേ ഭവാൻ
 ക്ഷീരം മദീയം കറന്നു സേവിയ്ക്കണം
 തവനകുലതിലക! തവ തവനസമനന്ദനൻ
 താമസംകൂടാതെയുണ്ടാമസംശയം
 വചനമിതു പറയുമളവവളൊടു നൃപോത്തമൻ
 വന്ദനംചെയ്തു പറഞ്ഞിതു പിന്നെയും

വിവിനളവി മരുവുമൊരു തവ വരവുനോക്കുമാ-
 വത്സപിതാഹുതിശേഷം പയോസ്തമേ.
 നൃപവചനമുചിതമിദമരപതു കേൾക്കയാൽ
 മുൻപിൽ നടന്നു തുടങ്ങി സകൗതുകം!!

സംസാരിയുടെ പാരവശ്യം

വിശേഷാല്പത്തിസ്ഥിതിലയമതിന്നീശനുണ്ടെന്നു ചിന്തേ
 പശ്ചാദീനാം ജരജനനേ ബോധമുണ്ടാകയില്ലാ
 ദിഷ്ടഗ്രാകഷ്ടം ദിജകലമതിൽ ജാതനായെങ്കിലും ഞാൻ
 കഷ്ടം ദേവസ്മൃതിയഥ വെടിഞ്ഞിടിനേനിന്ദുമെലേ!

2

സ്നാനം തീന്തോദകമതിലഹോ ചെങ്കുതില്ലാപത്തുനാം
 ദാനം ചെങ്കിലയി ശിവതിലം ഭൂമിരണ്യം ദിഷ്ടേഭ്യഃ.
 ധ്യാനംചെങ്കിലൊരുദിനമവി തപൽപദാംഭോജയുഗം
 കേനാപ്യേനോനിയമമഖിലം നീങ്ങുവാൻ പാവുതിശ!

3

കൃത്യം വിധിച്ച സമയം വഴിപോലെ ചെങ്കു
 ചിത്തത്തിനുള്ള പരിശുദ്ധി വരുത്തിയെങ്കിൽ
 മൃത്യുഞ്ജയന്റെ ചരണാംബുജം തദീയ-
 ചിന്തേ വിളങ്ങുമതിനും കഴിവുന്നതില്ലാ!

4

ഭൂമീസുരൻ വഴി നടന്നു വലഞ്ഞു വന്നാൽ
 കാമിമുഖോലെയവനഷ്ടികൊടുത്തു പിന്നെ.

താൻകൂലമായ ദുരിതം കളവാൻവന്നു
താൻബുലപ്രഗമഴകോടു കൊടുത്തിടേണം!!

5

ഈവണ്ണമുള്ള ഗുണമമ്പോടു ചെയ്തുവെങ്കിൽ
ജീവാവസാനസമയത്തൊരു പേടി വേണ്ട;
ശ്രീവാസുദേവ! ഭഗവന്നഹമത്രമുന്മ-
ഭാവദഹോ സുപ്രതമീവക ചെയ്തതില്ലാ.

6

പണ്ടേയുള്ളതുമിന്നുമിന്നിയുളവാ -
യീടുന്ന പാപങ്ങളെ
ക്കൊണ്ടും ഭിതിനമുക്കു പാരമധുനാ
മുശ്ശേന്ദുചൂഡാമണേ!
ഉണ്ടല്ലോ തിരുനാമമായതു ജപി
ച്ചിടാനെനിസ്തീശപരാ!
തണ്ടാർബാണരിപോ! തപദീയകരുണാ
ലേശം ഭവിച്ചീടണം.

7

നാമംകൊണ്ടിഹ പാവജാലമഖിലം
പോമെന്നോരോ ശ്രീശുക്രൻ
സാമോദം നൃപനോടജാമിളകഥാം
കേൾപ്പിച്ചതും കേട്ടു ഞാൻ
സന്ദേഹം പുനരില്ലതെല്ലമതിനാൽ
നാമാമൃതോച്ചാരണം
നന്നായിട്ടു തുടങ്ങുവാൻ മുരരിപോ!
കാരുണ്യമുണ്ടാകണം.

8

ദിക്ഷാദ്ധപരേ കവിതയായ മഹേശപതി
ദിക്ഷപ്രജാപതിയോടേവമുരച്ചു മൂന്നും
ദിക്ഷാശുഭാശയ ശിവേതി തദീയനാമം
കഷ്ടേണിവൽസകലപാപമൊടുക്കമല്ലോ.

9

ചാവാനടുക്കുമതിനുള്ളിലഹോ ഗുണങ്ങൾ
ജാപുന്നവണ്ണമഴകോട്ട തുടങ്ങിടേണം
കത്തും പുരസ്കരിക്കുന്നർക്കത്തി ജലം വരുത്തി
വിഴിപ്പിക്കട്ടെ വിഷമം മനുജൻ നിനച്ചാൽ.

10

ഈവണ്ണമുള്ള മഹതാം വചനങ്ങൾ കേട്ടി-
ട്ടാവുന്നപോലെ തിരുനാമജപം തുടങ്ങി
ദൈവം നമുക്കു വിപരീതമല്ലയെങ്കിൽ
ഭാവിച്ചുപോലെ വരുമെന്റെ മനോരമങ്ങൾ.

11

വിഷ്ണു കൃഷ്ണ ഹരേ മുകുന്ദ നരസിംഹാനന്തനാരായണ
ശ്രീശേശാച്യുത രാമ രാമസഹജ ശ്രീവാസുദേവ പ്രഭോ
വൃഷ്ണീശേശപര പത്മനാഭ നരകാരാതേ മുരാരേ കൃപാ-
രാശേ പാപവിനാശമദ്യ കൃപയാ കുടുംബദുഃഖമഹ!!

12

ശംഭോ ശങ്കര ശർപ്പ പദ്മതസുതാനാഥ ത്രിണേത്രേശ്വര
ശ്രീകണ്ഠ ത്രിപുരേക്ഷുചാപദഹനശ്രീനീലകണ്ഠപ്രഭോ!
ഗംഗാചന്ദ്രകലാവതംസ ഗരൂഢാരോഭചർമ്മംബര
പ്രേതാധിശരീപോ പ്രസീദ സതതം തുഭ്യന്നമസ്തംഭവേ!!

13

ദണ്ഡം പിടിച്ചു വലയുന്നൊരു നേരമുള്ളിൽ
 ഖണ്ഡേന്ദുചൂഡഭഗവാൻ വിളയാടവേണം
 പുണ്യം നമുക്കു പുനരില്ലതിനെങ്കിൽ ഞാനി-
 നെണ്ണി തപ്തിയതിരുനാമമുരക്കുഴിയ്ക്കാം.

14

ഇന്നിന്നലത്തിലധികം പുനരണ്ടു ദണ്ഡം..
 മെന്നന്തികത്തിൽ വരുമാളുകൾ ചൊല്ലുമപ്പോൾ
 വെണ്ണീർ തേച്ചു തിരുമേനിയടുത്തു കാണാൻ
 കണ്ണിനു പുണ്യമുളവാകണമെന്നിനേൾ!

15

മുറും പുത്രകുളത്രബന്ധസുഹൃദോ
 ദിവേനമൽസന്നിയെ
 ചുറ്റുംനിന്നു കാഞ്ഞിടുന്ന സമയേ
 മരൊത്തു ചെയ്യുന്നു ഞാൻ
 ഏറ്റൊരറിടീന കണ്ണുനീരുമൊഴുകി..
 ഞ്ഞൊരെന്നു നാമാമൃതം
 പോരീ കൃഷ്ണ! മുകുന്ദ! മാധവ! രമാ
 നാഥേതിചൊല്ലിടണം.

16

കണ്ടിലയോ പലരുമിന്നു ഭവൽസമീപേ
 കണ്ടിട്ടു പോവതിനു വന്നിഹ നിന്നിടുന്നു
 മിണ്ടാമതെങ്കിലുരചെയ്യണമെന്നു ഞങ്ങൾ
 വേണ്ടുന്ന കാർഷ്വമിതിതദപ്രവണേ റുദ്രിനേ.

17

ആത്താൻതകാലമധികം വലയുന്ന നേരം
കാൽസ്വരം, പശു,തിലം, വസനം ദിജാനാം
ഛന്ദോഷ നൽകി വഴിപോലെ സമസ്തനാമം
തീത്ഥോദപാനമതിനും കഴിവനിടേണം.

18

മിണ്ടുന്നില്ല വിളിക്കുമപ്പൊളയുന്ന പാരം പകന്മുഖം
കണ്ടാലും പുനരേല്പതിന്നൊരുവരുംവേണ്ടാസഹായങ്ങളും
തൊണ്ടെല്ലാം ചിലഭേദമുണ്ടിരുപുറം താനേ തിരുമ്മീടുവാം
നണ്ടുത്സാഹമിതീരിതേ കരുതുകുപാർ കരുണയാവാനിധേ!

19

ശ്വാസം പകന്നു പുനരിന്നു കർമ്മങ്ങൾകൊണ്ടു
നാസാഗ്രമയ്ക്കൊട്ടൊടാൻ തുടരുന്നിതോരം
ദാസാദിപോലുമിവിടുന്നു ഗമിക്കുവേണ്ട
വാസോയുഗം പരിചിനോടു വരുത്തിടേണം.

20

നേരത്തുപോണമതിനായിതു മൂത്തതേങ്ങ
നീരിൽക്കൊടുക്കു ശമനം വരുമിഷലില്ല
പാരാതെയേവമുരചെയ്തഥ വൈദ്യനാകം
ശ്രീരൻ മഗിജ്ജമളവിശ്വരണാശ്രയം മേ.

21

പ്രാണൻ പോവാൻകുടുന്നൊരു സമയമേറേ
മൃത്യുഭൂതസ്വരൂപം
കാണം കാലാഹികളും കയറുമൊരുകരേ
മറ്റതിൽ കാലദണ്ഡം

ക്ഷോണീദേശം കലുഷീട്ടവരഥ വരവു-
 ണഭാകമനേരമെന്നെ
 ത്രാണംചെയ്യേണമെന്നാലവരൊരു പൂമാ
 നില്പുഹോ നീലകണ്ഠ!

22

ദക്ഷാഭേര രക്ഷ മാം തപം യമഭേരരികേ
 വന്നു ത്രക്ഷാക്ഷരത്താൽ
 പ്രക്ഷോഭിച്ചങ്ങിപ്പാൻ തുടരുമളവെനി-
 ജ്ഞാതമില്ലേ സമാധാനം
 രക്ഷസ്ഥാനം കൃപാലോ തവ ചരണയുഗം
 ചിത്തതാരികലെന്നും
 നിക്ഷേപംപോലെ വാണിടണമതിനു തൊഴാം
 തപലഭം ചന്ദ്രമെഴുതേ!

23

ചന്തംചേരുന്ന കുന്തം കരവരിശ്വമതിൽ
 കണ്ടിതോ ഹേലാരഹോരം
 ചെന്തിക്കട്ടല്ലതുല്യം നരജനാരുധിരാ-
 സകതമത്യന്തരക്ഷം
 ദന്തീന്ദ്രൻ കീറുമാനപ്പനയൊടു സദൃശം
 കത്തി ഞാൻ മാറുകീറി
 സ്വാന്തേ മേവുന്ന ജീവൻ പരിചിന്നൊടുനാ
 കൊണ്ടുപോം കണ്ടുകൊൾക.

24

ചൊല്ലേറും കാലദണ്ഡം നിരവധി മനുജ-
 ന്നാരെ ഞാൻ തല്ലിയെല്ലാം
 വല്ലംകൂടിക്കൊഴിക്കും പ്രതിഭിവസമഹം
 ധർമ്മരാജാജ്ഞകൊണ്ടു്
 കൊല്ലാനും തെല്ലുപോലും മടി പുനരിവനി-
 ല്ലിജ്ജനം ചെല്ലുമപ്പോൾ
 കല്ലംകൂടിഞ്ചയത്താൽ കരയുമതിനമോ
 തെല്ലു സന്ദേഹമില്ലാ.

25

അടിയിലൊ പുഷ്പലാലം സുരമുനിജ്ഞൈരമ്ലിതമമോ
 മുടിയിലുമേവം തേ സുരജനനദീചന്ദ്രശകലം
 മടിയിലും കാമാരേ! തുഹിനഗിരികന്യാതിമൃദലാ
 കടിയിലൊന്നീവണ്ണം കഠിനവിഷമുള്ളോരഹിവിഭോ?

26

നാഗാധിനാഥാഭരണം സുരേദ്യോ
 നാഗാധിരാജാത്മദയാൽദേഹം.
 നാഗാധിനാഥാജിനവാസസംസോ
 നാഗാഭവേദീശപരസന്നികഞ്ച.

27

ദാനവാരി സതതം ചയനുവേ
 ദാനവാരിരപി യദ്ധ്യദന്തരേ
 ദാനവാരി കരവങ്കജേ സദാ
 തം ഗണേശമഹേശ്വര നമാച്ചമം.

28

കാലംകൊണ്ടുവരും ഗുണം പുനരിനി-
 ജ്ഞനൊത്തിരിയ്ക്കും വിധൗ
 കാലംകൊണ്ടുവരും ഗുണം ഗുരുതലേ
 ബന്ധിച്ചിഴച്ചീടുവാൻ
 കാലാരാതിപദാരവിദഭജനം
 കാലേ തുടങ്ങിടുകിൽ
 കാലംകൊണ്ടു വരുംഗുണം വിമലമാം
 കൈവലുവും സിദ്ധമാം

29

പേരായിരത്തിലധികം ശുഭദം മുരാമേ!
 പേരാറുണ്ടു നിയമേന ജപിച്ചുകൊണ്ടു
 പേരാറുതന്നിൽ മുഴുകിത്തിരുനാമുകൻ-
 മീരാറുനാളുതൊഴുതാലവനില്ല പാപം

30

പോന്നാലുംശം! ഭൂമിയും ഭവനവും
 പുത്രാത്മമിത്രത്തെയും
 കന്നിൻമാതിനതുല്യയെന്നാളുടയേ
 ചിന്തിച്ചിടും കാന്തയും
 കന്നം നിന്നൊട്ടുകൂടിയിന്നുവരുമെന്നോ-
 ക്കേണ്ട താനേകനായ്
 ചെന്നാലും യമസന്നിയെ പുനരമോ
 വിഴാം തമിസ്രാമിയിൽ

31

കുത്തിത്തല്ലിയിടിച്ചിഴച്ചു വളരെ
 ദുർഭാഷണംചെയ്തുകൊ-
 ണ്ടെത്തിയ്ക്കും ബത ധർമ്മരാജസവിധേ
 വിസ്രസ്തചിത്തം ഹരേ!
 അത്യാഗ്രാജനലോചനം പുനരസേ
 മാം വീക്ഷ്യ, നീ ചെയ്താലം
 ചൊല്ലെന്നുപൊഴു ചൊല്ലുമപ്പൊളവിലം
 ചൊല്ലിടുമെല്ലാവരും.

32

കേൾക്കേണം ബത ചിത്രശുക്ല, യിവനി-
 ചൊല്ലുന്നതും, സാക്ഷിത-
 ദപാക്ഷം, പത്രവില്പേഖയും, മുനിഗണം
 ചൊല്ലുന്ന ശാസ്ത്രോക്തിയും
 രക്ഷക്കുണ്ടാരു വണ്ഡപത്രമെഴുതീ-
 ടിപ്പോളിവൻതന്നുടേ
 കൈക്കൽത്തന്നെ കൊടുത്തയച്ചു നരകാ-
 ധീശൻ കരേ നൽകുക.

33

അപ്പോവിംശതി കോടിയുണ്ടു നരകം
 ഘോരം മദീയേ പുരേ
 കഷ്ടം മന്ത്യാതോതുകൊണ്ടു ദുരിതം
 ചെയ്യുന്നതത്രുതും!

ചെന്താലും പല പുണ്യകർമ്മമതുകൊ...
 ഞയ്ക്കോട തീക്കാമതും
 ചെന്താൻ ശക്തനതല്ലയെങ്കിലവനും
 ചൊല്ലാം ഹരേനാമകം.

34

ദൃഷ്ടമുലമുളവായൊരു പാവമെല്ലാം
 സൽക്കർമ്മജാലമതുകൊണ്ടു കളഞ്ഞിടേണം
 അന്ധന്തമസ്സു കളവാൻ വഴിപോലെ നല്ല
 വന്തം കൊള്ളത്തുകതന്നെയുപായമോത്താൽ.

35

പോവേണമിന്നു മരണാവധി വന്നുവെൻ
 ജീവൻ ക്ഷണത്തിലിഹ കൊണ്ടുവരേണ്ടതിന്
 പുണ്യങ്ങൾ ചെയ്തു ജനമോടു കലമ്പിയെങ്കിൽ
 വധധിജ്ഞമിന്നു ഗളനാളമറിഞ്ഞുകൊൾവിൻ

36

ഈവണ്ണമൊക്കെയുരചെയ്തഥ ധർമ്മരാജൻ
 ഭാവം പകന്നു സഭ തന്നിലിരുകൊണ്ടു്
 ദേവോധിനാഥസഭശൻ മുനിമാരു ചൊല്ലും
 ശ്രീവാസുദേവചരിതം ബത കേട്ടിരുന്നാൻ.

37

എന്തിന്നിന്നിഹ ലോഭാനെന്താ യമനെ...
 ചൊല്ലുന്നു മൌഢ്യപ്രാദഹോ
 താന്താൻ ചെയ്തൊരു ദൃഷ്ടതങ്ങളവിടെ...
 ചേരുന്ന പേടില്ലവാൻ

ചിന്തിച്ചിടുകിലക്കനോടു സദശൻ
 തൽസുന്ദരവെന്നെപ്പൊഴും
 സ്വപ്നം തന്നിലുറച്ചുകൊണ്ടു സകൃതം
 ചെന്താലമോ ശാന്തനാം.

38

പൊന്നു തിരയിലഥ വെച്ചുകൊണ്ടുകിട്ടി-
 തി തൽക്കര കളഞ്ഞിടിൽ
 നന്നിതിനു വിരമേരിയിന്നി വി-
 ലകൂട്ടമെന്നു പറയും ജനം
 എന്നപോലെ മനുജാഖരാശി ബഹുശിക്ഷ
 ചെന്തുകിട്ടലി വ-
 നന്നതിൽ വഴി നൽകമായമറെവിൽ
 നല്ലതു വരുത്തണം.

39

ദുഷ്ടപോവതിനു ദോഷമെന്തെന്തായമരച്ച
 തേക്കിലെരിയെങ്കിലും
 കഷ്ടമെന്നു പറയേണ്ടതല്ല പ്രണമണങ്ങ-
 മെന്നു കരുതിടണം
 ദുഷ്ടപാതകമൊഴിപ്പിന്നു വിധികണ്ഠ
 മണ്ഡമതു ചെന്തായാൽ
 നഷ്ടപാതകനാതാകമാ യമനു താഴ്ന്നി-
 യെങ്കലുള്ളവകണം.

40

ഏറിയോരു ബലമുള്ള നമ്മുടെ രിപുക-
 ൊറു ജനമെപ്പൊഴും
 കേറിവന്നു ഹൃദി മന്ദിരേമരുവി ദോഷ-
 മീശ! തുടരുന്നു മേ
 ആറു ചൂടിയൊരു നിമ്പദാംബുജരമിന്റെ പാ-
 ൊയവരെ വീക്ഷി മേ
 മാറുതന്നടെയകത്തുതന്നെ ശിവ കാത്തു
 കൊണ്ടു മരുവീടണം.

41

കണ്ടെടുത്തു കട ചൂടിനിന്നു നിജ്ഞ-
 ഗോപ പുരവാസിനാം
 വന്ന താപമൊടുക്കിയന്നു മദമിന്ദു-
 നുള്ളിലുളവായതും
 കുന്നപോലെയഥ രണ്ടുമയ്മ്പൊടു കളഞ്ഞു
 തന്നുടെ കരാംബുജാൽ
 കുന്നവെച്ചു കഴലൂതിനിന്നു ഹരിതന്ന-
 ടേ കരുണ വേണമേ

42

ചൊല്ലിടുന്നൊരു വിഷ്ണുതന്റെ ചരിതം
 നന്നെപ്പിഴച്ചെങ്കിലും
 അല്ലാത്തുള്ളതിലേറെയുണ്ടു ഫലമെ-
 നല്ലോ മതം യോഗിനാം
 ചൊല്ലേറുന്ന വിഭ്രഷണങ്ങൾ വിധവാ
 കെട്ടുന്നതിൽ കെട്ടുക

തെല്ലേറ്റന്നു സുമംഗലീടെ ചർടി-
 നെന്നിന്നു ചൊല്ലും ജനം.

43

ഇന്നു ഞാൻതു പാഞ്ഞതിന്നു പിഴയേ-
 റെയുണ്ടു പുനരെങ്കിലും
 വന്ദ്യരായ ബുധവർച്ചരായതു സഹിജ്ഞ-
 മെന്നു കരുതുന്നു ഞാൻ
 ഇന്നു ഭൂതലമശേഷമയ്ക്കൊട്ടു കഴി
 ചുതുലിയതിലാക്കിയാൽ
 ഇന്നു ദേവി ഹരിവല്ലഭാ ക്ഷിതിയൊരിജ്ഞ-
 ലും പരിഭവിയ്ക്കുമോ?

44

ഇപ്രകാരമതിവിപ്രിയം ഗിഹമുരത്തു
 കൊണ്ടരികിൽ നില്ക്കുമാ-
 ക്ഷിപ്രകാരി യമരാജകിങ്കരരെ നീക്ക-
 വാൻ കരുണ വേണമേ
 സുപ്രസന്നമുഖപത്മ! പത്മനിലയാമ-
 രാധിപതിസേവിതം
 തപൽപദാംബുജാമമെപ്പൊഴും ഹൃദിയിരിയ്ക്കു-
 ണം ഗരുഡവാഹന!

45

കുന്ദാന്തന്നറിയാത്ത ഞാൻ ഹരശിവേ-
 ത്രേവം ഭവനാമമി-
 ന്നൊന്നയ്ക്കോട്ടു ജപിയ്ക്കിലാശു കരുണാ
 ലേശം ലഭിയ്ക്കും ദൃഢം

കുന്നിൽമാനിവി മുന്നമേറിയ ദിനം
 സേവിജ്ഞയാൽ കാൽക്കുണം
 പിന്നെത്താമസിയാതെ നിന്നടലമോ
 നേർപാതി നൽകീലയോ?

46

മുന്നം ചെഞ്ചൊരു പുണ്യമിന്നു സകലം
 തീരുന്ന കാലം ധരാ.
 തന്നിൽതന്നെ പതിച്ചു പിന്നെ മനുജാ-
 കാരം ലഭിപ്പും ചിരാൽ
 അന്നോരോ ദിവിതങ്ങൾ ചെഞ്ചു നരകം
 തന്നിൽ പതിപ്പും ക്ഷണാ-
 ലെന്നാൽ സംയമിപ്പുരത്തിൽ നരകം
 കാണാൻ പ്രിയേ! പോക നാം.

47

ഏവം പാഞ്ഞു പുനരമ്പൊട്ട സിദ്ധനേകൻ
 ഭാവജ്ഞയാമവളൊടൊത്തു വിമാനമേറി
 പോവുന്ന നോരമനിലോപമവേഗമങ്ങു
 ജീവൈശ്വര്യമേരമരുവും നരകങ്ങൾ കണ്ടാൻ.

48

ചെമ്പിച്ചിട്ടും ചുരണ്ടുള്ളൊരു കചഭരവും
 ചെമ്പരത്തിപ്രസൂനം
 കമ്പിട്ടിട്ടന്ന കണ്ണും കഠിനത കലരും
 കയ്യിലാക്കാലദണ്ഡം
 വമ്പിച്ചിട്ടന്ന നാസാപുടവുമുടലുമാ
 ദണ്ഡുയെന്നല്ല മീശ.

ക്കൊമ്പും ഗംഭീരസിംഹമുപനിയൊടുമധികം
വങ്കരാം കിങ്കരന്മാർ.

49

ഏണ്ണം കൂടാതണഞ്ഞെങ്ങതികറിനതാശാ
കണ്ണം രണ്ടും ചുവപ്പി-
ച്ചണ്ഡം പാടെ നടുങ്ങുപടി വികടരവൈ-
രുച്ചരിച്ചും ചിരിച്ചും
ദണ്ഡം ചെയ്യുന്നു ഹാഹാ! ദുരിതനിരതരാം
ദൃഷ്ടജീവങ്ങളേ നീ
തിണ്ണം കണ്ണാലെ കണ്ടീടുക കുറിനമരോ
കാലഭൂതപ്രയോഗം.

50

കണ്ടീലയോ കുറിനമേകനെ വാളുകൊണ്ടു
രണ്ടായറുത്തു പിളരുന്നിതു പങ്കുജാക്ഷി!
പണ്ടീയിവൻ പല ശിശുക്കളെ കണ്ണനാളം
രണ്ടായറുത്തെരികയാലിതു വേണ്ടിവന്നു

51

തിര്യൽത്തല്ലിയിറക്കി നിർത്തിയൊരുവൻ
തന്റേതേതലേൽ കൊട്ട വെ
ച്ചിയും കോരി നിറച്ചതിപ്പൊക്കുകി-
ദ്ദേഹേ പതിയ്ക്കുന്നുഹോ
ഇതാഭേരിയനാൾ സവണ്ണതരണീ
മാരെക്കൊതിച്ചോറവും
മെയിൽ ചേർത്തു പുണൻപോലപരയാം
വിപ്രസ്ത്രിയം കാചന.

52

ചൊട്ടച്ചാൺ നീണ്ട ചന്നിച്ചിതറിന മുടിയും

വട്ടമൊത്തുള്ള കണ്ണിൽ
പൊട്ടിച്ചാടുന്ന നൽക്കട്ടയുമതികുടില-

ശ്വരദോഷങ്ങളോടും
ചട്ടറീടും കരത്തിൽക്കയറുമതിനൊ-

ദണ്ഡുമോങ്ങിപ്പൊട്ടുന്നാർ
തട്ടിക്കേറുന്ന പാരം ദുരിതനിധികളോ-

ടിത്തരം ബദ്ധരോഷം.

53

ചെമ്പേരെക്കുന്നലുള്ള തിര്യ്യിലധുനാ

വെച്ചിട്ടുമോ സീസകം
മുൻപേതന്നെ തിളച്ചതിൽ പുനരിവൻ
മുങ്ങിക്കിടന്നീടണം

മുൻപിൽ തന്നുടെ ഭാര്യതന്റെ ഹൃദയം
പാരം മുടിച്ചുനൃയിൽ

കമ്പംവിട്ടു ചെന്നതിന്റെ ഫലമി-
ന്നിവണ്ണമെന്നോക്കണം.

54

വമ്പേറുന്നൊരു നിയ്യ വേട്ടദയിതേ...

ത്തള്ളിട്ടുമോ മാദ്യമാം
കുറുപ്പോലെയശ്ശുദ്ധിയുള്ള കലടാ-

സംഗം പുരാ ചെയ്തയാൽ
ചെമ്പിൽ തൈലമൊഴിച്ചു പിന്നെ വളരെ
ത്തിരിട്ടു കത്തിച്ചതിൽ

തുമ്പിലാത്തൊരു മൃഗനെ പ്രതിദിനം
നന്നായ്ക്കുറുത്തിടണം.

55

കൈക്കൂലി വാങ്ങിയധികം ധനവാന്റെ പങ്കിൽ
നിലുന്നവന്റെ കരയുമ്മതിൽ ധ്വനേന
വല്ലോണമിന്നു തലതന്നിലുമേറെ നേരം
തീയ്ക്കൽ പഴുത്ത കനകം പ്രതിവാസരം കേൾ.

56

കണ്ടാലും പണ്ടിവൻ താനൊരു ദിനമൊരു പ -
യ്യന്റെ കയ്യും കഴുത്തും
കണ്ടിച്ചിട്ടുണ്ടതിന്റേ പമലതിനു മഹാ
പാപിയേക്കൊപി ദൂതൻ
ശുണ്ണിച്ചുകൊണ്ടുണഞ്ഞിട്ടൊരു കഴുവിലുടൻ
കേരറി നിത്തിക്കിടത്തി -
ക്കൊണ്ടൊത്തൊണ്ടെന്നു ചേരും മിഴിയിണ കഴുവെ
ക്കൊണ്ടു കൊത്തിച്ചിടുന്നു.

‘വരിക കണികാഞ്ചാൻ’

അമരവരദിശി നിറമൊന്നായരുന്നു..
അരുണനുദിപ്പാനായ് ഹിതമോടൊരുവെട്ടു
കരുണാകര! വരകമലവിലോചാ!
അരികെ പരവീര! വരിക കണികാഞ്ചാൻ;
പദതാരകതാരിൽ കരുതും ജനത്തിന്റെ
പരിതാപത്തെ നീക്കിപ്പറ്റിപാലിച്ചുകൊള്ളും

‘തുളുവംകുള’ന്തണിൽ തെളിവോടമന്നീടും
നയനമനോഹര! വരിക കണികാഞ്ചാൻ.

കമലമുകുളങ്ങൾ വിരിവാൻ തുടങ്ങുമ്പോൾ
വരിപണ്ടുകൾ മുരണ്ടണഞ്ഞു തുടങ്ങിനാൻ
കരംകൊണ്ടുരമണിയിങ്ങിണിയതും താങ്ങി-
യരികെ റാമികന്റെ വൈരലേ! കണികാഞ്ചാൻ

പുലസ്തടങ്ങിതേ മയങ്ങി കുറുനരി
കുമ്പളനത്തിനു കഴുപ്പം പെരുത്തുടൻ
പുറനീർരാഗം പാടിക്കഴലും വിളിച്ചുടൻ
പുരുഷോത്തമ! വരികരികെ കണികാഞ്ചാൻ
ഉറങ്ങും ജനങ്ങളോടുദയമണഞ്ഞു വെ-
ന്നുണർന്നുതുപോലെ കൂകുന്നു പുഷ്പാശികൾ
ഉലകീരേഴും ഭരിച്ചിടിൻ പരദൈവം
ഉഴുതിവരികന്റെ കണ്മുനയിൽ കണികാഞ്ചാൻ.

തരുണീതമുലനടുവിലിട ചേൻ
തരുണകുമാരുലയുന്നതുപോലെ
അരുണപ്രഭ ചേന്നതെളിഞ്ഞു ദിശിദിശി
കരുണകര! വര! വരിക കണികാഞ്ചാൻ.

മുറികേലൊളിവാഴോടമുതു പൊഴിച്ചുനിൻ
മുഖമാം മുഴുമതി മുൻപിൽ വന്നുദിച്ചെന്റെ
നയനം കുളുപ്പിന്തേ മനവും തെളിയിത്തേ
നയനമനോഹര! വരിക കണികാഞ്ചാൻ.

കമലം തൊഴും മിഴിമണിമാരുണനിട്ടു
കവിതാദരം മണിവിളക്കു കിളുത്തുന

കദളിപ്പഴം കരളിരിൽ പിടിപ്പിച്ചു
കുണകര! വരികരികെ കണികാണാൻ.

മണികാഞ്ചികൾ വള തള താലി മോതിരം-
മണിഞ്ഞു കാറിൻനിറം തൊഴുന്ന തിരുമേനി
മമ കണ്ടിടാഞ്ഞയ്യോ മനതാമസപുന
മുധുസുദന! വരികരികെ കണികാണാൻ

ഓവാനിറമടിക്കുപ്പം മഞ്ഞപ്പൂശ്വേല ചാത്തി-
പ്പൊന്നരഞ്ഞാളംകൊണ്ടു ഭംഗിയിലലങ്കരി-
ച്ചന്മഴം യശോദയ്ക്കോരോമധമകനായ
തമ്പുരാൻ താനിങ്ങഴുന്നള്ളുക കണികാണാൻ
പശുപാലമകമാർ പരിചിൽ വിളിച്ചു പാൽ-
പണയം പറഞ്ഞുമങ്ങട്ടതു പുണർടൻ
അവധികൂടാഞ്ഞൊരു പരമാനന്ദം തേടും
പശുപാലാനന്ദന! വരിക കണികാണാൻ.

ഏഴപ്പാൻ തുടങ്ങുമ്പോൾ തിരിച്ചോടിയുമുടൻ
തിരിഞ്ഞു നോക്കിക്കൊണ്ടു ചിരിച്ചാക്കളികളും
പേടമാൻമിഴിമാക്കു കുതുകം വളക്കുന്ന
വസുദേവനന്ദന! വരിക കണികാണാൻ.

ഉറക്കം വരുന്നേരമെടുത്താദരിച്ചമ്മ
കാരോരോ കഥകളെപ്പാടിത്താലോലിയ്ക്കുമ്പോൾ
വാരിജഭൂമിഴി പരിചിലടച്ചിടും
വാരിജവിലോചന! വരിക കണികാണാൻ
അർപ്പണൻ മുഖിൽമെല്ലെക്കൈത്തളിർകത്തികൊ
വിച്ചു വിച്ചയെന്നെഴുന്നോടു നില്പതിനായി (ണ്ടു

പുഞ്ചിരിയിട്ടു രണ്ടുമുനടിവെച്ചും വീണ്ടു -

ചിറ്റയിൽകളിപ്പും കാർവണ്ണാ! വാ കണികാഞ്ചാൻ

കൂത്താടിടക കണ്ണാ! ഞങ്ങൾക്കു കണ്ടിട്ടുവാൻ

കൂത്താടുന്നാകിൽ പാലും തെരും വെണ്ണയും തരാം

ഇത്തരം ചെല്ലും ഗോപകന്യമാരുടെ മുന്നിൽ

കൂത്താടും വൈതലേ! നീ വരിക കണികാഞ്ചാൻ.

കിങ്ങിണി കിലുങ്ങുമാറാ, നാനം വിയർച്ചമാ -

റാ, നായപ്പെൺകൊടിമാരാന്നുക്കടൽ തന്നിൽ

മുങ്ങിട്ടുമാറു മെല്ലെപ്പാടിനക്കാരൊടിടനോ -

രാറായപ്പെതലേ! നീ വരിക കണികാഞ്ചാൻ.

വെള്ളത്തിൽ തിളിർക്കാലിത്തട്ടത്തിൽ വാനത്തിലും

ഇസ്ഥലങ്ങളിലെല്ലാം കാത്തുകൊള്ളുവാനായി

വല്ലാതെ വലഞ്ഞിട്ടുമമ്മമാർ ഭാവം കണ്ടാൽ

പുഞ്ചിരിക്കൊള്ളും ധാമ! വരിക കണികാഞ്ചാൻ.

ഇന്നലെപ്പലർകാലേ 'ഞെൽ കുട്ടുപോയെനിക്കു -

വെണ്ണ കണ്ടിലൊന്നിങ്കു പാൽകുട്ടു കണ്ണൊന്നെ

സാരിമാരമ്മത്തന്നാടവ്വായം പറയുമ്പോൾ

കാമനമുഖം താഴ്ന്നു മുണ്ണി! വാ കണികാഞ്ചാൻ.

കലത്തെപ്പാലിപ്പാനും കുതുകം വളുപ്പാനും

ഗുണമേറിടുന്നോരു മകനെയിരുന്നപ്പോൾ

കള്ളനാം നിന്നെത്തന്നെ ദൈവമെന്നെനിയ്ക്കുമ്മ

ചൊല്ലുമ്പോൾ ചിരിപ്പും കാവുണ്ണി! വാ കണികാ

(ഞ്ചാൻ

ചാരവെ കണ്ണാടിയിൽ തന്നുടെ പൂമെ കണ്ടു
 മരൊരയ ബാലനെന്നു കല്പിച്ചു കുതുകത്താൽ
 ഉണ്ണി വാ വാ വാ യെന്നു കോമളക്കയ്യുകാട്ടി-
 വിളിയ്ക്കും മുകിൽവണ്ണ്! വരിക കണികാഞ്ചാൻ
 കേട്ടാലും കാർവണ്ണ്! റീയാദിനാഥന്റെ കഥ
 കേട്ടോളം പാപം കെട്ടുമെന്നുള്ളൻ വിളിക്കുമ്പോൾ
 ഇഷ്ടമായ് മടിയിൽച്ചെന്നിരുന്നു കുതുകത്താ-
 ലിഷ്ടമായ് കേൾക്കുന്നാഥ! വരിക കണികാഞ്ചാൻ
 ഉണ്ണി! വന്നാലും കണ്ണാ! മണ്ണെന്തു തിന്നീടുവാ-
 നെന്നമ്മ കോപിച്ചങ്ങു ശാസിച്ചു ചോദിക്കുമ്പോൾ
 മണ്ണു ഞാൻ തിന്നിലെന്നു വാപിളൻലക്ഷ്യം
 വായിൽ കാട്ടീടുന്നാഥ! വരിക കണികാഞ്ചാൻ
 നാരിമാർമണികൾ തൈർകടവാൻ തുടങ്ങുമ്പോൾ
 കടകോലെടുത്തുംകൊണ്ടോടിപ്പോയ് ദൂരനിലും
 വെണ്ണതന്നിടുന്നാകിൽ തരുന്നങ്ങിതു ഞാനെ-
 നമ്പോടു ചൊല്ലുന്നാഥ! വരിക കണികാഞ്ചാൻ
 കായാപ്തം കരിമുകിൽ, കാളിന്ദികല്ലോലങ്ങൾ,
 കാർവണ്ണ്, കവലയകസ്യമ, മിവയെല്ലാം
 കാണിയ്ക്കുവെച്ചു കാക്കൽ കമ്പിടും തിരുമേനി
 കാർവണ്ണ്! വിധിയുണ്ടോയെന്നിരിക്കുകണികാഞ്ചാൻ
 കാർകൂന്തൽ പകത്തുകൊണ്ടോടിയോടെ കെട്ടി-
 ബ്ബംഗിയിൽ പലതരം വീലികൾ കത്തിക്കൊണ്ടു
 വാനവരച്ചിപ്പീടും കല്പകമലർച്ചുടും
 കാർവണ്ണ്! വിധിയുണ്ടോയെന്നിരിക്കുകണികാഞ്ചാൻ

കറമറുദിച്ചിടും പഞ്ചമിച്ചന്ത്രനോടു
ചിരമേവീടുനോരു പൂനൊരിത്തടം തന്നിൽ
മിന്നീടും തിലകവും ചില്ലികുറവിലാസവും
കാർവണ്ണ! വിധിയുണ്ടോയെന്നിങ്ങകണികാഞ്ചാൻ

മുല്ലപ്പൂഞ്ചാണനിട്ടുവല്ലാതെ വലച്ചിടും
വല്ലവമാനിനിമാക്കല്ലൽ തീർപ്പതിനായി
വാരിജദളംപോലെ പൂരിച്ച തിരുമിഴി
കാർവണ്ണ! വിധിയുണ്ടോയെന്നിങ്ങ കണികാഞ്ചാൻ

മല്ലികാമുകുളത്തെ വെല്ലുമാത്തിരുമുക്കും
ഉല്ലാസമാന്വീടുന്ന ഗണ്ഡമണ്ഡലങ്ങളും
മംഗലമാന്വീടുന്ന കണ്ഡലമണികളും
കാർവണ്ണ! വിധിയുണ്ടോയെന്നിങ്ങ കണികാഞ്ചാൻ

ചെന്തൊണ്ടിപ്പഴത്തിനും ചെമ്പരത്തിപ്പൂവിനും
ചൊഞ്ചമ്മേ നിറമേറും മഞ്ചാടിക്കുരുവിനും
ചന്തക്കേടേറും നല്ല ചോരിവായ്പുലാരതും
കാർവണ്ണ! വിധിയുണ്ടോയെന്നിങ്ങ കണികാഞ്ചാൻ

താമരചലിന്മേൽ താർശരവീരനൊരു
വെൺകൊറക്കുടപോലെ റിളങ്ങും വെൺതിങ്കളും
തെമ കലൺകൊണ്ടുകുറു വണങ്ങീടും—
വദന! മനോഹര! വരിക കണികാഞ്ചാൻ

ശംഖിനെ വെന്ന തിരുകഴത്തിലണിഞ്ഞീടും
മംഗലമായ വാമാലയും മോതിരവും
ഭംഗിയേവീടും മുത്തുമലയും കെഴുന്തുമ്പും
കാർവണ്ണ! വിധിയുണ്ടോയെന്നിങ്ങ കണികാഞ്ചാൻ

അരികെസ്സുരരിപുകലത്തക്കലചെല്ലാൻ
 വിത്തുള്ള കോമളകരവല്ലവങ്ങളും
 അപർമാനിനിഞ്ഞൊരു കളിരംഗമായുള്ള
 തിരുമാറിടവുമിങ്ങരുക കണികാണാൻ
 അരയാലിലയോടു വിത്തു പാഞ്ഞുടൻ
 പൊന്തതു വിരവോടു ജയിച്ചോരുദരവും
 ഉദിക്കും ഭഗവാനെജയിച്ചിടമായും
 ഉദിസ്തുന്നിതെപ്പോഴും വരിക കണികാണാൻ
 വടിവിൽ കൊടിമരവടിവു തടവിയ
 തുടകുരണ്ടുമഴകൊഴുകും മുഴകാലും
 ഇളക്കും കളഞ്ഞ നാൽകണകാലതുരണ്ടും
 അകക്കാമ്പിലെപ്പോഴും വരിക കണികാണാൻ
 നന്മയിൽ വിളങ്ങിടം കെഴുന്തൂരത്താകൊണ്ടും
 കുമ്രമാം രേഖാത്രയംകൊണ്ടുമല്ലസിപ്പിടം
 കംബുകണ്ഠവും തെളിഞ്ഞംബുജവിലോചന!
 കാർവണ്ണ! വിധിയുണ്ടോയെന്നിങ്ങകണികാണാൻ
 കങ്കണാദികൾകൊണ്ടു ഭൂഷിതമായ പാണി-
 പങ്കജഭന്ദനംകൊണ്ടു മെല്ലവേ പിടിച്ചുടൻ
 കോമളധരേ ചേർത്ത പേണുവിൻ സൗഭാഗ്യവും
 കാർവണ്ണ! വിധിയുണ്ടോയെന്നിങ്ങ കണികാണാൻ
 മിന്നുന്ന ഹാരാവലീവനമോലകൾകൊണ്ടും
 അന്ത്രോന്ത്രപ്രപോഷം ശ്രീവത്സലകണ്ഠംകൊണ്ടും
 നന്നായിവിളങ്ങിടം തിരുമാറിടമത്രം
 കാർവണ്ണ! വിധിയുണ്ടോയെന്നിങ്ങ കണികാണാൻ

ഉല്ലാസപര്യന്തരിന്റെ വിളംബരം നല്ലോ-
 രല്ലത വരത്തീടും മദ്ധ്യവും സുനാഭിയും
 ശില്പമായ് വിളങ്ങിടും ത്രിവലിവിമികളും
 കാർവണ്ണ! വിധിയുണ്ടോ യെന്നിക്കണികാഞ്ചനം
 കാഞ്ചനമൃതിവെല്ലും പട്ടുടയാടകൊണ്ടും
 അഞ്ചിതകാഞ്ചികൊണ്ടുമെത്രയും ശോഭിച്ചിടും
 തുംഗമാം കടിതടഭാഗവും തവ വിഭോ!
 കാർവണ്ണയെന്നിക്കണ്ടോ കണികാഞ്ചനവായോഗം!
 മത്തവാരണത്തിന്റെ ഹസ്തഭംഗിയെ വെല്ലും
 തുത്തുടരണ്ടും പിന്നെ മോഹനാജാവാകളും
 കന്ദുപുതുണിയൊത്ത ജംബായുഗവും തവ
 കാർവണ്ണ! യെന്നിക്കണ്ടോ കണികാഞ്ചനവായോഗം
 കൂർമ്മത്തിൻ ഭംഗിതേടും പ്രപദങ്ങളും പിന്നെ
 നിർമ്മലനഖങ്ങളും മണിരൂപങ്ങളും
 അംബുജമൃതിവെല്ലും ശ്രീവാദദണ്ഡങ്ങളും
 കാർവണ്ണ! വിധിയുണ്ടോയെന്നിക്ക കണികാഞ്ചനം
 ചെന്തളിരടിതൊഴും പാദാഭികേശത്തോളം
 നിർമ്മലാസ്സഭം കളയാവലിംബനശ്ചാമം
 ഗോഗോപഗോപീമദ്ധ്യേ വിളങ്ങും തവ രൂപം
 കാർവണ്ണ! വിധിയുണ്ടോയെന്നിക്ക കണികാഞ്ചനം
 അരുണാംബുജതൊഴും ചരണാംബുജം തവ
 ഹൃദയംബുജേ വരം മരണാർത്തി തീർത്തിടാൻ
 കരുതീടവാഗ്ദാനിജ്ജതളീടക വരം
 കന്തനാകര! നിത്യം വരിക കണികാഞ്ചനം

അളിവാളിതർതോല്പമൊളിമെ കാണാകുന്നു
 മധുരം കഴൽവിളിയിതല്ലോ കേൾക്കാകുന്നു;
 വളകൾ കിങ്ങിണികൾ തളകൾ കിലുങ്ങവേ
 വെളിച്ചത്തെഴുന്നളളു കാർവണ്ണാ! കണികാഞ്ചാൻ

കരുതും ജനത്തിന്റെ പരിതാപത്തെ നീക്കി
 പരിപാലിച്ചുകൊള്ളും തുളുവംകുളന്തന്നിൽ
 തെളിവോടമന്നീടും കരുണാകര! കൃഷ്ണ!
 വരിക പരിചോടെന്നരികിൽ കണികാഞ്ചാൻ!

ഒന്നാം തരം

പുസ്തകങ്ങൾ.

വെണ്ണണിക്കുതികൾ	1-ാം ഭാഗം	1—4—0
„	2-ാം ഭാഗം	0—12—0
„	3-ാം ഭാഗം	1—0—0
കഥാമൃതം		1—0—0
ചെറുകഥകൾ	1-ാം ഭാഗം	1—0—0
വിനോദിനി നോവൽ		1—8—0
ഐതിഹ്യമാല 6 ഭാഗം		6—0—0
വെള്ളവക്കമ്മാരൻ		1—0—0
ഇന്ത്യയിലെ മഹാനാർ	1-ാം ഭാഗം	1—4—0
„	2-ാം ഭാഗം	1—0—0
ഭാഷാഭഗവൽഗീത		1—0—0

മാനേജർ,

മംഗളോദയം പ്രസ്സ്,

തൃശ്ശിവപേരൂർ.